

ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

วิทยานิพนธ์

ของ

ชาวลิต ยิ้มแย้ม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มีนาคม 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

วิทยานิพนธ์

ของ

ชาวลิต ยิ้มแย้ม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มีนาคม 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

NEEDS AND GUIDELINES FOR DEVELOPING THE OPERATION OF THE
STUDENT ASSISTANCE SYSTEM FOR EDUCATIONAL OPPORTUNITY
EXPANSION SCHOOLS UNDER SAKON NAKHON PRIMARY
EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 1

BY
CHAOWALIT YIMYAM

A Thesis Submitted to Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration
at Sakon Nakhon Rajabhat University

March 2023

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือของโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ เซาวลิต ยิ้มแย้ม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร) (รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ
(ดร.ระพีพรรณ ร้อยพิลา) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร)

ประธานหลักสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 7 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและช่วยเหลืออย่างยิ่งจาก รongศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพบุตร กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษา แนะนำตลอดจนตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่งตั้งแต่ ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้สอนทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะแนวทางจนทำให้การศึกษาและงานวิจัยบรรลุตามเป้าหมาย ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ รongศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร รongศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล ดร.วรลักษณ์ อาจวิชัย ดร.ภาณุพงษ์ คำภูษา นายศุภชัย ยศตะโคตร นายทองอยู่ เพ็ชรภายสุน นายสิริวิชัย เขียวดี นายพลภัทร มหาวงษ์ นายสุทธิศักดิ์ มุลงน้อยสุ นางสาวนิศากร สุวรรณเจริญ ดร.รัชฎาพร งอยภูธร ดร.บรรพต แสงสุวรรณ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ตลอดจนเป็นผู้เชี่ยวชาญในการเสนอ แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ในครั้งนี้ ให้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้นของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถามทำให้ได้ข้อมูลอย่างครบถ้วน จนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบให้แด่บุพการี ครู อาจารย์ และผู้มีอุปการคุณทุกท่าน ที่ได้สร้างพื้นฐานการศึกษาและสร้างทักษะให้แก่ผู้วิจัย ตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

ชาวลิต ยิ้มแย้ม

ชื่อเรื่อง	ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
ผู้วิจัย	เชาวลิต ยิ้มแย้ม
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ ดร.ชรินดา พิมพบุตร
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน 320 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของ Krejcie and Morgan วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 65 คน และครูประจำชั้น จำนวน 255 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .626 – .898 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .988 และสภาพที่พึงประสงค์มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .438 – .957 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .949 ประกอบไปด้วย 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ t – test, One – Way ANOVA และ ค่าระดับความต้องการจำเป็น Modified Priority Needs Index (PNI_{modified})

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก และมากที่สุดตามลำดับ
2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
3. ความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น เรียงตามลำดับตามความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
4. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย ควรมีการวางแผนการดำเนินงานเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดทำแนวทางในการรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนในด้านต่างๆ ควรมีการคัดกรองนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา โดยมีแบบเยี่ยมบ้านแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก SDQ เป็นรายบุคคลตามกลุ่มที่คัดกรอง เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเด็ก กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา โดยการจัดกิจกรรมโฮมรูม และการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องและรายงานผลการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง ควรให้คำแนะนำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน และมีการบันทึกผลการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาและติดตามผลนักเรียน และควรสร้างระบบ ขั้นตอน ในการส่งต่อทั้งการช่วยเหลือจากภายในและการช่วยเหลือจากภายนอก

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น แนวทางพัฒนา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

TITLE	Needs and Guidelines for Developing the Operation of the Student Assistance System for Educational Opportunity Expansion Schools under Sakon Nakhon Primary Education Service Area Office 1
AUTHOR	Chaowalit Yimyam
ADVISORS	Assoc. Prof. Dr. Sayan Boonbai Dr. Charinda Pimpabud
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2023

ABSTRACT

The purposes of this research were to examine the needs and guidelines for developing the operation of the student assistance system for educational opportunity expansion schools (EOES) under Sakon Nakhon Primary Education Service Area Office 1 (SNK – PESAO 1). The sample groups were school administrators and class teachers in EOES schools. The samples were 320 students under SNK – PESAO 1 in the second semester of the academic year 2022. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan tables. The samples, 65 school administrators, and 255 class teachers were selected by purposive sampling, and stratified random sampling. The research instrument was a 5 – level rating scale questionnaire on the current condition with the discriminative power ranging from .626 – .898 and the reliability of .988 and the desirable condition with the discriminative power ranging from .438 – .957 and the reliability of .949 consisting of 1) individual reference, 2) student screening, 3) student development and support, 4) prevention and solution, and 5) referral. The statistics used for data analysis were percentage, mean, and standard deviation. The hypothesis was tested by using t–test, One–Way ANOVA, and Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}).

The results revealed that:

1. Current and desirable conditions for the operation of the student assistance system of the EOES schools under SNK – PESAO 1, as perceived by school administrators and class teachers were overall at a high level, and the highest level, respectively.

2. Current and desirable conditions for the operation of the student assistance system of the EOES schools under SNK – PESAO 1, classified by participants' position, school sizes, and work experience, showed no differences overall and each aspect.

3. Needs for the operation of the student assistance system of the EOESs under SNK – PESAO 1, as perceived by participants were sorted in the following order: student development and support, screening, prevention and solution, referral, and individual reference.

4. Guidelines for developing the operation of the student assistance system for the EOES schools consisted of five aspects: Setting operational plans for collecting basic information on individual students as well as establishing clear guidelines for obtaining data in various aspects. The screening process should categorize students into three groups: normal, at – risk, and problematic. Home visit forms and students' behavior assessments were utilized to obtain relevant information. The Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) was also required to be conducted with the normal student group. Schools are advised to organize ongoing homeroom activities and parent – teacher meetings for at – risk, and problematic students, and report all activity operations. Students should receive preliminary counseling and their progress should be recorded. A referral system should be established to receive assistance from both internal and external resources.

Keywords: Needs, Development Guidelines, Student Assistance System

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ 1
	ภูมิหลัง 1
	คำถามของการวิจัย 5
	ความมุ่งหมายของการวิจัย 5
	สมมติฐานของการวิจัย 6
	ความสำคัญของการวิจัย 7
	ขอบเขตของการวิจัย 7
	กรอบแนวคิดของการวิจัย 9
	นิยามศัพท์เฉพาะ 10
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 15
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 16
	ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 16
	ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 19
	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 21
	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 21
	การคัดกรองนักเรียน 23
	การส่งเสริมพัฒนานักเรียน 25
	การป้องกันและแก้ไขปัญหา 28
	การส่งต่อนักเรียน 30
	แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น 35
	ความหมายของความต้องการจำเป็น 35
	ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น 37
	ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น 38
	ขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็น 38
	การจัดลำดับความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น 40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ...	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49
งานวิจัยในประเทศ	49
งานวิจัยต่างประเทศ	58
3 วิธีดำเนินการวิจัย	65
ตอนที่ 1 ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	66
ประชากร	66
กลุ่มตัวอย่าง	67
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	72
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	73
การเก็บรวบรวมข้อมูล	76
การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	76
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	77
ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	78
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	78
ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา	78
การวิเคราะห์ข้อมูล	80
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	81
ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	82
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	83
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ...	84
ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	110
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	137
ความมุ่งหมายของการวิจัย	137
สมมติฐานการวิจัย	138
วิธีดำเนินการวิจัย	138
สรุปผลการวิจัย	142
อภิปรายผล	147
ข้อเสนอแนะ	157
บรรณานุกรม	161
ภาคผนวก	169
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	171
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	175
ภาคผนวก ค แบบประเมินเครื่องมือการวิจัยและแบบสอบถาม.....	195
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	213
ภาคผนวก จ ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	223
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล	229
ภาคผนวก ช แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนา	233
ภาคผนวก ซ ภาพประกอบการวิจัย	239
ประวัติย่อของผู้วิจัย	247

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำแนกตาม โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	66
2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	68
3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการ ดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	83
4 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น	85
5 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต1 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล..	86
6 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูประจำชั้น ด้านการคัดกรองนักเรียน.....	89
7 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	92

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
8	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา.....	95
9	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น ด้านการส่งต่อนักเรียน	98
10	การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง.....	102
11	การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความ คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่ง	103
12	การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความ คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามขนาด โรงเรียน	104

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนก ตามขนาดโรงเรียน	105
14 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตาม ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	107
15 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตาม ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	108
16 การหาค่าความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI _{modified}) ในการพัฒนา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1	109
17 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	113

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการคัดกรองนักเรียน	118
19 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน	123
20 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	128
21 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการส่งต่อ	133
22 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ ประเมินแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	215
23 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	225

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	10
2 กระบวนการและขั้นตอนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	34
3 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	241
4 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล อาจารย์ประจำ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	242
5 สัมภาษณ์ ดร.วรลักษณ์ อาจวิชัย ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	242
6 สัมภาษณ์ ดร.ภาณุพงษ์ คำภษา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดงหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	243
7 สัมภาษณ์ นายศุภชัย ยศตะโคตร ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านกลางนาเดื่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	243
8 สัมภาษณ์ นายทองอยู่ เพียรภายลุน ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหลุบเลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	244
9 สัมภาษณ์ นายสิริวิชญ์ เขียวดี ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาเพียงสว่างวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	244
10 สัมภาษณ์ นายพลภัทร มหาวงษ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียน บ้านดงหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1	245

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
11 สัมภาษณ์ นางสาวนิตากร สุวรรณเจริญ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองลาด(ราษฎร์อุทิศวิทยาคม) สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	245
12 สัมภาษณ์ นายสุทธิศักดิ์ มุลน้อยสุ ครู โรงเรียนบ้านม่วงลาย ราษฎร์ผดุงศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1	246

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) เป็นแผนที่ถูกใช้ให้เป็นกลไกเชื่อมโยงสู่การขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่จะต้องบรรลุผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนา รวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่ต้องเชื่อมต่อการปฏิบัติที่ต้องดำเนินการในช่วง 5 ปี โดยการเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัยและมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงาน และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม ตลอดจนการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพดี ที่เน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสุขภาพ และการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559, หน้า 2 – 4)

การศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของคนไทยทุกคน ที่รัฐต้องจัดให้เพื่อพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน เพื่อเป็นต้นทุนทางปัญญาที่สำคัญในการพัฒนาทักษะ คุณลักษณะและสมรรถนะในการประกอบสัมมาชีพและการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขอันจะนำไปสู่เสถียรภาพ และความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติที่ต้องพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาประเทศในเวทีโลกท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ในมาตรา 6 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจสติปัญญา ความรู้ และ

คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และมาตรา 22 แนวการจัดการศึกษายังได้ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนโดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ในการจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งเรื่องหนึ่งที่กำหนดให้ดำเนินการ คือความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (มาตรา 23 ข้อ5) ทั้งนี้ในมาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้รู้จักคิดเป็นทำเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชาอีกทั้งมีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมมือกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ, 2562, หน้า3 – 8)

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพระบบหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงสาธารณสุข โดยกรมสุขภาพจิต ได้ร่วมกันวางรากฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน คือ ปรับเปลี่ยนบทบาทและเจตคติของผู้บริหาร และครูอาจารย์ให้ส่งเสริม ดูแล พัฒนานักเรียนทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม วางระบบที่จะสร้างความมั่นใจว่า นักเรียนทุกคนมีครูอาจารย์อย่างน้อยหนึ่งคนที่จะคอยดูแลทุกข์สุขอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง สนับสนุนให้ครูอาจารย์มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง เพื่อให้บ้าน โรงเรียน และชุมชน เชื่อมประสานและรวมกลุ่มกันเป็นเครือข่าย ช่วยกันเฝ้าระวังดูแลช่วยเหลือนักเรียน และประสานสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน ชุมชน และผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ เพื่อให้มีการส่งต่อและรับช่วงการแก้ไข ส่งเสริม พัฒนานักเรียนและเยาวชน ให้เกิดผลอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องและยั่งยืน โดยในสถานศึกษาการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเด็กนักเรียน และแก้วิกฤติทางสังคม สถานศึกษาต้องจัดระบบงานกิจกรรมที่ส่งเสริมความประพฤติให้เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยให้กับเด็กนักเรียน นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กนักเรียนโดยการนำกระบวนการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ

5) การส่งต่อนักเรียน ไปใช้ในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม เด็กนักเรียนจะต้องได้รับการพิทักษ์ ปกป้อง ค้ำครอง และดูแล โดยมีผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563, หน้า 2)

ตามนโยบายของรัฐบาล "จะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง" ที่ให้ความสำคัญกับคนทุกกลุ่ม และเพื่อให้คนไทยทุกคนได้รับประโยชน์ในทุกด้านอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม โดยกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและถือเป็นนโยบายเร่งด่วนที่ต้องให้การศึกษากับผู้เรียนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน แต่เนื่องจากในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่ผ่านมาและที่กำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ทำให้ผู้เรียนจำนวนมากหลุดออกจากระบบการศึกษาภาคบังคับ การศึกษาระดับมัธยมศึกษา การศึกษาระดับอาชีวศึกษา และการศึกษาตามอัธยาศัย กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ดำเนินการขับเคลื่อนการดำเนินงานส่งเสริมโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา "พาน้องกลับมาเรียน" โดยบูรณาการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ทั้ง 12 หน่วยงาน โดยมีหน่วยงานในการจัดการศึกษา และภาคีเครือข่าย เพื่อติดตามผู้เรียนนำกลับเข้าสู่ระบบการศึกษา (คู่มือพาน้องกลับมาเรียน, 2565, หน้า 6)

ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด โดยผลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นเป็นข้อมูลสะท้อนสภาพบริบทที่เกิดขึ้นของหน่วยงาน จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินและสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง ข้อมูลดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การวางแผน การกำหนดแนวทางการพัฒนาองค์กรให้สอดคล้องกับสภาพที่เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการขององค์กร ป้องกันการสูญเสียทรัพยากร และนำมาช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานให้มีความชัดเจน การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษา หรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทาง การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์และเป็นการเปลี่ยนแปลงทางบวก (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558, หน้า 62)

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีจำนวนทั้งหมด 65 แห่ง ได้มีการดำเนินงานตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีวาระเร่งด่วน (Quick Win) เรื่องความปลอดภัยของผู้เรียน และโครงการตามน้องกลับมาเรียน โดยจัดให้มีรูปแบบ วิธีการ หรือกระบวนการในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพมีความสุข และได้รับการปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ รวมถึงการสร้างทักษะให้ผู้เรียนมีความสามารถในการดูแลตนเองจากภัยอันตรายต่าง ๆ ท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคม นั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้ดำเนินงานตามนโยบายโดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่จะคอยดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างใกล้ชิด มีการสังเกต พฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลง และสามารถหาวิธีป้องกันปัญหาได้ทันเหตุการณ์ แต่ผลจากการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนก็ยังพบอุปสรรคและปัญหาหลายอย่าง เช่น ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ขาดระเบียบวินัย คุณธรรมและจริยธรรมที่เหมาะสม การแพร่ระบาดของสารเสพติดที่เป็นปัญหาสำคัญของประเทศ แสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ซึ่งโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้เรียนจะมีความแตกต่างกันทั้งช่วงวัยและพัฒนาการส่งผลต่อการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นเป็นไปด้วยความยากลำบาก ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสาเหตุให้นักเรียนขาดสมรรถนะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเจตนารมณ์ ของหลักสูตรสถานศึกษา รวมทั้งก่อให้เกิดปัญหาการออกกลางคันและพฤติกรรมเสี่ยงของผู้เรียนที่เพิ่มมากขึ้น (รายงานผลการขับเคลื่อนนโยบายเร่งด่วนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1, 2565, หน้า 7)

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เพื่อมีแนวทางในการพัฒนาของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนนักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการดำเนินชีวิตให้อยู่ในสังคมไทยได้อย่างมีความสุขและปลอดภัย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ เพื่อปรับปรุง พัฒนา และส่งเสริมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้นอยู่ในระดับใด
2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน และประสบการณ์ที่ต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
3. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้นอยู่ในระดับใด
4. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 มีแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

โรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน

3. เพื่อศึกษาลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น

4. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 1

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น อยู่ในระดับมาก และมากที่สุดตามลำดับ

2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ ต่างกันมีความแตกต่างกัน

3. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น ที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีลำดับแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ทำให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ผลการวิจัยเป็นสารสนเทศพื้นฐานสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ประกอบการพิจารณาให้การสนับสนุนส่งเสริมการบริหารงานด้านส่งเสริมการจัดการศึกษา เพื่อให้เกิดด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป
3. ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการนำความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มาใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 และจังหวัดอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาระเบียบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ มาตรการ

และจุดเน้นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งในเชิงการบริหารที่สำคัญ สถานศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง จึงได้สรุปการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, หน้า 66 – 68)

- 1.1.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 1.1.2 การคัดกรองนักเรียน
- 1.1.3 การส่งเสริมพัฒนานักเรียน
- 1.1.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 1.1.5 การส่งต่อนักเรียน

2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 994 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 65 คน และครูประจำชั้น จำนวน 929 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1, 2565, ออนไลน์)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 320 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 65 คน และครูประจำชั้น จำนวน 255 คน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบตารางของ Krejcie and Morgan (Krejcie and Morgan, 1970, หน้า 607 – 610) ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 47)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังนี้

- 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 3.1.1 สถานภาพการดำรงตำแหน่ง
 - 3.1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน
 - 3.1.1.2 ครูประจำชั้น

3.1.2 ขนาดโรงเรียน

3.1.2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก

3.1.2.2 โรงเรียนขนาดกลาง

3.1.2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่

3.1.3 ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

3.1.3.1 น้อยกว่า 10 ปี

3.1.3.2 ระหว่าง 10 – 20 ปี

3.1.3.3 มากกว่า 20 ปี

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของ
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แบ่งเป็น

3.2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.2.2 การคัดกรองนักเรียน

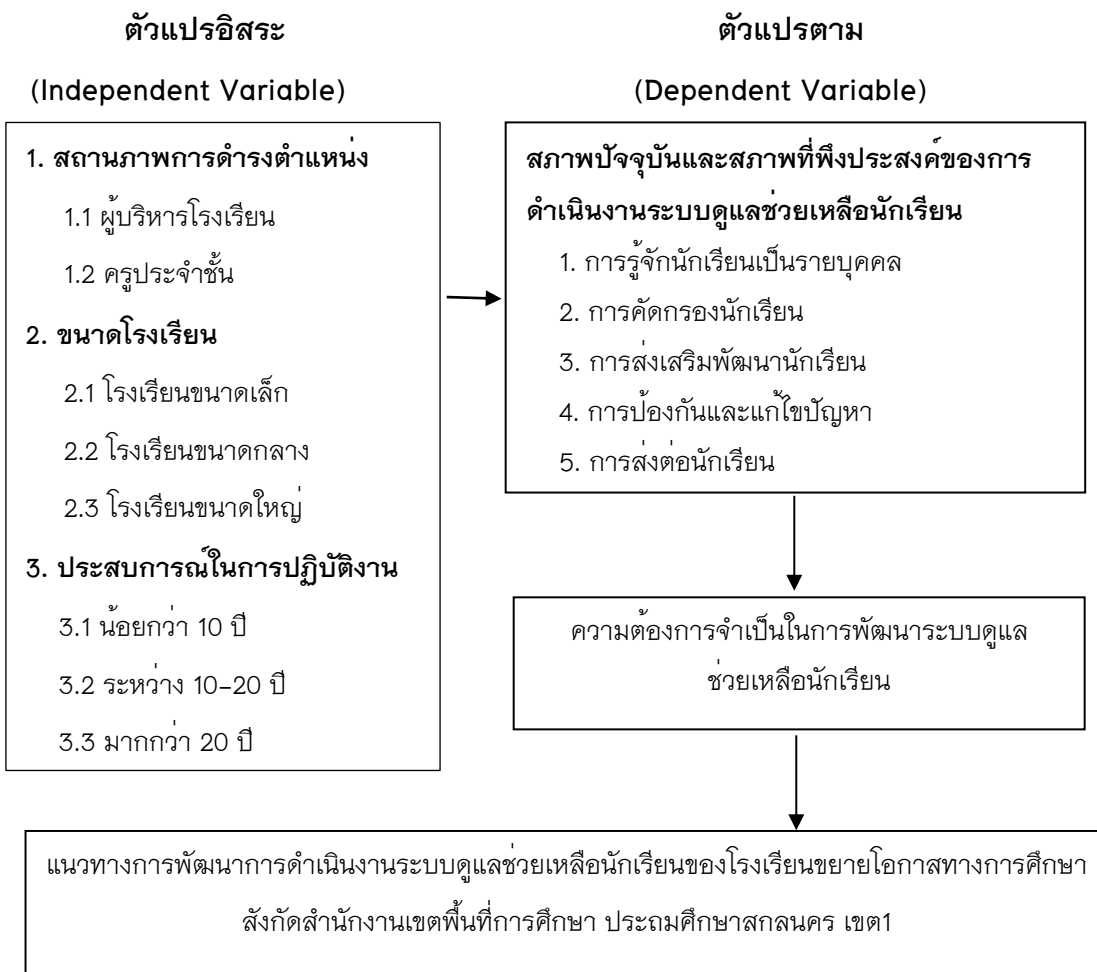
3.2.3 การส่งเสริมพัฒนานักเรียน

3.2.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา

3.2.5 การส่งต่อนักเรียน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต1 โดยได้ศึกษาระเบียบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ มาตรการ และจุดเน้นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งในเชิงการบริหารที่สำคัญ สถานศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ผู้วิจัยจึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความหมายของศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยเรื่องความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีระบบ และมีขั้นตอน โดยมีครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาร่วมกันดำเนินการ เพื่อให้เด็กนักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็งและมีคุณภาพชีวิตที่ดี ประกอบด้วยการดำเนินงาน 5 ด้าน ดังนี้

1.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การรู้จักข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนในทุก ๆ ด้านโดยอาศัยครูที่ปรึกษาเป็นศูนย์กลาง สังเกตพฤติกรรมนักเรียน และมีความเข้าใจนักเรียนในความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาที่ไม่เหมือนกัน หลอหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวก และด้านลบ โดยใช้เครื่องมือต่างๆ ในการเก็บข้อมูลเพื่อส่งเสริม ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง

1.2 การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การพิจารณาวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์ที่สถานศึกษาได้คัดกรองนักเรียน เพื่อจะทำการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มพิเศษหรือปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา โดยจะดำเนินการแก้ไขปัญหามาตรการต่อไป

1.3 การส่งเสริมพัฒนานักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนให้มีคุณภาพมากขึ้นได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลายเป็นนักเรียนกลุ่มมีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มมีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามมาตรฐานที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวัง ซึ่งการส่งเสริมพัฒนานักเรียนมีกิจกรรมหลักสำคัญ ที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ การจัดกิจกรรมโฮมรูม การเยี่ยมบ้าน การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิต และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา หมายถึง การดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยการให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญห โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียน จนกลายเป็นปัญหาของสังคม การสร้างภูมิคุ้มกัน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.5 การส่งต่อนักเรียน หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือนักเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยครูประจำชั้น ตามกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อาจมีกรณีที่ปัญหามีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อให้ปัญหาของ

นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องทางกฎวิธีและรวดเร็วขึ้น แต่ถ้าพฤติกรรมเด็กไม่ดีขึ้น ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหากปล่อยให้เป็นหน้าที่ของครูประจำชั้นเพียงลำพัง ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมาก การส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ การส่งต่อภายใน ครูประจำชั้นส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ สภาพปัญหาของแต่ละบุคคล และการส่งต่อภายนอก เป็นการส่งนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ช่วยเหลือพัฒนานักเรียน กรณีเกินความสามารถของสถานศึกษา

2. ความต้องการจำเป็น หมายถึง ข้อมูลที่ได้จากกระบวนการวิเคราะห์ ความแตกต่าง ระหว่างสภาพปัจจุบัน กับสภาพที่พึงประสงค์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามลำดับก่อนหลัง

2.1 สภาพปัจจุบัน หมายถึง ระดับความสามารถด้านการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียน ตามกรอบแนวคิดทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน ที่ปรากฏให้บุคคลอื่นรับรู้ซึ่งได้จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างการวิจัย ด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 สภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียน ตามกรอบแนวคิด ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียนที่บุคคลอื่นต้องการให้เป็น ซึ่งได้จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างการวิจัยด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

3.1 ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หรือผู้รักษาการใน ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หรือรองผู้อำนวยการโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร

เขต 1 ปีการศึกษา 2565

3.2 ครูประจำชั้น หมายถึง ข้าราชการครู พนักงานราชการหรือครูอัตราจ้าง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำชั้นเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2565

4. ขนาดโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของรัฐบาล ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำแนกเป็น 3 ขนาด โดยใช้เกณฑ์การแบ่งของระบบ Data Management Center (DMC) ดังนี้

4.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียน 120 คนลงมา

4.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่

121 – 600 คน

4.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 601 คน

ขึ้นไป

5. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ช่วงเวลาการปฏิบัติงานที่อยู่ในช่วงผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้นที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน หรือครูประจำชั้นจนถึงเวลาปัจจุบัน แบ่งออกเป็น

5.1 น้อยกว่า 10 ปี หมายถึง ระยะเวลาการปฏิบัติงานที่อยู่ในช่วงผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งจนถึงเวลาปัจจุบัน น้อยกว่า 10 ปี

5.2 ระหว่าง 10 – 20 ปี หมายถึง ระยะเวลาการปฏิบัติงานที่อยู่ในช่วงผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งจนถึงเวลาปัจจุบัน อยู่ระหว่าง 10 – 20 ปี

5.3 มากกว่า 20 ปีขึ้นไป หมายถึง ระยะเวลาการปฏิบัติงานที่อยู่ในช่วงผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งจนถึงเวลาปัจจุบัน มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป

6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 หมายถึง ส่วนราชการที่เกิดขึ้นจากการแบ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ซึ่งประกอบไปด้วยสถานศึกษาจำนวน 175 โรงเรียน

7. แนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง วิธีการที่จะทำให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ทราบแนวทางการแก้ไขปัญหาในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้การจัดลำดับความสำคัญ (priority setting) ของความต้องการจำเป็น ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาและด้านการส่งต่อนักเรียน ตามลำดับ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยสามารถสรุปสาระสำคัญตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.1 ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.2 ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
2. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 2.2 การคัดกรองนักเรียน
 - 2.3 การส่งเสริมพัฒนานักเรียน
 - 2.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา
 - 2.5 การส่งต่อนักเรียน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 3.1 ความหมายของความต้องการจำเป็น
 - 3.2 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 3.3 ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 3.4 ขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 3.5 การจัดลำดับความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น
4. บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมทั้งมีวิธีการ และเครื่องมือที่มีมาตรฐาน มีคุณภาพมีหลักฐานในการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครูที่ปรึกษา เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าว และมีการประสานงานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสนับสนุน ส่งเสริมจากโรงเรียน ทั้งนี้ มีนักวิจัยและนักการศึกษา ได้กล่าวถึง ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แนวคิดเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบหรือผู้เกี่ยวข้องในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ในมุมมองที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 13) ให้ ความหมายของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการ และเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐาน มีคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้

ณัฐธัญย์ รุ่งกลิ่นขจรกุล (2559, หน้า 34) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ระบบหรือกระบวนการที่ส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่ปรึกษากับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน มีคุณภาพ มีหลักฐานการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพที่ดี และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

ศิริ โชคสกุล (2559, หน้า 11) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานช่วยเหลือ นักเรียนอย่างมีขั้นตอน มีมาตรฐาน มีคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการส่งเสริม การป้องกัน และแก้ไขปัญหาของเด็กนักเรียน

โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักเพื่อเป็นการพัฒนานักเรียนให้มี คุณลักษณะที่พึงประสงค์

นิษฐา กลิ่นเยี่ยม (2561, หน้า 25) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนหมายถึง กระบวนการที่ ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นผู้ที่ใกล้ชิด นักเรียนมากที่สุด แต่ก็ยังไม่สามารถรู้จักและเข้าใจนักเรียนอย่างแท้จริง ทำให้การวินิจฉัย นักเรียนรายบุคคลไม่ตรงตามสภาพที่แท้จริงอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการ ช่วยเหลือ แก้ไข หรือ การพัฒนาผู้เรียนที่ไม่เหมาะสม ดังนั้น เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือหรือ พัฒนานักเรียนเป็นไปอย่างถูกต้องตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน

สุธิตา พงษ์สวัสดิ์ (2561, หน้า 12) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการ และเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้ง ภายในและภายนอกสถานศึกษา ร่วมกันเข้าไปแก้ไขปัญหาของผู้เรียนให้สอดคล้องกับ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีการพัฒนาตนเอง แก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์

วรรณภา โฉมฉิน (2562, หน้า 15) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างเป็นระบบมีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยมีครูและบุคลากรในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา เป็นบุคลากรหลัก ร่วมมือกัน โดยมีการใช้วิธีการและเครื่องมือที่วัดได้ชัดเจน มีมาตรฐาน และมีเอกสารหลักฐานที่ สามารถตรวจสอบได้

ภูษณิศรา ม่วงเกษม (2562, หน้า 10) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีคุณลักษณะที่ พึงประสงค์มีกระบวนการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีระบบ มีขั้นตอน มีวิธีการ และเครื่องมือในการทำงานที่ชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงานพัฒนาเป็นไปตามคุณลักษณะ อันพึงประสงค์โดยอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเพื่อให้เกิด ความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูนักเรียน และผู้ปกครอง และเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณภาพที่ดีและมีความสุขกับการเรียนตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

สุภัทสร สุริยะ (2562, หน้า 9) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดูแลนักเรียนอย่างมีขั้นตอนที่ชัดเจน สอดคล้องกับการบริหารทั้ง ระบบของสถานศึกษา โดยอาศัยศักยภาพและความสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีต่อครูรวมทั้ง

การประสานสัมพันธ์ระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน แก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

ไทยรัฐ วงษ์ทอง (2563, หน้า 23) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึงกระบวนการของครูในการส่งเสริม ป้องกันแล แก้ไขปัญหานักเรียนอย่างมีขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐานคุณภาพ โดยประสานความร่วมมือกับบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อช่วยเหลือให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามศักยภาพของคนเอง

รุ่งนภา สุขสำแดง (2563, หน้า 8) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การส่งเสริมการพัฒนาการป้องกัน และการแก้ไขปัญหานักเรียนโดยมีครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้น จะต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และมีข้อมูลที่แท้จริงของนักเรียนทุกด้าน เพื่อช่วยในการแก้ปัญหานักเรียนและพัฒนาให้นักเรียน ให้เต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดีและมีทักษะในการดำรงชีวิต

ขวัญเนตร มูลทองจาด (2564, หน้า 14) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึงกระบวนการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นให้การคุ้มครอง ป้องกัน ดูแล แก้ไข ให้ความช่วยเหลือ และส่งเสริมพัฒนาศักยภาพนักเรียน ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่ได้มาตรฐาน มีแบบแผนและมีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานร่วมกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน พัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพทั้งทางต้นร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีทักษะชีวิต มีภูมิคุ้มกันอย่างเหมาะสม

แดนไพโร สีมาตาม (2564, หน้า 17) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานร่วมกับบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา มีวิธีการ เครื่องมือที่ชัดเจน และมาตรฐานคุณภาพ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนรวมทั้งการส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้ดีขึ้นและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

อรรถพล สุนทรพงศ์ (2564, หน้า 69) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบมีขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนมีคุณภาพ สามารถตรวจสอบได้โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาร่วมมือกัน เพื่อส่งเสริม

ป้องกัน แก้อัปเดต และพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายที่วางไว้

กล่าวโดยสรุป ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีระบบ และมีขั้นตอน โดยมีครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาร่วมกันดำเนินการ เพื่อให้เด็กนักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็งและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

2. ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2563, หน้า 2) กล่าวว่า สถานศึกษาเป็นสถานที่ที่เด็กนักเรียนมีความใกล้ชิดมากที่สุด รองลงมาจากครอบครัว ผู้ปกครองให้การยอมรับ และคาดหวังว่าจะได้รับความรู้ การอบรมสั่งสอนการดูแลด้วยการเอาใจใส่ สถานศึกษาจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของเด็กนักเรียนเป็นหลัก ให้เด็กนักเรียนได้อยู่ในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่มีความปลอดภัย การจัดการเรียนการสอนต้องครอบคลุม ทั้งด้านความรู้ ทักษะ สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รวมทั้งสอนทักษะชีวิต ที่จำเป็นสำหรับการใช้ชีวิตที่ปลอดภัยและมีคุณภาพครูต้องบูรณาการเนื้อหาความรู้ และพัฒนาคุณภาพเด็กนักเรียนให้มีความพร้อมอย่างเป็นองค์รวม โดยการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเด็กนักเรียน และแก้วิกฤติทางสังคม สถานศึกษาต้องจัดระบบงาน กิจกรรมที่ส่งเสริมความประพฤติให้เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคมและความปลอดภัยให้กับเด็กนักเรียน นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กนักเรียน โดยการนำกระบวนการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียนการป้องกันและแก้ปัญหาค่า และ การส่งต่อไปใช้ในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม เด็กนักเรียนจะต้องได้รับการพิทักษ์ ปกป้อง คุ้มครอง และดูแล โดยมี ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2563, หน้า 3 - 7) กล่าวว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนที่จะดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน มีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน อาทิ คณะกรรมการโรงเรียนขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ครูทุกคน ฯลฯ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จึงกำหนดนโยบายสำคัญให้โรงเรียนในสังกัด

ทุกแห่งจัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และดำเนินการอย่างจริงจัง ต่อเนื่องเพื่อให้
เกิดความยั่งยืนนักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือ พิทักษ์ ปกป้องคุ้มครอง
อย่างรอบด้านด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสมและทันสมัย ได้รับการพัฒนา
ในทุกมิติ เพื่อให้เป็นคนดี มีความสุข และปลอดภัยในสภาพสังคมปัจจุบันโดยกฎหมาย
ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ในมาตรา 6 การจัดการศึกษาต้อง
เป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้
และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้
อย่างมีความสุข มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า นักเรียนทุกคนมีความสามารถ
เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่านักเรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษา
ต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และมาตรา 26
ให้โรงเรียนจัดการประเมินนักเรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของนักเรียน ความ
ประพฤติกาลสังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปกับ
กระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

2. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติฉบับนี้
มีเป้าหมายในการดูแลช่วยเหลือเด็กและครอบครัวให้อยู่ในสภาพที่มีมาตรฐานในการ
ดำรงชีวิตที่ดี ได้รับการดูแล ให้มีพัฒนาการตามวัย และเด็กทุกคนต้องมีหลักประกัน
ความปลอดภัย ได้รับความคุ้มครองจากผู้เกี่ยวข้อง ทั้งเด็กที่ประสบปัญหาและเด็กที่
ไม่ประสบปัญหาซึ่งระบุไว้ในมาตรา 22 การปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่ากรณีใดให้คำนึงถึงประโยชน์
สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ และไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

3. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
พ.ศ. 2547 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ในมาตรา 42
กำหนดให้ ก.ค.ศ. กำหนดมาตรฐานตำแหน่งครู สายงานการสอน การปฏิบัติหน้าที่หลัก
เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนานักเรียนปฏิบัติงานทาง
วิชาการของโรงเรียน พัฒนาตนเอง และพัฒนาริชาชีพ โดยกำหนดให้ลักษณะงานเกี่ยวกับ
การจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นภาระงานหนึ่งในมาตรฐานตำแหน่งครู

4. พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันในวัยรุ่น
พ.ศ. 2559 โดยการตั้งคอร์รัปชันในวัยรุ่นของประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งส่งผล

กระทบต่อสุขภาพของบุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคมและเศรษฐกิจในภาพรวมปัญหา การตั้งครุภัณฑ์ในวัยรุ่นของประเทศมีความซับซ้อนและไม่อาจแก้ไขได้ด้วยอำนาจหน้าที่ของ หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ดังนั้น สมควรสร้างกลไกในการกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์ และการดำเนินการร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานของรัฐ

กล่าวโดยสรุป ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะ พัฒนาคุณภาพนักเรียน ให้มีความพร้อมสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ด้านจิตใจ คุณธรรม จริยธรรม มีชีวิตที่สงบสุขให้สัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ที่ กัง ดี มีสุข โดยบุคลากรทุกคนในโรงเรียนร่วมมือกัน ทั้งผู้บริหารและครู ที่สำคัญคือ ความดูแลเอาใจใส่ของครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้น ที่มีให้แก่เด็กนักเรียนทุกคนอย่างเต็ม กำลังความสามารถด้วยความรัก ความเมตตาและความเข้าใจในเด็กนักเรียนแต่ละคน ซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเด็กนักเรียนให้มีความพร้อม ที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต อย่างมีคุณภาพรอบด้าน เพื่อเป็นกำลังสำคัญของสังคม สามารถนำพาความรุ่งเรืองและ ความสงบสุขสู่ประเทศชาติ

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 66) ได้ให้ความหมาย ของการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ว่าคือ วิธีการที่ครูที่ปรึกษาจะต้องศึกษา นักเรียนในความรับผิดชอบของตน เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของเด็ก ซึ่งแต่ละคนมีสภาพ สังคมชีวิตที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นหลายรูปแบบ ข้อมูลพื้นฐานที่ครูที่ ปรึกษาจำเป็นต้องรู้และมีความเข้าใจอย่างแท้จริง ได้แก่ 1) ด้านความสามารถของนักเรียน 2) ด้านสุขภาพของนักเรียน และ 3) ด้านครอบครัว

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552, หน้า 33) กล่าวว่า การรู้จัก นักเรียน เป็นรายบุคคล หมายถึง การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน ทั้งด้าน ความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัว ด้านสังคม เพื่อที่จะช่วยให้ครู ที่ปรึกษามีความเข้าใจและรู้จักนักเรียนมากขึ้น

ณัฐธัญย์ รุ่งกลิ่นขจรกุล (2559, หน้า 50) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นวิธีการที่ครูที่ปรึกษา หรือครูผู้รับผิดชอบจะต้องรู้ข้อมูลพื้นฐานนักเรียนแต่ละคนทั้ง ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัว ด้านสังคม และด้านอื่น ๆ

ศิริ โชคสกุล (2559, หน้า 16) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลด้านความสามารถ ด้านผลการเรียน ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ด้านความประพฤติ เพื่อส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน แก้ไข และจัดอุปสรรคของนักเรียน เพื่อช่วยให้ นักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์ โดยการสังเกต สัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน ระเบียบสะสม แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ)

นิษฐา กลิ่นเยี่ยม (2561, หน้า 26) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง เป็นวิธีการที่ครูที่ปรึกษาหรือ ครูผู้รับผิดชอบจะต้องรู้ข้อมูลพื้นฐานนักเรียนแต่ละคนทั้ง ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัว ด้านสังคม และด้านอื่น ๆ

สุธิตา พงษ์สวัสดิ์ (2561, หน้า 16) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นวิธีการสำคัญที่จะช่วยให้ครูทราบถึงจุดแข็งจุดอ่อนของ นักเรียนแต่ละคน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย ซึ่งต้องเลือกวิธีการและเครื่องมือหรือเทคนิคต่าง ๆ เพื่อประสิทธิภาพในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและสามารถนำไปวางแผนเพื่อให้ การช่วยเหลือ ป้องกันและส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม

วรรณิา ไฉมฉิน (2562, หน้า 40) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยครู จัดทำข้อมูลให้ถูกต้องเป็นระบบและเป็นปัจจุบันในด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัวและด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์และนำไปใช้ประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง จากเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายตามหลักวิชาการ สามารถทราบข้อมูลได้อย่างถูกต้อง

ภูษณิศา ม่วงเกษม (2562, หน้า 18) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การที่ครูประจำชั้นรู้จักนักเรียนแต่ละบุคคลมีข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคนว่า มีความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความสามารถ ด้านการเรียน ด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต พฤติกรรม ด้านครอบครัว และด้านเศรษฐกิจ และด้านอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาส่งเสริม ตลอดจนการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง

สุภัทสร สุริยะ (2562, หน้า 20) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นการกำหนดความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน ที่มีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน โดย พิจารณาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และด้านอื่น ๆ ใช้วิธีการและเครื่องมือต่าง ๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล

อรรถพล สุนทรพงศ์ (2564, หน้า 88) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนครอบคลุมทั้งด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และด้านอื่น ๆ โดยใช้เครื่องมือและเทคนิควิธีการที่หลากหลายตามความเหมาะสม มีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ และสามารถนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนได้อย่างถูกต้อง ต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา เพื่อจะไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียน

กล่าวโดยสรุป การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ การรู้จักข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนในทุก ๆ ด้านโดยอาศัยครูที่ปรึกษาเป็นศูนย์กลาง สังเกตพฤติกรรมนักเรียน และมีความเข้าใจนักเรียนในความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาที่ไม่เหมือนกันหลอหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวก และด้านลบ โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการเก็บข้อมูลเพื่อส่งเสริม ป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนได้อย่างถูกต้อง

2. การคัดกรองนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 44) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม

1. กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรอง ของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ
2. กลุ่มเสี่ยงมีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง/ มีปัญหาตาม เกณฑ์ การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้ความช่วยเหลือป้องกันหรือแก้ไขปัญหาตามแต่กรณี การจัดกลุ่มนักเรียนนี้มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาให้ตรงกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้น และมีความรวดเร็วในการแก้ปัญหา ซึ่งหากครูที่ปรึกษาไม่ได้คัดกรองนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มแล้วความชัดเจน ในเป้าหมาย เพื่อการแก้ไขปัญหาของนักเรียนจะมีน้อยลงมีผลต่อความรวดเร็วในการช่วยเหลือ ซึ่งบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน

ศิริ โชคสกุล (2559, หน้า 18) การคัดกรองนักเรียน คือ การดำเนินงาน โดยการใช้ข้อมูลนักเรียนของครู ในด้านความสามารถ ด้านผลการเรียน ด้านสุขภาพ

ด้านครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ด้านความประพฤติ เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มปกติ 2. กลุ่มเสียงมีปัญหา 3. กลุ่มมีปัญหา โดยที่มีการประชุมกันในโรงเรียนเพื่อหาหลักเกณฑ์และมาตรฐานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เป็นที่ยอมรับของครูที่ปรึกษา หรือครูประจำชั้นในโรงเรียนเพื่อใช้เป็นเกณฑ์การคัดกรอง

นิษฐา กลิ่นเอี่ยม (2561, หน้า 30) การคัดกรองนักเรียน คือ การนำข้อมูลจากนักเรียนรายบุคคลมาพิจารณาจัดกลุ่มนักเรียนตามสภาพปัญหาและ พฤติกรรม โดยอาจแบ่งออกเป็น 3 – 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสียง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มพิเศษ

สุธิตา พงษ์สวัสดิ์ (2561, หน้า 19) การคัดกรองนักเรียนเป็นการจัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มตามพฤติกรรม ซึ่งอาจแบ่งเป็น 2 – 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสียง และกลุ่มมีปัญหา โดยพิจารณาการจัดกลุ่มจากการศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลซึ่งสถานศึกษาควรจัดทำเกณฑ์การคัดกรองเอง เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันของสถานศึกษา

ภูษณิศา ม่วงเกษม (2562, หน้า 20) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนโดยใช้ข้อมูลจากเพื่อนนักเรียนหรือครูคนอื่น ๆ เป็นข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มปกติ กลุ่มเสียง กลุ่มมีปัญหา นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสียง ควรมีแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหามีการติดตามตรวจสอบให้เกิดพฤติกรรมอันพึงประสงค์มีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

วรรณภา โฉมฉิน (2562, หน้า 43) การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยครูซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาของโรงเรียน และมีเครื่องมือเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากแหล่งข้อมูลในด้านความสามารถ สุขภาพ และด้านครอบครัว แยกนักเรียนออกเป็นกลุ่ม คือ 1) กลุ่มปกติ 2) กลุ่มเสียง 3) กลุ่มมีปัญหา 4) กลุ่มพิเศษ เหตุผลทั้งนี้เพื่อหาวิธีการที่ดีที่สุดให้กับกลุ่มที่จำแนก ได้รับการดูแลช่วยเหลือให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการ สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เพื่อให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลือที่ดีที่สุดต่อไป

สุภัทสร สุริยะ (2562, หน้า 22) ได้ให้ความหมายของการคัดกรองนักเรียน เป็นการจัดกลุ่มเพื่อหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยการคัดกรองจะต้องทำด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่งเพื่อให้เกิดความชัดเจน และสามารถแก้ไขปัญหได้อย่างตรงจุด แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียนนั้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของครูที่ปรึกษา และยึดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลักด้วย ซึ่งการคัดกรอง

นักเรียนมี ประเด็นในการพิจารณาในด้านความสามารถ ด้านสุขภาพและด้านครอบครัว
 อรรถพล สุนทรพงศ์ (2564, หน้า 88) การคัดกรองนักเรียน หมายถึง
 การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรอง
 นักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ
 โดยใช้วิธีการและเครื่องมือในการคัดกรองนักเรียน เช่น แบบประเมิน SDQ ระเบียบสะสม
 แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้านและอื่น ๆ ตามดุลพินิจของครูที่ปรึกษา และ
 ยึดถือตามเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพิจารณาอย่างสมเหตุสมผล เพื่อหา
 วิธีการที่เหมาะสมสำหรับการดูแลช่วยเหลือให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการ
 ของนักเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

กล่าวโดยสรุป การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาวิเคราะห์ข้อมูล
 ทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์ที่
 สถานศึกษาได้จัดทำการคัดกรองนักเรียน เพื่อจะทำการแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ
 กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา โดยจะดำเนินการแก้ไขปัญหามาตรการต่อไป

3. การส่งเสริมพัฒนานักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 70) ได้กล่าวถึง
 ความหมายของการส่งเสริมพัฒนานักเรียนนักเรียน คือ กระบวนการที่ครูที่ปรึกษา
 สนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่ตนดูแลทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาให้มีคุณภาพ
 ดีขึ้น ป้องกันมิให้นักเรียน กลุ่มปกติ เปลี่ยนไปอยู่กลุ่มเสี่ยง และทำให้กลุ่มเสี่ยงหรือ
 กลุ่ม มีปัญหา กลับคืนสภาพเป็นเด็กกลุ่มปกติ กิจกรรมที่สนับสนุนการส่งเสริมพัฒนา
 นักเรียนนักเรียน สามารถทำได้หลายวิธีตามวิธีการของแต่ละโรงเรียนจะเลือกนำไปใช้
 ตามความเหมาะสม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 35) กล่าวว่า การ
 ส่งเสริม นักเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบ
 ของครูที่ปรึกษา ทั้งในกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ให้สามารถพัฒนาเป็นบุคคล
 ที่มีคุณภาพสูงสุดตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน โดยต้องคำนึงถึงความแตกต่างของ
 นักเรียนในแต่ละคน ทำให้นักเรียนมีคุณภาพและมีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ
 มากขึ้น

ณัฐรัตน์ รุ่งกลิ่นขจรกุล (2559, หน้า 60) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน
 นักเรียน หมายถึงการจัดกระบวนการหรือกิจกรรมที่ให้ นักเรียนทุกกลุ่มได้มีการพัฒนาที่ดี

ขึ้นอย่างมีคุณภาพตามศักยภาพของแต่ละคน โดยกิจกรรม ส่งเสริมนักเรียน มีหลายวิธี ตามวิธีการของแต่ละโรงเรียนจะเลือกนำไปใช้ตามความเหมาะสม

ศิริ โชคสกุล (2559, หน้า 19) การส่งเสริมพัฒนานักเรียนนักเรียน หมายถึง กระบวนการในการจัดกิจกรรมส่งเสริม ให้นักเรียนทุกคนทุกกลุ่มที่มีครูที่ปรึกษา หรือครูประจำชั้นคอยดูแลให้มีคุณภาพมากขึ้น คือ

1. กิจกรรมโฮมรูม (Homeroom)
2. กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting)

ซึ่งจะช่วยส่งเสริมและป้องกันนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง ได้พัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพและไม่กลายเป็นนักเรียนกลุ่มมีปัญหา อีกทั้งยังเป็นการช่วยให้นักเรียน กลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มมีปัญหากลับมามีพฤติกรรมที่ดีขึ้น

นิษฐา กลิ่นเอี่ยม (2561, หน้า 36) การส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การจัดการกระบวนการหรือกิจกรรมที่ให้นักเรียนทุกกลุ่มได้มีการพัฒนาที่ดีขึ้นอย่างมีคุณภาพ ตามศักยภาพของแต่ละคน โดยกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน มีหลายวิธีการของแต่ละโรงเรียน จะเลือกนำไปใช้ตามความเหมาะสม

ภูษณิศ ม่วงเกษม (2562, หน้า 22) การส่งเสริมพัฒนานักเรียนนักเรียน หมายถึงการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแล ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพ ที่ยิ่งขึ้นในทุก ๆ ด้าน มีความภาคภูมิใจในตนเอง โดยมีการจัด กิจกรรมสำคัญที่โรงเรียน ดำเนินการเพื่อส่งเสริมนักเรียนอย่างหลากหลายวิธี ได้แก่ กิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) รวมถึงกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี หรือยุวกาชาด และกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถทางด้านวิชาการ โดยมีกำหนด ขอบเขตของงาน การจัดโครงสร้างขององค์กร เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงาน สร้างความเข้าใจอันดี ให้กับผู้ปกครองและครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นวางแผนร่วมกัน พร้อมทั้งมีการบันทึกติดตาม ตรวจสอบ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

วรรณิา ไฉมฉิน (2562, หน้า 46) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความภูมิใจในตัวเอง โดย ครูได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพของนักเรียน ช่วยป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน จนนักเรียน กลุ่มมีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ และกลุ่มปกติมีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น

สุภัทสร สุริยะ (2562, หน้า 28) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การส่งเสริมพัฒนา นักเรียนนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มปกติ หรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา

มีคุณภาพและความภาคภูมิใจมากขึ้น โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ เป็นตัวช่วยในการส่งเสริม ได้แก่กิจกรรมไฮมรุมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ และการจัดประชุมผู้ปกครองในชั้นเรียน เป็นการพบปะกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครอง นักเรียน ครูที่ปรึกษาดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อสร้างความสัมพันธ์ อันดีต่อกัน ร่วมมือกันดูแลนักเรียนระหว่างบ้าน โรงเรียน และ ผู้ปกครอง

รุ่งนภา สุขสำแดง (2563, หน้า 39) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การส่งเสริมพัฒนานักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในการดูแลรับผิดชอบของครูที่ปรึกษา ไม่ว่าจะแก่นักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา ได้กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ โดยอาศัยกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาต่าง ๆ

อรรถพล สุนทรพงศ์ (2564, หน้า 88) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนทุกกลุ่ม ให้มีการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้น เป็นที่ยอมรับและได้รับการพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ ตามมาตรฐานของโรงเรียน หรือเป็นไปตามที่ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมให้ความคาดหวังไว้ โดยมีวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การจัดกิจกรรมไฮมรุม การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และโครงการพิเศษอื่น ๆ รวมทั้งให้มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมทุกครั้ง และมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงาน เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานการส่งเสริมพัฒนานักเรียนของโรงเรียน

กล่าวโดยสรุป การส่งเสริมพัฒนานักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคน ให้มีคุณภาพมากขึ้นได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลายเป็นนักเรียนกลุ่มมีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มมีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพ ตามมาตรฐานที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวัง ซึ่งการส่งเสริมพัฒนานักเรียนมีกิจกรรมหลักสำคัญ ที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ 1. การจัดกิจกรรมไฮมรุม 2. การเยี่ยมบ้าน 3. การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน 4. การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิต และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

4. การป้องกันและแก้ไข้ปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 71) ได้กล่าวว่าในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาได้ให้ความเอาใจใส่ดูแลนักเรียนในความรับผิดชอบของตนทุกคนอยู่แล้ว แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรให้ความดูแลอย่างใกล้ชิดต่อเนื่อง เพื่อช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียนทั้งด้านป้องกันและแก้ไข้ปัญหา การแก้ปัญหาให้นักเรียนกลุ่มนี้นับว่าเป็นภาระใหญ่หลวงของครูที่ปรึกษา เพราะนักเรียนแต่ละคนย่อมมีปัญหาที่แตกต่างกันออกไป แม้ปัญหาของนักเรียนเหมือนกัน ก็จะมีวิธีการแก้ไข้ต่างกัน ดังนั้นการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มนี้ ครูที่ปรึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะและมีวิธีการแก้ไข้ปัญหาที่หลากหลาย เพื่อช่วยเหลือนักเรียนของตน ไม่ให้กลายเป็นปัญหาของสังคมต่อไป การดำเนินการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนอาจกระทำได้หลายวิธีการ แต่กระบวนการที่สำคัญครูที่ปรึกษาควรมีความรู้และจัดดำเนินการในโรงเรียน

ณัฐดนัย รุ่งกลิ่นขจรกุล (2559, หน้า 70) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การป้องกันและแก้ไข้ปัญหาต้องดูแลช่วยเหลือเอาใจใส่นักเรียน อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาสังคม โดยเฉพาะ นักเรียนในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา ซึ่งถือว่าเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากใน การพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม

ศิริ โชคสกุล (2559, หน้า 20) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การแก้ไข้ปัญหา คือ การดำเนินงานในการหาสาเหตุของปัญหา ครูจะต้องร่วมมือกันกับผู้ปกครอง ในการแก้ไข้ปัญหาของนักเรียนนั้น ต้องพิจารณาสเหตุของปัญหาให้ครบถ้วน และหาวิธีการช่วยเหลือให้เหมาะสมกับสาเหตุนั้น ๆ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนนั้น อาจจะไม่ได้เกิดจากสาเหตุเพียงสาเหตุเดียว อาจจะมีสาเหตุอื่นหรือปัจจัยอื่น ๆ รวมด้วย ถ้าหากพิจารณาแล้ว บางปัญหาอาจจะแก้ไข้ได้ตั้งแต่ขั้นตอนกระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือการคัดกรองนักเรียนเลยก็ได้ ทั้งนี้การแก้ไข้ปัญหาต้องทำด้วยความเอื้ออาทรกับเด็กนักเรียนไม่ซ้ำเติมนักเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้ปัญหาที่แก้ไข้ไม่สำเร็จแล้ว อาจยังจะทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่แย่ง

นิษฐา กลิ่นเอี่ยม (2561, หน้า 47) การป้องกันและแก้ไข้ปัญหา หมายถึงการดูแลช่วยเหลือเอาใจใส่ นักเรียนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาสังคม โดยเฉพาะนักเรียนในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา ซึ่งถือว่าเป็น

ภาระงานที่ยิ่งใหญ่ และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม

สุธิตา พงษ์สวัสดิ์ (2561, หน้า 26) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการคัดกรองนักเรียน ซึ่งหากครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหา จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือที่เหมาะสมกับลักษณะของปัญหา โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อช่วยให้นักเรียนมีคุณภาพและเป็นคนดีของสังคมต่อไป

ภูษณิศ ม่วงเกษม (2562, หน้า 24) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การป้องกันช่วยเหลือนักเรียน หมายถึงการดูแลเอาใจใส่ป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มมีปัญหา จำเป็นต้องให้ความเอาใจใส่เป็นพิเศษด้วยวิธีการช่วยเหลือและควรมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วยการป้องกันช่วยเหลือนักเรียนมีหลายเทคนิควิธีการแต่สิ่งที่ครูประจำชั้นจำเป็นต้องดำเนินการ มี 3 ประการ ได้แก่การให้คำปรึกษาเบื้องต้น การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันช่วยเหลือนักเรียน และการจัด กิจกรรมอื่น ๆ ในการป้องกันช่วยเหลือนักเรียนเฉพาะหน้า กิจกรรมการป้องกันระยะยาว เพื่อพัฒนา นักเรียนให้เติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพในสังคมต่อไป

วรรณภา โฉมฉิน (2562, หน้า 48) การป้องกันและแก้ไขปัญหา หมายถึง การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม โดยครูมีหน้าที่เอาใจใส่อย่างเท่าเทียมกันในการดูแลนักเรียน โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนเป็นปัญหาสังคม จัดกิจกรรมสร้างภูมิคุ้มกัน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความสามารถ ครอบครัว และสุขภาพนักเรียนที่มีความเหมาะสม คุ้มค่า และหลากหลาย เพื่อให้นักเรียนมีคุณภาพที่ดีต่อสังคม

สุภัทสร สุริยะ (2562, หน้า 31) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การป้องกันและช่วยเหลือปัญหาให้นักเรียน เป็นการดูแลให้ความใส่ใจอย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาสังคม ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการเพื่อผ่อนคลายปัญหาให้นักเรียนให้ลดน้อยลง การจัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียน นอกจากจะให้การปรึกษาเบื้องต้นแล้ว การจัด กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยการช่วยเหลือนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ

รุ่งนภา สุขสำแดง (2563, หน้า 39) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาต้องให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดตามกระบวนการการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนนั้น ในกรณีที่มีปัญหายากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หากปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคมได้

อรรถพล สุนทรพงศ์ (2564, หน้า 89) การป้องกันและแก้ไขปัญหามุ่งหมายถึงการดูแลช่วยเหลือ เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และหาวิธีการที่หลากหลาย เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน การสื่อสารกับผู้ปกครอง ป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเกิดขึ้นและการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นมาแล้วให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

กล่าวโดยสรุป การป้องกันและแก้ไขปัญหาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญห โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียน จนกลายเป็นปัญหาของสังคม การสร้างภูมิคุ้มกัน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน จึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์

5. การส่งต่อนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 73) กล่าวว่า ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา เมื่อได้ดำเนินการตามกระบวนการช่วยเหลือทั้ง 4 ด้าน ข้างต้น แล้วยังไม่สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้เพราะบางครั้งปัญหาของนักเรียนรุนแรงยากต่อการแก้ไข หรือการดำเนินการแก้ไขต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะให้การช่วยเหลือครูที่ปรึกษาควรส่งต่อนักเรียน ให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญได้แก้ไขปัญหาก่อนที่ปัญหาจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นลักษณะของการส่งต่อนักเรียนดำเนินการได้ 2 แบบ คือ การส่งต่อภายในและการส่งต่อภายนอก

1. การส่งต่อภายใน คือการส่งนักเรียนภายในโรงเรียนโดยครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนให้กับครูที่มีความสามารถที่จะช่วยเหลือนักเรียนได้ตามลักษณะของปัญหา

2. การส่งต่อภายนอก การช่วยเหลือของครูที่รับนักเรียนส่งต่อภายในมาดูแลช่วยเหลือตามกระบวนการอย่างมีระบบ มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วการแก้ไขปัญหายังยากต่อการช่วยเหลืออีก จำเป็นต้องส่งต่อนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกเพื่อดำเนินการช่วยเหลือต่อไป

ศิริ โชคสกุล (2559, หน้า 22) การส่งต่อนักเรียนหมายถึง กระบวนการช่วยเหลือนักเรียนในกรณีที่ยากต่อการแก้ไข บางปัญหาที่ยากต่อการแก้ไขโดยครูที่ปรึกษาอาจจะส่งต่อไปยังครูแนะแนว หรือครูฝ่ายปกครองเพื่อที่จะช่วยแก้ไข ครูที่ได้รับต่อการช่วยเหลือนักเรียนจากครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาแล้วนั้นจะต้องทำการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ แต่ถ้าไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ก็ควรส่งดำเนินการให้กับผู้เชี่ยวชาญโดยตรง วิธีการดำเนินการของงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในด้านการส่งต่อนักเรียนแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ 1. การส่งต่อภายใน คือการที่ครูที่ปรึกษา หรือครูประจำชั้นไม่สามารถแก้ไขปัญหานักเรียนได้ จึงส่งต่อให้ครูท่านอื่นเป็นผู้ช่วยเหลือ เช่น ครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง หรือครูพยาบาล 2. การส่งต่อภายนอก คือการที่ครูแนะแนว หรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก หลังจากที่ให้การช่วยเหลือแล้วเห็นว่าไม่สามารถช่วยเหลือได้

นิษฐา กลิ่นเอี่ยม (2561, หน้า 47) การส่งต่อ หมายถึงการช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา แม้ว่าจะดำเนินการอย่างเต็มที่ทั้ง 4 ด้าน คือ การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียนและ การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน แต่ยังไม่สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้จำเป็นต้องส่งต่อให้กับครูในโรงเรียนหรือผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน เพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561, หน้า 31) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาตามกระบวนการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนนั้น ในกรณีที่มีปัญหายากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือนักเรียนแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรส่งต่อนักเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้านกรณีของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ หรือเด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษเด็กด้อยโอกาส ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนา และช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น การส่งต่อนักเรียนแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การส่งต่อนักเรียนภายใน ในกรณีที่ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ได้ดำเนินการ

ตามกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาแล้ว แต่นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาจะส่งต่อนักเรียนให้ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองดำเนินการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือตามความเหมาะสมต่อไป และการส่งต่อภายนอกเป็นการส่งนักเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ช่วยเหลือพัฒนา นักเรียนกรณีที่เกิดความสามารถของสถานศึกษาโดยครูแนะแนวหรือผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อนักเรียนและมีการติดต่อเพื่อรับทราบผลในการช่วยเหลือเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

ภูษณิศ ม่วงเกษม (2562, หน้า 26) การส่งต่อนักเรียนหมายถึง การที่ครูประจำชั้นดำเนินงานตามขั้นตอน เกี่ยวกับนักเรียนที่พิจารณาเห็นว่ายากต่อการช่วยเหลือ ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้โดยลำพัง จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น นักแนะแนว นักสังคมสงเคราะห์จิตแพทย์ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

วรรณ โฉมฉิน (2562, หน้า 51) การส่งต่อ หมายถึง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูสามารถดำเนินการส่งต่อได้ทั้งแบบภายในและภายนอก ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขและกรณีของนักเรียนแต่ละกลุ่ม การส่งต่อภายในครูสามารถส่งต่อไปยังครูแนะแนว หรือผู้เกี่ยวข้องที่สามารถให้การช่วยเหลือได้ การส่งต่อภายนอก เป็นการส่งต่อนักเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ช่วยเหลือพัฒนา กรณีที่เกิดความสามารถของโรงเรียน โดยครูแนะแนวหรือผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อ มีการติดต่อรับทราบผลการช่วยเหลือเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง มีแนวทางการดำเนินการโดยประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องมีแบบบันทึกการส่งต่อหรือแบบบันทึกประสานงานของความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง ครุณัดวัน เวลา สถานที่นัดพบกับหน่วยงานภายนอกที่รับช่วยเหลือนักเรียนและส่งต่อให้เรียบร้อย การบันทึกการส่งต่อเป็นลายลักษณ์อักษร ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีการรายงานและข้อมูลย้อนกลับทุกครั้ง จัดทำสรุปและรายงานผลการช่วยเหลือเป็นระบบ

สุภัทสร สุริยะ (2562, หน้า 35) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การส่งต่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียนในกรณี ที่มีปัญหาต่อการช่วยเหลือ จึงดำเนินการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป โดยแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือการส่งต่อภายในและการส่งต่อภายนอก เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น

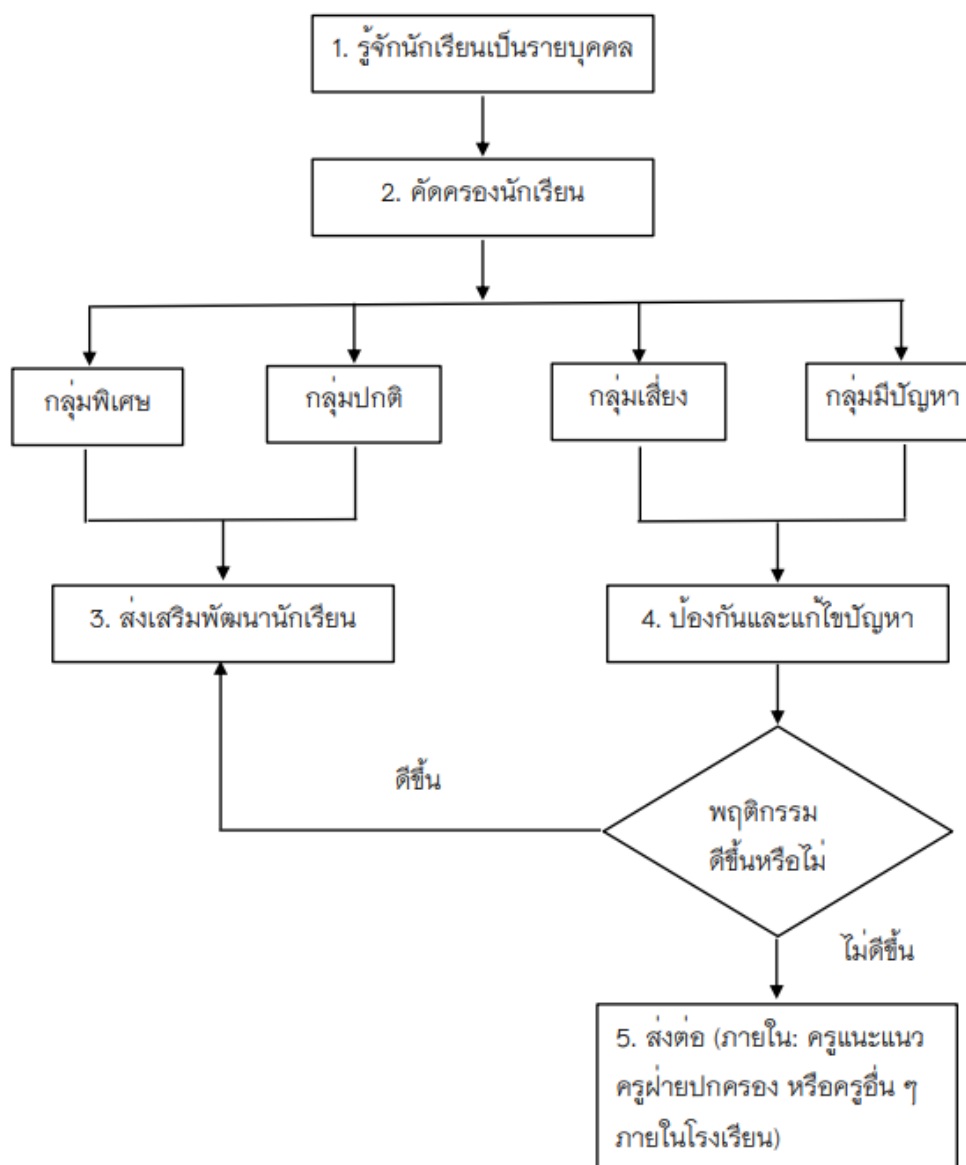
รุ่งนภา สุขสำแดง (2563, หน้า 44) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การส่งต่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาจากครูที่ปรึกษาและพฤติกรรมไม่ดีขึ้นจึงมีการส่งต่อยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของผู้เรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น หากปล่อนไว้อาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข การส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ การส่งต่อภายในและการส่งต่อภายนอก

อรรถพล สุนทรพงศ์ (2564, หน้า 89) การส่งต่อนักเรียน หมายถึง การดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่มีความประพฤติไม่ดีขึ้น หรือกรณีเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หลังจากการได้รับการช่วยเหลือจากครูที่ปรึกษาหรือโรงเรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหาหรือให้ความช่วยเหลือที่ถูกต้องเหมาะสมได้ต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การส่งต่อภายในโรงเรียนและการส่งต่อไปยังภายนอกโรงเรียน โดยในการส่งต่อนักเรียนจะต้องมีการบันทึกข้อมูลการส่งต่อ รายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียน และประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลการพัฒนาการส่งต่อนักเรียนของโรงเรียนต่อไป

กล่าวโดยสรุป การส่งต่อนักเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนโดยครูประจำชั้น ตามกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อาจมีกรณีที่ปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางถูกวิธี และรวดเร็วขึ้น แต่ถ้าพฤติกรรมเด็กไม่ดีขึ้น ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหากปล่อยให้ เป็นหน้าที่ของครูประจำชั้นเพียงลำพัง ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมาก การส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

1. การส่งต่อภายใน ครูประจำชั้นส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ สภาพปัญหาของแต่ละบุคคล
2. การส่งต่อภายนอก เป็นการส่งนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ช่วยเหลือพัฒนานักเรียน กรณีเกินความสามารถของสถานศึกษา

กระบวนการและขั้นตอนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
แสดงดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 กระบวนการและขั้นตอนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, หน้า 17)

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

นักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึง ความหมายของความต้องการจำเป็น ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น ขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็น และการจัดลำดับความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น ไว้ในมุมมองที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. ความหมายของความต้องการจำเป็น

นักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของความต้องการจำเป็นไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ศิริพร อัจฉริยะ (2557, หน้า 7) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความต้องการจำเป็น หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นที่สังเกตได้ ซึ่งความแตกต่างนี้ทำให้เกิดปัญหาและหากไม่ได้รับการแก้ไข พัฒนาหรือสนองตอบจะก่อให้เกิดผลเสีย แต่หากได้รับการแก้ไข พัฒนาหรือสนองตอบก็จะเป็นผลดีต่อหน่วยงาน องค์กรบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้น ๆ

ฉัญชนก ศิริโสภิตกุล (2558, หน้า 9) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่คาดหวัง ในการหาความต้องการจำเป็นเพื่อให้ได้ข้อมูลในการตัดสินใจเลือกหรือหาวิธีการแก้ไขปัญหาได้ตรงกับสภาพที่เป็นอยู่จริงหรือความต้องการที่แท้จริง

สุวิมล ว่องวาณิช (2558, หน้า 32 – 42) ได้สรุปและได้สังเคราะห์ความหมายของความต้องการจำเป็นในหลายมุมมองไว้ดังนี้ 1) มุมมองทางจิตวิทยา เจ้าของทฤษฎีความต้องการจำเป็นในมุมมองนี้คือ Abraham Maslow โดยได้เสนอลำดับขั้นความต้องการจำเป็นขั้นพื้นฐาน 5 ขั้น คือ ความต้องการจำเป็นทางกายภาพ (physiological needs) ความต้องการจำเป็นด้านความมั่นคงปลอดภัย (security/safety needs) ความต้องการจำเป็นด้านความรักและการได้เป็นเจ้าของ (love and belonging needs) ความต้องการจำเป็นด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง (esteem needs) และความต้องการจำเป็นในการบรรลุศักยภาพแห่งตน (self – actualization needs) 2) มุมมองทางการประเมิน มีนักการประเมินได้ให้ความหมายไว้อย่างหลากหลาย แต่ที่ปรากฏชัดเจนสามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มแรกให้ความหมายของความต้องการจำเป็นคือความแตกต่าง/ความขาดแคลน โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาผลต่างของสภาพที่เกิดขึ้นจริงกับสภาพ

ที่พึงประสงค์อยากให้เกิด กลุ่มที่สอง ความต้องการจำเป็นคือประโยชน์ที่ได้รับเป็นการนิยามเชิงวินิจฉัย (diagnostic needs) คือการกำหนดความต้องการจำเป็นสำหรับอะไรก็ตามที่ทำให้เกิดความพอใจ (satisfaction) และระดับความพอใจนี้ก็ขึ้นอยู่กับบริบท (context dependent) โดยสรุปแล้วนิยามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นสามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ

1. การนิยามตามโมเดลความแตกต่าง (Discrepancy Model)

หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มุ่งหวังกับสิ่งที่เป็นอย่างจริง นิยามนี้ยังสามารถจำแนกออกได้ เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกกำหนดความต้องการจำเป็นในลักษณะของความแตกต่างของผลที่เกิดขึ้น แต่ไม่ได้กำหนดว่าต้องมีความแตกต่างกันเท่าใดจึงจะถือว่าเป็นความต้องการจำเป็น กลุ่มที่สอง กำหนดความต้องการจำเป็นว่าเป็นความแตกต่างของผลที่เกิดขึ้นก็ได้หรือไม่ก็ได้ แต่เกณฑ์การพิจารณาว่าจะเป็นการนิยามความต้องการจำเป็นหรือไม่ให้พิจารณาจากประโยชน์ที่ได้รับหากความต้องการจำเป็นได้รับการตอบสนอง หรือความเสียหาย หรือผลเสียที่จะเกิดขึ้นหากความต้องการจำเป็นนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ดังนั้น การให้นิยามในแนวนี้จะสะท้อนถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นซึ่งหากไม่ได้รับการตอบสนองจะทำให้เกิดสถานะที่ไม่พึงประสงค์ขึ้น การนิยามตามโมเดลนี้ Scriven เรียกว่า performance needs

2. การนิยามตามโมเดลการแก้ปัญหา (Solution Model) หมายถึง

สิ่งที่ต้องการและจำเป็นต้องทำให้ได้ หรือทำให้เกิด หรือทำให้มี หากไม่ได้รับจะอยู่ในสถานะที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งการนิยามตามโมเดลนี้ความต้องการจำเป็นไม่จำเป็นต้องกำหนดในรูปของความแตกต่างเสมอไป แต่สามารถกำหนดเป็นสิ่งที่หากไม่ได้รับการตอบสนองจะทำให้เกิดสถานะที่ไม่พึงประสงค์ขึ้น หรือสิ่งที่แสดงให้เห็นแล้วว่ามี ความจำเป็นและเป็นประโยชน์ซึ่งจะต้องเสริมให้กับส่วนที่ขาดหายไปให้มีความสมบูรณ์ขึ้น นิยามตามโมเดลการแก้ปัญหานี้ Scriven เรียกว่า treatment needs นิยามนี้ชี้ให้เห็นว่าการประเมินความต้องการจำเป็นต้องสามารถระบุแนวทางการแก้ปัญหา ซึ่งจะเป็นสิ่งทดลอง (treatment) ที่ควรนำมาใช้ในการพัฒนางาน

เอกพจน์ สิงห์คำ (2560, หน้า 25) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความต้องการจำเป็น หมายถึง สิ่งที่จำเป็นที่ต้องได้รับการตอบสนอง โดยเกิดจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพความเป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น ว่าเกิดช่องว่างมากน้อยเพียงใดและมีความสำคัญมากน้อยเพียงใดที่จะต้องได้รับการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข ตามข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กล่าวโดยสรุป ความต้องการจำเป็น หมายถึง ข้อมูลที่ได้จากระบบการวิเคราะห์ความแตกต่าง ระหว่างสภาพปัจจุบัน กับสภาพที่พึงประสงค์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต1 ตามลำดับก่อนหลัง

2. ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

นักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ศิริพร อัจภักษา (2557, หน้า 17) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการหาความต้องการจำเป็นเพื่อให้ได้ข้อมูล ในการตัดสินใจหรือหาวิธีแก้ปัญหาได้ตรงกับสภาพหรือความต้องการที่แท้จริง การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นเครื่องมือในการวางแผน ให้กิจกรรมบรรลุเป้าหมาย นอกจากนี้การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นเทคนิคที่ช่วยในการสำรวจ ความต้องการหรือปัญหาที่เกิดขึ้นของหน่วยงานซึ่งนอกจากจะสะท้อนปัญหาที่จะต้องแก้ไขแล้วยังสามารถนำไปสู่การกำหนดเป้าหมายที่เป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

สุวิมล ว่องวาณิช (2558, หน้า 62) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นกระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินและสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษา หรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้น ปลายทางการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์และเป็นการเปลี่ยนแปลงทางบวก

Review and et al (1996 อ้างถึงในสุวิมล ว่องวาณิช, 2558, หน้า 62) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการคัดเลือกหรือวิเคราะห์ปัจจัยนำเข้าอย่างเป็นระบบสำหรับเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการดำเนินการทุกขั้นตอน ผลการประเมินได้ใช้เฉพาะกลุ่มประชากร แต่มีความเป็นระบบบนฐานข้อมูล เชิงประจักษ์และเน้นผลลัพธ์ทั้งนี้การประเมินความต้องการจำเป็นยังเป็นเครื่องมือ ที่ถูกออกแบบให้ระบุสิ่งที่ขาดแคลนเฉพาะกลุ่มบุคคล จนได้รับความพอใจใน

การดำรงชีวิต

กล่าวโดยสรุป การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการหาความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพปัจจุบันที่สังเกตได้กับสภาพที่พึงประสงค์ที่ควรจะเป็น แล้วนำผลของความแตกต่างนั้นมาจัดเรียงลำดับความสำคัญเพื่อให้ได้ข้อมูลในการตัดสินใจเลือกหรือหาวิธีแก้ไขปัญหาได้ตรงสภาพหรือความต้องการที่แท้จริง

3. ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

นักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ ดังนี้

สุวิมล ว่องวาณิช (2558, หน้า 29) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสำคัญสำหรับการวางแผนแบบครบวงจรและเป็นกระบวนการที่สำคัญและมีประโยชน์ ดังนี้ ผลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นเป็นข้อมูลที่สะท้อนสภาพบริบทที่เกิดขึ้นของหน่วยงาน ข้อมูลดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การวางแผน การกำหนดแนวทางการพัฒนาองค์กรให้สอดคล้องกับสภาพที่เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการขององค์กร ป้องกันการสูญเสียทรัพยากร และนำมาช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานให้มีความชัดเจน มั่นใจได้ว่าวัตถุประสงค์ดังกล่าวสอดคล้องกับความต้องการขององค์กรนั้นอย่างแท้จริง นอกจากนี้การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นจะเป็นกระบวนการที่ช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่กำหนด

กล่าวโดยสรุป การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสำคัญสำหรับการวางแผนและเป็นกระบวนการ ที่สำคัญในการพัฒนาการบริหารขององค์กรเพราะผลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นเป็นข้อมูลที่สะท้อนสภาพปัจจุบันที่เป็นจริง และนำไปสู่การวางแผนเพื่อพัฒนาให้เกิดผลตามสภาพที่พึงประสงค์ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้

4. ขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็น

นักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็นไว้แตกต่างกัน ดังนี้

สุวิมล ว่องวาณิช (2558, หน้า 107) กล่าวว่าในการประเมินความต้องการจำเป็นโดยทั่วไปมีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น อธิบายเหตุผลที่จำเป็นต้องทำการประเมินความต้องการจำเป็น
2. กำหนดองค์กรหรือบุคคลที่ต้องการระบุความต้องการจำเป็น เนื่องจากความต้องการจำเป็นมีหลายระดับ ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นต้องกำหนดว่าความต้องการจำเป็นนั้นเป็นของผู้รับบริการ ผู้ให้บริการ หรือเป็นทรัพยากรที่ต้องการในทางการศึกษา
3. กำหนดเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นที่ต้องการประเมิน เช่น ความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาบุคลากร เป็นต้น
4. ออกแบบการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 4.1 กำหนดผู้เกี่ยวข้องกับกระบวนการประเมินความต้องการจำเป็น เนื่องจากผู้เกี่ยวข้องกับการทำงานมีหลายกลุ่ม ในทางการศึกษามีทั้งนักเรียน อาจารย์ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง เป็นต้น
 - 4.2 กำหนดวิธีการประเมินความต้องการจำเป็น วิธีการประเมินความต้องการจำเป็นมีหลายวิธี ผู้ที่รับผิดชอบต้องมีการพิจารณาว่าวิธีการใดที่มีความเหมาะสมควรนำมาใช้ในการประเมิน โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกได้แก่ ลักษณะของความต้องการจำเป็น กลุ่มเป้าหมายที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูล ระยะเวลา ทรัพยากรที่มีอยู่
 - 4.3 กำหนดผู้ให้ข้อมูลและเครื่องมือประเมินความต้องการจำเป็น ผู้ให้ข้อมูลเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความต้องการจำเป็นนับว่าสำคัญมากต่อการได้ความต้องการจำเป็นที่ถูกต้องเหมาะสมผู้ที่สร้างหรือจัดหาเครื่องมือต้องทำความเข้าใจว่าข้อมูลที่ต้องการคืออะไร การนิยามความหมายของความต้องการจำเป็นส่งผลต่อข้อมูลที่ต้องการจัดเก็บ
 - 4.4 กำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นไม่ได้แตกต่างไปจากการเก็บข้อมูลการวิจัยหรือการประเมินอื่น แต่การวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินความต้องการจำเป็นให้ความสำคัญกับการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ดังนั้นสถิติหรือเทคนิคที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเน้นที่การจัดลำดับความสำคัญ

4.5 กำหนดวิธีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น การทำการประเมินความต้องการจำเป็นจะถือว่าสิ้นสุดสมบูรณ์ต่อเมื่อมีการระบุความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญที่สุด เทคนิควิธีที่ใช้ในการจัดลำดับจึงนับว่ามีความสำคัญ

4.6 กำหนดแนวทางเพื่อจัดความต้องการจำเป็น งานในขั้นตอนนี้คือ การวิเคราะห์สาเหตุ/ผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากความต้องการจำเป็นนั้น ๆ

กล่าวโดยสรุป ขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็นมีขั้นตอนดังนี้ กำหนดจุดมุ่งหมาย กำหนดองค์กรหรือบุคคลที่ต้องการระบุความต้องการจำเป็น กำหนดเนื้อหาสาระ กำหนดผู้ให้ข้อมูลและเครื่องมือประเมิน กำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล และกำหนดวิธีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

5. การจัดลำดับความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

การจัดลำดับความสำคัญ (priority setting) ของความต้องการจำเป็นเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการระบุความต้องการจำเป็น การวิเคราะห์สาเหตุ และการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา ซึ่งจะทำให้การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสมบูรณ์สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์สาเหตุและวิธีการแก้ไขต่อไป การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เป็นการศึกษาวเคราะห์ความต้องการจำเป็นแต่ละประเด็น จากนั้นนำความต้องการจำเป็นมาจัดลำดับ (sort) ตั้งแต่ความสำคัญมากไปหาน้อย (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558, หน้า 263)

สุวิมล ว่องวาณิช (2558, หน้า 264 – 279) ได้เสนอเทคนิควิธีที่ใช้ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสำหรับรูปแบบการตอบที่เป็นทั้งการตอบสนองเดี่ยว และรูปแบบการตอบสนองคู่ โดยมีวิธีการแนวคิดเบื้องต้นของแต่ละเทคนิควิธีการดำเนินการที่คล้ายคลึงกันประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการสำคัญคือการให้คะแนนความสำคัญตามวิธีการที่กำหนด การเรียงลำดับความสำคัญและการสรุปผลการจัดลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองเดี่ยว ข้อมูลแบบการตอบสนองเดี่ยว ได้แก่ ข้อมูลที่ผู้ตอบเลือกตอบข้อความในแบบสอบถามเพียงส่วนเดียว โดยอาจถามว่าข้อความนี้มีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับใดหรือท่านมีความต้องการจำเป็นด้านนี้มากน้อยเพียงใด เป็นการกำหนดความต้องการจำเป็นตามนิยามการ

แก้ปัญหา (solution definition) ในกลุ่มเทคนิควิธีการนี้ผู้เขียนนำเสนอการจัดลำดับจำนวน 3 วิธี ดังนี้

1.1 วิธีการจัดเรียงลำดับตามค่ามัธยฐานสำหรับมาตรแบบกลุ่ม (category scales) วิธีนี้นักวิจัยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างระบุน้ำหนักความสำคัญของความต้องการจำเป็นตามการรับรู้เป็นรายประเด็นตามมาตรประมาณค่า ผู้ให้ข้อมูลจะให้น้ำหนักความสำคัญกับความต้องการจำเป็นประเด็นต่าง ๆ เท่ากันได้ หากเห็นว่าความต้องการจำเป็นเหล่านั้นมีระดับความสำคัญเท่ากันจากนั้นทำการแจกน้ำหนักความถี่ ที่กระจายตามมาตรประมาณค่าของแต่ละข้อรายการแล้วหาค่ามัธยฐานหรือฐานนิยม หรือค่าเฉลี่ย แต่ค่ามัธยฐานจะเป็นค่าสถิติที่เหมาะสมสำหรับข้อมูลที่อยู่ในมาตราจัดอันดับในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสามารถเรียงค่าจากมากไปหาน้อยหรือจากน้อยไปหามากตามค่าสถิติที่ได้ในแต่ละข้อรายการ อย่างไรก็ตามผลที่ได้จากการใช้วิธีนี้ในการจัดลำดับความสำคัญมีความเป็นไปได้สูงที่ความต้องการจำเป็นทุกประเด็นมีค่าเท่ากันซึ่งทำให้ต้องมีการอภิปรายเสริมหรือหาข้อมูลอื่นเสริมว่าความต้องการจำเป็นประเด็นใดมีความสำคัญมากที่สุดนับเป็นจุดอ่อนของวิธีนี้

1.2 วิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาด (magnitude estimation scaling) การจัดความสำคัญของความต้องการจำเป็นสามารถกระทำได้โดยใช้วิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาด (Magnitude Estimation Scaling – MES) โดยเปรียบเทียบความสำคัญของความต้องการจำเป็นซึ่งมีหลายด้านว่าด้านใดมีความสำคัญมากกว่า วิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาดจะมีการกำหนดความสำคัญของแต่ละข้อรายการด้วยคะแนนในเชิงเปรียบเทียบกับคะแนนความสำคัญของข้อความแรก ความต้องการจำเป็นที่ใช้เป็นฐานการอ้างอิง ซึ่งกำหนดโดยการประเมินความต้องการจำเป็นถือว่าเป็นวิธีที่ลดจุดอ่อนของวิธีแรก

1.3 วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (paired – weighing procedure) กระบวนการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired – Weighing Procedure – PWP) เป็นวิธีการจัดลำดับความสำคัญด้วยการเปรียบเทียบความสำคัญของความต้องการจำเป็นทุกประเด็นเป็นรายคู่ให้ครบทุกคู่ที่เป็นไปได้ วิธีนี้จึงมีจุดเด่นกว่าสองวิธีแรก โดยปกติความต้องการจำเป็นที่ต้องการจัดลำดับความสำคัญไม่ควรเกิน 15 ข้อ หากเกิน 15 ข้อ จะทำให้กลุ่มตัวอย่างสับสน และไม่สามารถจํารายละเอียดของข้อรายการต่าง ๆ ได้ครบถ้วนสมบูรณ์

1.4 วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยการ์ด (card sort) การจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยการ์ดเป็นวิธีการที่ใช้การ์ดเป็นอุปกรณ์ ที่ทำให้ผู้ประเมินความต้องการจำเป็นมีความสะดวกในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมากขึ้น วิธีนี้มีขั้นตอนการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1.4.1 ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นเตรียมข้อความที่แสดงความต้องการจำเป็นทั้งหมดที่ต้องจัดลำดับโดยการพิมพ์ในกระดาษที่เป็นการ์ด จัดทำการ์ดเป็นชุด ตามจำนวนคนที่ทำหน้าที่จัดลำดับความสำคัญ

1.4.2 มอบการ์ดให้กับกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่จัดเรียงลำดับความสำคัญชี้แจงให้แยกการ์ดออกเป็นกอง ๆ ตามกลุ่มของข้อความที่คิดว่ามีความสำคัญ อยู่ในกองเดียวกันจะเป็นก็กองก็ได้

1.4.3 ระบุระดับความสำคัญในการ์ดแต่ละใบแล้วมอบการ์ดคืน

1.4.4 ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นจัดทำ การแจกแจงความถี่ของคะแนนของการ์ดแต่ละใบ แล้วสรุปคะแนนเป็นภาพรวม เสนอเป็นผลการประเมินความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย

2. เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่รูปแบบของการให้ตอบข้อมูลแบบตอบสนองคู่ (dual – response format) มักปรากฏในแบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่าโดยให้ระบุข้อมูลทั้งสองชุด คือ ระดับของสภาพที่เป็นอยู่จริง และสภาพที่ควรจะเป็น รูปแบบนี้สร้างขึ้นโดยมีพื้นฐานแนวคิดของการนิยามความต้องการจำเป็นตามโมเดลความแตกต่าง (discrepancy model) วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสามารถกระทำได้ ดังต่อไปนี้วิธีการที่ใช้หลักประเมินความแตกต่างพบว่าเป็นที่นิยมใช้กันมากเป็นวิธีที่มีรากฐานมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นที่ใช้โมเดลความแตกต่าง ซึ่งมีการรวบรวมข้อมูลแบบการตอบสนองคู่จากมาตรวัดที่แสดงระดับความสำคัญ (Importance – I) ของข้อความนั้นเปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “what should be” และมาตรวัดที่แสดงระดับที่ข้อรายการนั้นได้รับการตอบสนองหรือระดับสัมฤทธิ์ผล (Degree of success – D) ที่เป็นอยู่ในขณะนั้นเปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “what is” สูตรในการ คำนวณระดับความต้องการจำเป็นแต่ละวิธีมีดังนี้

2.1 วิธี Mean Difference Method (MDF) กำหนดโดยหาผลต่างของค่าเฉลี่ยของ I และค่าเฉลี่ยของ D บางคนเรียกวิธีนี้ว่า Rank Order of Difference Scores

$$MDF = I - D$$

2.2 วิธี Priority Needs Index (PNI) เป็นวิธีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นซึ่งพัฒนาขึ้นมาโดยใช้ค่าสถิติในรูปดัชนีที่สามารถบอกค่าต่ำสุดและสูงสุดได้ โดยสร้างดัชนี ชื่อว่า Priority Needs Index(PNI) ซึ่งดัดแปลงมาจากวิธีการเรียงตำแหน่งความต้องการจำเป็นจากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวังกับที่เป็นอยู่จริง (mean difference) โดยการถ่วงน้ำหนักของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง I และ D ด้วยน้ำหนักความสำคัญของ I

$$PNI = (I - D) \times I$$

2.3 วิธี Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) เป็นสูตรที่ปรับปรุงจากสูตร PNI ดั้งเดิมของ นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช ซึ่งเป็นวิธีที่หาผลต่างของสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวัง ($I - D$) แล้วหารด้วยค่า D เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไป และให้ความหมายในเชิงการเปรียบเทียบ เมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นอยู่ปัจจุบันเป็นฐานในการคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่คาดหวังของกลุ่ม

$$PNI_{modified} = (I - D) / D$$

2.4 การวิเคราะห์เมทริกซ์ (matrix analysis) เป็นวิธีการวิเคราะห์ที่เน้นการเสนอผลการดำเนินงานของหน่วยงานในส่วนที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนที่ควรได้รับการพัฒนา โดยการแบ่งตารางออกเป็น 4 ช่อง แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่มุ่งหวัง (หรือเรียกว่าเกณฑ์ที่ควรจะเป็น) และสภาพที่เกิดขึ้นจริงจุดที่ใช้ในการแบ่งอาจเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงต่ำ ที่กำหนดหรือเกณฑ์ที่ผู้ประเมินเห็นว่าเหมาะสมที่จะเป็นจุดตัด (cut - off score)

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) ในการวิเคราะห์เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

1. ประวัติของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ประกอบด้วย อำเภอเมืองสกลนคร อำเภอกุสุมาลย์ อำเภอโคกศรีสุพรรณ อำเภอโพนนาแก้ว อำเภอเต่างอย อำเภอภูพาน และอำเภอกุดบาก โดยมีอำเภอเมืองสกลนคร เป็นที่ตั้งศูนย์ราชการ ศูนย์กลางทางการศึกษา ศูนย์กลางคมนาคม ศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจและการค้า มีชนเผ่าพื้นเมืองเดิมประกอบด้วย เผ่าภูไท ย้อ กระเลิง ไส้ ไทยลาว และโย้ย ภูมิประเทศ และภูมิอากาศ พื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง ตอนกลางเป็นที่ราบต่ำเหมาะแก่การทำนา มีหนองหารเป็นแอ่งน้ำขนาดใหญ่ มีเนื้อที่ประมาณ 77,016 ไร่

2. วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์

2.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

“สร้างคุณภาพผู้เรียน สู่สังคมยุคใหม่ที่ยั่งยืน”

2.2 พันธกิจ (Mission)

2.2.1 จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.2.2 พัฒนาศักยภาพผู้เรียนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะวิชาการ ทักษะชีวิต ทักษะวิชาชีพ คุณลักษณะ ในศตวรรษที่ 21

2.2.3 ส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ

2.2.4 สร้างโอกาส ความเสมอภาคลดความเหลื่อมล้ำ ให้ผู้เรียนทุกคน ได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

2.2.5 ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเป้าหมายโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

2.2.6 พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการ และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

2.3 เป้าประสงค์ (Goals)

2.3.1 ผู้เรียน เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ คิดริเริ่มและสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความรู้ มีทักษะและคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีสุขภาพที่เหมาะสมตามวัย มีความสามารถในการพึ่งพาตนเองและปรับตัวต่อเป็นพลเมืองและพลโลกที่ดี

2.3.2 ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดารได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีคุณภาพ พร้อมก้าวสู่สากล ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.3.3 ครู เป็นผู้เรียนรู้ มีจิตวิญญาณความเป็นครู มีความแม่นยำทางวิชาการ และมีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตอบสนองของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรม และทักษะในการใช้เทคโนโลยี

2.3.4 ผู้บริหารโรงเรียน ความเป็นเลิศส่วนบุคคล คิดเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีสำนึกความรับผิดชอบ (Accountability) และการบริหารแบบร่วมมือ

2.3.5 สถานศึกษา ความเป็นอิสระในการบริหารงานและจัดการเรียนรู้ ร่วมมือกับชุมชนภาคเอกชน และผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาระดับพื้นที่ จัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเพื่อการเรียนรู้ในทุกมิติเป็นโรงเรียนนวัตกรรม

2.3.6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีการบริหารงานเชิงบูรณาการ เป็นสำนักงานแห่งนวัตกรรมยุคใหม่ ใช้ข้อมูลสารสนเทศและการวิจัยและพัฒนาในการขับเคลื่อนคุณภาพ กำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานผลอย่างเป็นระบบ

2.3.7 สำนักงานส่วนกลาง ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงาน โดยกระจายอำนาจการบริหารงานและการจัดการศึกษาให้สถานศึกษา บริหารเชิงบูรณาการ มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ กำกับ ติดตาม ประเมินผล และการรายงานผลอย่างเป็นระบบ ใช้วิจัยและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนคุณภาพ

3. จุดเน้นและการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ

มีการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ 6 ด้าน ดังนี้

3.1 นโยบายที่ 1 ด้านการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของมนุษย์และของชาติ

3.1.1 ผู้เรียนทุกคนที่มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรักในสถาบันหลักของชาติ ยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3.1.2 ผู้เรียนทุกคนมีทัศนคติที่ดีต่อบ้านเมือง มีหลักคิดที่ถูกต้อง เป็นพลเมืองดีของชาติ มีคุณธรรม จริยธรรม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีจิตสาธารณะ มีจิตอาสา รับผิดชอบต่อครอบครัว ผู้อื่น และสังคมโดยรวม ซื่อสัตย์ สุจริต มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย และรักษาศีลธรรม

3.1.3 ผู้เรียนทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจ และมีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เช่น ภัยจากยาเสพติด ความรุนแรง การคุกคามในชีวิตและทรัพย์สิน การค้ามนุษย์ อาชญากรรมไซเบอร์ และภัยพิบัติต่าง ๆ เป็นต้น

3.2 นโยบายที่ 2 ด้านการจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3.2.1 ผู้เรียนทุกระดับให้มีความเป็นเลิศ มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

3.2.2 ผู้เรียนมีความเป็นเลิศตามความถนัดและความสนใจ นำไปสู่การพัฒนาทักษะวิชาชีพ เป็นนักคิด เป็นผู้สร้างนวัตกรรม เป็นนวัตกรรม

3.2.3 ผู้เรียนได้รับโอกาสเข้าสู่เวทีการแข่งขันระดับนานาชาติ

3.3 นโยบายที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

3.3.1 หลักสูตรปฐมวัยและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการพัฒนาที่สอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนาของประเทศ

3.3.2 ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และมีทักษะความสามารถที่สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีความยืดหยุ่นทางด้านความคิด สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม รวมถึงการวางพื้นฐานการเรียนรู้เพื่อการวางแผนชีวิต ที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยและนำไปปฏิบัติได้

3.3.3 ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้และทักษะนำไปสู่การพัฒนา นวัตกรรม

3.3.4 ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เชื่อมโยงสู่อาชีพและการมีงานทำมีทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ

3.3.5 ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพในการจัดการสุขภาวะของตนเองให้มีสุขภาวะที่ดี สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

3.3.6 ครูเปลี่ยนบทบาทจาก “ครูประจำชั้น” เป็น “Coach” ผู้ให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะการเรียนรู้หรือผู้อำนวยการการเรียนรู้

3.3.7 ครูมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และเป็นแบบอย่างด้านคุณธรรมและจริยธรรม

3.4 นโยบายที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

3.4.1 สถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายโลก เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Global Goals for Sustainable Development)

3.4.2 สถานศึกษากับองค์กรปกครองท้องถิ่น ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ร่วมมือในการจัดการศึกษา

3.4.3 สถานศึกษามีคุณภาพ และมีมาตรฐานตามบริบทของพื้นที่

3.4.4 งบประมาณ และทรัพยากรทางการศึกษามีเพียงพอ และเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริง โดยคำนึงถึงความจำเป็นตามสภาพพื้นที่ ภูมิศาสตร์สภาพทางเศรษฐกิจ และที่ตั้งของสถานศึกษา

3.4.5 งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย และงบลงทุนแก่สถานศึกษาอย่างเหมาะสมเพื่อให้สถานศึกษาบริหารงานจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

3.4.6 นำเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) มาเป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเข้าถึงบริการด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.4.7 พัฒนาระบบการติดตาม สนับสนุนและประเมินผลเพื่อสร้างหลักประกันสิทธิการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพของประชาชน

3.5 นโยบายที่ 5 ด้านการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3.5.1 สถานศึกษา นักเรียนได้รับการส่งเสริมด้านความรู้ การสร้างจิตสำนึกด้านการผลิตและบริโภค ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3.5.2 สถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยีมาจัดทำระบบสารสนเทศ การเก็บข้อมูลด้านความรู้ เรื่อง ฉลาดสีเขียวเพื่อสิ่งแวดล้อม ฯลฯ และสามารถนำมา ประยุกต์ใช้ ในทุกโรงเรียน ตามแนวทาง Thailand 4.0

3.5.3 สถานศึกษามีการจัดทำนโยบายจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม

3.5.4 สถานศึกษามีการบูรณาการหลักสูตร กิจกรรมเรื่องวงจรชีวิต ของผลิตภัณฑ์ การผลิตและบริโภค สู่การลดปริมาณคาร์บอนในโรงเรียนคาร์บอนต่ำสู่ ชุมชนคาร์บอนต่ำ

3.5.5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนทุกโรงเรียนในสังกัด มีการปรับปรุงและพัฒนาเป็นหน่วยงานต้นแบบสำนักงานสีเขียว (GREEN OFFICE) เพื่อให้มี บริบทที่เป็นแบบอย่างเอื้อหรือสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนและชุมชน

3.5.6 สถานศึกษาในสำนักงานเขตการศึกษาประถมศึกษาศกนคร เขต 1 จาก 175 โรงเรียน มีนโยบายส่งเสริมความรู้และสร้างจิตสำนึกและจัดการเรียนรู้ การผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3.5.7 สถานศึกษาต้นแบบนำขยะมาใช้ประโยชน์เพื่อลดปริมาณขยะ จำนวน 175 โรงเรียน

3.5.8 มีสถานศึกษานวัตกรรมต้นแบบในการนำ 3RS มาประยุกต์ใช้ ในการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3.5.9 สถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศกนคร เขต 1 มีการทำนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3.6 นโยบายที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ การศึกษา

3.6.1 สถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษา มีความเป็นอิสระในการ บริหารและจัดการศึกษาครอบคลุมด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป

3.6.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และหน่วยงานในสังกัด ต้อง ปรับเปลี่ยนให้เป็นหน่วยงานที่มีความทันสมัย พร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ของโลกอยู่ตลอดเวลา เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่สนับสนุน ส่งเสริม ตรวจสอบ ติดตาม เพื่อให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.6.3 หน่วยงานทุกระดับ มีความโปร่งใส ปลอดภัย จริตและประพฤติมิชอบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

3.6.4 หน่วยงานทุกระดับมีกระบวนการ และการวิธีงบประมาณ ด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน

3.6.5 หน่วยงานทุกระดับ พัฒนานวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1, 2563)

จากบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 สรุปได้ว่าจุดเน้นและนโยบายหลักในการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาสถานศึกษาในสังกัด ดังนี้การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของมนุษย์และของชาติ จัดการศึกษาเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ การสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ในการศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ณัฐรัตน์ รุ่งกลิ่นขจรสกุล (2559, หน้า 1) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษา อำเภอด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในอันดับปานกลาง ซึ่งอันดับสูงสุด ได้แก่การส่งต่อนักเรียน และ อันดับต่ำสุด ได้แก่การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ (1) นักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ทั้ง 5 ด้าน มีดังนี้ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรจัดทำแนวทางในการรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนในด้านต่าง ๆ โดยประสานข้อมูลจากครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ผู้ปกครองของนักเรียนและชุมชน 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรส่งเสริมให้จัดทำเอกสารสารสนเทศ ผลการจำแนกคัดกรองนักเรียนระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษา ตามแนวทาง/ เกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ 3) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนนักเรียน ควรให้ผู้ปกครองและชุมชนของนักเรียน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้านต่าง ๆ มากขึ้น 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ควรให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้านต่าง ๆ มากขึ้น และ 5) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ควรจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคนและจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองในชั้นเรียน

ศิริ โชคสกุล (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งควรปรับปรุงให้ดีขึ้นตามลำดับ คือด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน นักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการแก้ปัญหานักเรียน สภาพที่ควรจะเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งจะต้องพัฒนาต่อไปตามลำดับ คือด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการแก้ปัญหานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ดังนั้นความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน รัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมอยู่ในระดับต้องการพัฒนาตามลำดับคือด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันปัญหานักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนนักเรียนและด้านการแก้ปัญหานักเรียนและข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่าครูควรศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนให้

ครบถ้วนในการแบ่งกลุ่ม ครูควรใช้ข้อมูลด้านอาชีพของบิดา มารดา และผู้ปกครองในการแบ่งกลุ่มและผู้เกี่ยวข้องควรมีการร่วมมือกันในการป้องกันปัญหานักเรียน ครูต้องให้คำปรึกษากับเด็กนักเรียนทุกกลุ่ม ให้ความรักและความไว้วางใจกับเด็กนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า ครูควรมีการประสานงานในการส่งต่อนักเรียนให้ตรงกับปัญหา ครูควรส่งเอกสารข้อมูลเด็กให้ครูประจำชั้นท่านต่อไป โรงเรียนควรมีการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญโดยตรง เพื่อแก้ไขปัญหาเด็กอย่างตรงวัตถุประสงค์ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลพบว่า เครื่องมือในการเก็บข้อมูลนักเรียนต้องมีคุณภาพ เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล ครูควรเก็บข้อมูลนักเรียนด้วยการสัมภาษณ์จะได้ข้อมูลของนักเรียนเป็นอย่างดี ครูควรใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการเก็บข้อมูลเนื่องจากเป็นวิธีที่ง่ายในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนนักเรียน พบว่า ครูควรมีการจัดการประชุม ผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ครูควรสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน ครูควรมีการพัฒนามาตรฐานความรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยการจัดกิจกรรมเพิ่มเติม และด้านการแก้ไขปัญหานักเรียน พบว่า ครูควรร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา ครูควรมีการติดตามนักเรียนที่มีปัญหาอย่างใกล้ชิด ครูควรใช้เหตุผลและเข้าใจปัญหาของเด็ก

นิษฐา กลิ่นเอี่ยม (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนวัดป่าจิว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน วัดป่าจิว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา และตัวแทนสมาคมผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนวัดป่าจิว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า

- 1) สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนวัดป่าจิว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การส่งเสริมนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนด้านการส่งต่อ และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนวัดป่าจิว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน

สุธิตา พงษ์สวัสดิ์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) เพื่อทราบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี และ 2) เพื่อทราบแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่ามีชดเชยเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งต่อนักเรียนการป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งเสริมพัฒนานักเรียนนักเรียน 2) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี มีแนวทาง อาทิเช่น 1) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนนักเรียน โรงเรียนควรมีการ พัฒนาจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักจุดเด่น จุดด้อยและการพัฒนาปรับปรุงตนเอง 2) ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหาของนักเรียนกลุ่มปกติกลุ่มเสี่ยงและนักเรียนกลุ่มมีปัญหา 3) ด้านการส่งต่อนักเรียนโรงเรียนควรมีการชี้แจงให้กับนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน ทราบถึงเหตุผลที่แท้จริงของการส่งต่อนักเรียน

ภูษณิศ ม่วงเกษม (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็นและแนวทางของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมากและระดับมากที่สุดตามลำดับ 2) ความต้องการจำเป็นพิจารณาจากค่าPNI modified อยู่ระหว่าง 0.058 – 0.076 เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านการคัดกรองนักเรียน รองลงมาด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนนักเรียน 3. แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนควรมีการคัดกรองนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา สถานศึกษาควรจัดประชุมผู้ปกครองทำความเข้าใจ และหาข้อ ตกลงร่วมกัน กำหนดแนวทางการพัฒนาทักษะชีวิต โดยการจัดกิจกรรมชมรม/ชุมนุม สถานศึกษาควรประสานงานกับหน่วยงานทางด้านสาธารณสุข

เพื่อให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านการส่งเสริมสุขภาพ มีการประชุมชี้แจงถึงปัญหาของนักเรียน

วรรณภา โฉมฉิน (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และ 3) เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน รองลงมา คือ ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งต่อตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน พบว่า ไม่แตกต่างกัน 3) การประเมินความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมากที่สุดเท่ากับ 0.07 รองลงมา คือ การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเท่ากับ 0.06 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการส่งต่อเท่ากับ 0.03 และการคัดกรองนักเรียนเท่ากับ 0.02 ตามลำดับ

สุภัทสร สุริยะ (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และ 2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู จำแนกตามขนาดของโรงเรียนต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1. การ

ดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านที่มากที่สุด คือด้านการคัดกรองนักเรียน รองลงมา คือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนนักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านที่มีค่าน้อยที่สุดคือด้านการส่งต่อนักเรียน 2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูตามขนาดของโรงเรียนต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างพบว่าไม่แตกต่าง

ไทยรัฐ วงษ์ทอง (2563, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งและแนวทางแก้ปัญหา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีดังนี้ 1.1) ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้วยวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน รองลงมา คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาและด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน 1.2) ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า มีปัญหาการดำเนินงาน ได้แก่ ไม่มีการประชุมวางแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน ขาดระบบการจัดการที่ดีที่ใช้ไม่มีความหลากหลาย ครูขาดความรู้ความเข้าใจและไม่ตระหนักถึงการดำเนินงาน ขาดการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขาดการนิเทศติดตามและขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน 2) ผลการเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามสถานภาพ พบว่าแตกต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านมีปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือไม่แตกต่างกัน 3) แนวทางแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ได้แก่ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ควรประชุมวางแผนดำเนินงานแบบมีส่วนร่วม ด้วยกระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ประสานความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายทั้งหน่วยงานรัฐและหน่วยงานเอกชน นำผลการคัดกรองมาใช้ในการพิจารณา สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในองค์กร จัดตั้งกรรมนิเทศ กำกับติดตามการดำเนินงาน ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา ควรประชุมวางแผนแบบมีส่วนร่วมส่งเสริมสนับสนุนให้ครูได้รับความรู้ ประสบการณ์ ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน และท้องถิ่น

รุ่งนภา สุขสำแดง (2563, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2) เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา และขนาดของสถานศึกษา และ
- 3) นำเสนอแนวทางแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการวิเคราะห์การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน และ 2) การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 ตาม อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา พบว่าอายุ มีปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประสบการณ์ในการทำงานมีปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน และขนาดของสถานศึกษาต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่แตกต่างกันทุกด้าน และ 3) แนวทางแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้านดังนี้ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล ต้องมีการศึกษา และจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคน 2) ด้านการคัดกรองนักเรียนรายบุคคล ต้องจำแนกกลุ่ม ของผู้เรียนเป็นกลุ่มปกติ และกลุ่มเสี่ยง 3) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนผู้เรียน จัดกิจกรรมที่

เหมาะสมให้กับผู้เรียน 4) ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนต้องมีระบบการกำกับติดตามการให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง 5) ด้านการส่งต่อนักเรียนต้องมีการร่วมมือกับเครือข่าย เช่น ครูแนะแนว หน่วยงานสาธารณสุข หน่วยงานปกครองท้องถิ่น และชุมชน

แดนไพโร สีมาศาม (2564, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การ

ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา 2) พัฒนากลยุทธ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา 3) ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา และ 4) จัดทำคู่มือการใช้กลยุทธ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า

1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าดัชนีของความต้องการจำเป็นโดยรวมเท่ากับ 0.302 (PNI. fed = 0.302) เรียงตามลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ตามลำดับ 2) กลยุทธ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ 12 พันธกิจ 12 เป้าประสงค์ 12 กลยุทธ์ 59 โครงการ/กิจกรรม และ 76 ตัวชี้วัดความสำเร็จ 3) กลยุทธ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 4) คู่มือการใช้กลยุทธ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เนตรขวัญ มูลทองจาด (2564, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนวัดอุดมรังสี 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสีเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน และ 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่ามัธยเทศจากมากไปน้อย คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อ และการคัดกรองนักเรียน 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี มี 5 แนวทาง เช่น 1) ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมากขึ้น 2) ควรสร้างแบบประเมินนักเรียนให้มีความหลากหลาย ใช้โปรแกรมประเมินพฤติกรรมนักเรียนมาใช้ในการดำเนินการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและปรับปรุงข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน 3) ควรสำรวจความต้องการในการจัดกิจกรรมที่สามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และเสริมสร้างประสบการณ์ของนักเรียนให้เต็มตามศักยภาพ 4) ควรจัดการอบรมครูเรื่องเทคนิคการให้คำปรึกษาเบื้องต้น เพื่อสามารถให้คำปรึกษาและแก้ไขปัญหาได้ตรงประเด็น 5) ควรมีการชี้แจงผู้ปกครองให้ทราบถึงถึงเหตุผลที่แท้จริงของการส่งต่อนักเรียน

อรรถพล สุนทรพงศ์ (2564, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษา เปรียบเทียบหาความสัมพันธ์อำนาจพยากรณ์ และศึกษาแนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน คุณภาพของแบบสอบถามปัจจัยทางการบริหารที่คัดสรร มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .502 - .843 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 976 แบบสอบถามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือในโรงเรียน มีค่าอำนาจ

จำแนกอยู่ระหว่าง .566 – 876 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .977 ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยทางการบริหารที่คัดสรร โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก
3. ปัจจัยทางการบริหารที่คัดสรร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนจำแนกตามขนาดโรงเรียนและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน
4. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน
5. ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางการบริหารที่คัดสรรกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ในระดับสูง
6. ปัจจัยทางการบริหารที่คัดสรรที่สามารถพยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความร่วมมือของผู้ปกครองและชุมชน ด้านการบริหารจัดการ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา และด้านการทำงานเป็นทีมโดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 61.70 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ +.16498
7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน เสนอแนะไว้ 5 ด้าน ประกอบด้วย
 - 1) ด้านความร่วมมือของผู้ปกครองและชุมชน คือ โรงเรียนควรมีการสร้าง ความเข้าใจอันดี และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครองและชุมชน
 - 2) ด้านการบริหารจัดการ คือ โรงเรียนควรใช้หลักการบริหารงานอย่างมีส่วนร่วม และวงจร PDCA ในการบริหารงาน
 - 3) ด้านการพัฒนาบุคลากร คือ โรงเรียนควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรในการพัฒนาตนเองและสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ให้กับบุคลากร
 - 4) ด้านงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา คือ โรงเรียนควรมีการวางแผนการใช้งบประมาณ และมีการระดมทุนและทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ และ
 - 5) ด้านการทำงานเป็นทีม คือ โรงเรียนควรมีการประชุมปรึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และมีการวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Reinke (2006) ได้ศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมต่อต้านสังคมต่อเยาวชนระบบของโรงเรียน มีการช่วยเหลือและพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนจนที่จะเกิดอุปสรรคเกี่ยวกับปัญหาด้านพฤติกรรม ของนักเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายครั้งก่อนการเกิดปัญหาและ

ผลที่จะเกิดภายหลังจากการเกิดปัญหา พฤติกรรมต่อต้านสังคมของนักเรียนด้านการช่วยเหลือถ้าช่วยได้ถูกทางก็จะเป็นการช่วยลดระดับ ของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและลดความเสี่ยงต่าง ๆ ที่จะเกิดกับโรงเรียนด้วยอย่างไรก็ตามถาการช่วยเหลือไม่ถูกทางซึ่งอาจเกิดจากความรุ้ความเข้าใจของครูความสามารถในการออกแบบเครื่องมือและ ความสามารถ ในการจัดการกับพฤติกรรมเหล่านี้ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้อาจก่อให้เกิด ความเสียหายได้ ดังนั้นผลกระทบ จากระดับของชั้นเรียนและการจัดระบบการช่วยเหลือ ภายในโรงเรียนต่อการช่วยเหลือปัญหา ด้านพฤติกรรมนี้ต้องเพิ่มความถูกต้องและ สนับสนุนมากขึ้นการตรวจสอบเพื่อใ้การช่วยเหลือในชั้นเรียน (CCU) เป็นการพัฒนา โดยใช้รูปแบบการให้คำปรึกษาซึ่งเป็นการเตรียมการช่วยเหลือโดยปฏิบัติเหมือนกัน ทั้งโรงเรียนการใช้ (CCU) มีเกณฑ์ในการให้คำปรึกษาเตรียมพร้อมให้ครูเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ และช่วย โดยใช้แผนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมรวมทั้งจัดให้มีการสัมภาษณ์และการแสดง ทักษะของผลลัพธ์ ที่เกิดทุกวันการใช้ (CCU) เป็นการปฏิบัติที่ถูกตอตามหลักสาธารณสุข โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกัน และเปลี่ยนแปลงระบบในหอเรียนภายใต้ระบบของโรงเรียน เพื่อช่วยให้เกิดพฤติกรรมในดานบวก ของนักเรียนจุดมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้เป็นการ หาผลกระทบของการใช้เทคนิค (CCU) ของครู และพฤติกรรมของนักเรียนซึ่งจุดเนนของ การศึกษาที่สำคัญคือการเปลี่ยนแปลงของการจัดการในชั้นเรียน เพื่อโยงไปสู่ผลของ พฤติกรรมที่ดีซึ่งผลลัพธ์ที่ได้แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือที่ใช่คือ (CCU) บวกกับผลลัพธ์ ด้านทักษะทำให้แผนการการจัดการของครูในชั้นเรียนมีเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ คำชมเชย โดยเฉพาะจงพฤติกรรมที่ควรได้รับคำชมเชยและลดการตำหนิการวางลวาวยิ่งไป กว่านั้นการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการช่วยเหลือของครู ทำให้พฤติกรรมของนักเรียน เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะลดพฤติกรรมด้านการทำลายมากไปกวาการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงในเวลาเพียงหนึ่งเดือน หลังจากนั้น ซึ่งประโยชน์ของการศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลของโรงเรียนและพบว่าการให้ คำปรึกษาในหอเรียนมีประโยชน์อย่างยิ่งทำให้พฤติกรรมของครูและนักเรียนเปลี่ยนแปลง ไปในทางที่ ดีขึ้นและผลการศึกษายังเป็นประโยชน์ต่อครู ผู้บริหารโรงเรียนและ นักจิตศาสตร์ในโรงเรียนอีกด้วย

Kosse (2007) ได้ศึกษาความสมบูรณ์ในการติดตามประเมินผลดำเนินงาน ของคณะทำงาน ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนการศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้น กับนักเรียนพบว่าการวิจัยครั้งนี้ทำการสำรวจวาในการ

ดำเนินงานของคณะทำงานด้านการดูแลช่วยเหลือ 46 นักเรียนมีการเนืองคประกอบด้านการแก้ปัญหาไว้ในระดับใดผู้วิจัยจึงทำการประเมินความสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนและองค์ประกอบในการดำเนินงานของคณะทำงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มตัวอย่างของผู้เข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้คือโรงเรียน 4 แห่งซึ่งตั้งอยู่ใน Midwestern Plains ผลคะแนนเฉลี่ยด้านความสมบูรณ์ในภาพรวมขององค์ประกอบทั้ง 8 ด้าน เปิดเผยให้เห็นวาทะบทวนการทำงานของคณะทำงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสมบูรณ์ ในระดับปานกลางจากการวิเคราะห์ผลในสวนของผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนพบว่าการดำเนินงาน ของคณะทำงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีผลกระทบในด้านบวกต่อผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับ นักเรียนนอกจากนี้ยังพบว่ามี ความสัมพันธ์เชิงเส้น ตรงในด้านบวกระหว่างความสมบูรณ์ด้านกระบวนการ ดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นกับนักเรียนรวมทั้งยังพบด้วยว่า ความสัมพันธ์ กันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนและการจัด อันดับความสำคัญให้กับองค์ประกอบ ด้านการแก้ปัญหาในการดำเนินงานของคณะทำงาน ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4 ด้านจากองค์ประกอบ ที่มีทั้งหมด 8 ด้าน

Hardwicke (2006, pp. 68 – 70) ได้ศึกษาระบบการช่วยเหลือนักเรียน ให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยการสังเกตเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั่วไปกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เข้าร่วมการใช้ระบบช่วยเหลือนักเรียน พบว่า นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปโดยการให้ความร่วมมือเข้าร่วม กิจกรรมต่าง ๆ และปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนเพิ่มขึ้น โดยระบบการช่วยเหลือ นักเรียนนี้ยังส่งผลให้นักเรียนมีแนวโน้มทางการเรียนรู้ ห่างไกลจากการใช้ยาเสพติด เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้ความรุนแรงในวัยรุ่น พฤติกรรมทางเพศ และการฆ่าตัวตาย โดยอาศัยคณะครูและเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่มีความตระหนักถึงความสำคัญของการช่วยเหลือนักเรียน มีการประสานทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และมีการประเมิน งานบันทึกเป็นข้อมูล เพื่อใช้ในการปรับปรุงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ครอบคลุม รอบด้านและมีประสิทธิภาพ

Walton (2007) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อพัฒนา ระดับผลคะแนนในแบบทดสอบตามมาตรฐานของรัฐซึ่งใช้ในโรงเรียน ประจำอำเภอ พบว่าการวิจัย ครั้งนี้ทำการทดสอบประสิทธิภาพของการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อติดตามผลความก้าวหน้า ทางด้านวิชาการของนักเรียนในช่วง

ปการศึกษาที่โรงเรียนพยายามเพิ่มระดับคะแนนในแบบทดสอบ ซึ่งใช้ในการประเมินทั่วไป ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนที่ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีผลการปฏิบัติงาน ที่ดีกว่า โรงเรียนในกลุ่มควบคุมซึ่งตั้งอยู่ในเขต 8 พื้นที่อย่างมีนัยสำคัญทางด้านสถิติและยังพบว่า จำนวนครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองคิดเป็นร้อยละ 74 ชอบที่โรงเรียนของพวกเขาใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคิดว่าน่าจะมีการเสนอแนะให้โรงเรียนอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนได้นำไปใช้ในโรงเรียนของตนเองด้วยนอกจากนี้ยังพบว่า จำนวนครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มควบคุม คิดเป็นร้อยละ 81 กล่าวด้วยความมั่นใจว่าพวกเขา รุวมี่โรงเรียนใดบ้างที่ไม่ได้ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตคือควรเป็นการศึกษาแบบระยะยาวใช้ความร่วมมือ กับทางอำเภอมากขึ้นและใช้กลุ่มประชากรที่หลากหลายมากขึ้นนอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะว่าควรทำการวิจัย เพื่อทดสอบผลกระทบของการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยขยายผลจากนักเรียน กลุ่มหนึ่งไปยังกลุ่มอื่น ๆ ต่อกันไปตามลำดับและควรทำการทดสอบการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้นถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยจึงสามารถสรุปได้ว่าระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนคือเครื่องมือที่ใช้แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมีความปรารถนาที่จะเฝ้าติดตามผลการปฏิบัติงาน ของนักเรียนตลอดช่วงระยะเวลาที่พวกเขาทำการศึกษาเล่าเรียนอยู่ในโรงเรียนโดยมีความคาดหวังว่า จะสามารถช่วยยกระดับคะแนนในการทดสอบปลายภาคการศึกษาให้เพิ่มสูงขึ้น

Williams (2008, p. 324 – A) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน การศึกษาการบริหารจัดการองค์กร และการรับรู้ด้านทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้าง ส่วนเชื่อมต่อกับสุขภาพของเยาวชน การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ เพื่ออธิบายความแตกต่างของแต่ละโมเดล ที่ใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนและเพื่อสำรวจว่าโครงสร้างด้านการบริหารจัดการองค์กรแบบที่ขาดหายไป วิธีการรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือ การสัมภาษณ์บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในส่วนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องในการบริหารงานโรงเรียนจากภายนอก จากนั้น ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ในส่วนของคุณภาพเชิงคุณภาพโดยใช้กลยุทธ์ แบบเน้นกรณีศึกษาในการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบในหลายกรณี ผลการวิจัย พบว่า มีความแตกต่างกันในพฤติกรรมด้านการเชื่อมต่อองค์ประกอบย่อยในแต่ละโมเดล และพบว่า ความแตกต่างกันนี้มีความเด่นชัดที่สุดในการบริหารกระบวนการด้านการติดตามผลและยังมีผลกระทบต่อนักเรียนที่รับบริการจากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอีกด้วย

Biddle (2009, unpagged) ได้ศึกษาการศึกษาผลการดำเนินงานผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงฆ่าตัวตาย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ชอบและเข้าร่วมในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นผลเนื่องมาจากการมีความคิดฆ่าตัวตาย การแสดงท่าทางหรือพยายามที่จะละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติด และสารประเภทแอลกอฮอล์ลดลง รวมทั้งระดับการถูกสั่งพักการเรียนลดลง อย่างไรก็ตาม จากการรายงานของนักเรียนที่ชอบและเข้าร่วมในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อแก้ปัญหาการคิดฆ่าตัวตายและปัญหาอื่น ๆ ทำให้สามารถทำนายรูปแบบการละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่อง เช่นพบว่า บางครั้งนักเรียนเหล่านี้ก็อาจจะใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์เพื่อการรักษาตนเองก็ได้และพบว่ารูปแบบการบริการที่มีค่านัยสำคัญทางด้านสถิติสูงสุดในการทำนายผลการลดระดับการละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ รวมทั้งการลดระดับการถูกสั่งพักการเรียนสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงคิดฆ่าตัวตาย คือ ส่วนที่ได้รับการประเมินโดยหน่วยงานที่ได้รับอนุญาต ให้ทำการจัดหาหาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ไว้ใช้ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายนอกจากนี้ยังพบว่าการวางระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ในโรงเรียนอื่น ๆ เช่น โรงเรียนสำหรับเยาวชนที่มีปัญหาด้านการผิวดินัย และการบริการสำหรับเด็กและเยาวชนที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานของชุมชน มีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับการลดระดับการละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ในโรงเรียน และพบว่า การรักษาผู้ป่วยนอกที่มีอาการติดยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์คือตัวทำนายผลด้านการสนับสนุนระดับการเลื่อนชั้นเรียนหรือการจบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับนักเรียนเหล่านั้น

Childs (2013, p. 50) ได้ศึกษาผลสำเร็จในการจัดการศึกษาโดยใช้ระบบการให้บริการสนับสนุนนักเรียน (SSS: Student Support Service) พบว่า ระบบการให้บริการสนับสนุนดังกล่าวเป็นการดำเนินงานที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาจนสามารถประสบความสำเร็จด้านการศึกษา พิจารณาได้จากคะแนน GPA และจำนวนนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาที่เพิ่มขึ้น โดยต้องมีการศึกษาข้อมูลส่วนตัว ลักษณะเฉพาะความต้องการความสามารถพิเศษของนักเรียนเป็นข้อมูลเบื้องต้น ร่วมกับปัจจัยแวดล้อมที่ช่วยให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพตามที่คาดหวัง ประกอบด้วย มีหลักสูตรที่เหมาะสมกับความต้องการ บุคลากร เจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน รวมกลุ่มกันทำงานเป็นเครือข่ายเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จัดการศึกษาด้วย

ความเสมอภาค มีสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรทางการศึกษาต่าง ๆ ที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และทักษะการจัดการเรียนรู้นอกห้องเรียน โดยร่วมมือกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

Sorochan (2011, pp. 52 – 53) ทำการศึกษาปัจจัยรอบด้านที่มีผลต่อความสำเร็จในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง โดยเริ่มพิจารณาจากสภาพแวดล้อมในสังคมที่อยู่อาศัย สภาพครอบครัว สภาพบุคคลรอบข้างและลักษณะเฉพาะบุคคลของนักเรียน เป็นเกณฑ์ในการแบ่งนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ซึ่งการพัฒนานักเรียนเหล่านี้ให้ประสบความสำเร็จได้นั้น พบว่า ต้องอาศัยปัจจัยสนับสนุนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหลายด้าน โดยเริ่มต้นจากพื้นฐานความเชื่อว่านักเรียนสามารถพัฒนาได้และมีความหวังที่จะพัฒนานักเรียนต่อไป ประกอบกับมีผู้นำที่มีความตระหนักและมุ่งมั่นในการดำเนินงาน โดยกำหนดรูปแบบการบริหารและวางนโยบายเพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างรอบด้าน ส่งเสริมให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับการพัฒนาทักษะการช่วยเหลือนักเรียน การสนับสนุนงบประมาณ พร้อมกับประสานความร่วมมือระหว่างครู เจ้าหน้าที่ ผู้ปกครอง และชุมชนให้งานบรรลุผลสำเร็จ

กล่าวโดยสรุป ในการวิจัยเรื่องความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้บริหารโรงเรียน ครูประจำชั้น ครูแนะแนว ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วม ในการวางแผน ป้องกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านพฤติกรรมโดยเน้นให้ครูประจำชั้น จัดกิจกรรมในชั้นเรียน กิจกรรมเสริม หลักสูตรตลอดจนกิจกรรมนอกชั้นเรียน โดยคำนึงถึงศักยภาพ และความสามารถของนักเรียนเป็นหลัก โรงเรียนจำเป็นต้องบริหารจัดการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดใน 5 ประเด็นหลัก ประกอบด้วย 1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. ด้านการคัดกรองนักเรียน 3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนนักเรียน 4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 5. ด้านการส่งต่อนักเรียน ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะนำมาซึ่งแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการไปตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ประกอบด้วย

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

**ตอนที่ 1 ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1**

1. ประชากร

ประชากร คือ ผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น โรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
ปีการศึกษา 2565 จำนวน 994 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 65 คน และ
ครูประจำชั้น จำนวน 929 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
ข้อมูล ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2565) ดังรายละเอียดที่แสดงใน ตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำแนกตาม โรงเรียนขนาดเล็ก
โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

อำเภอ	โรงเรียนขนาดเล็ก	โรงเรียนขนาดกลาง	โรงเรียนขนาดใหญ่	รวมทั้งหมด
1. เมือง	-	21	-	21
2. กุสุมาลย์	-	4	1	5
3. เตาบ่อ	-	5	-	5
4. โคกศรีสุพรรณ	-	6	-	6
5. โพนนาแก้ว	1	11	-	12
6. ภูพาน	1	7	-	8
7. กุดบาก	1	7	-	8
รวม	3	61	1	65

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้นของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 320 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 65 คน และครูประจำชั้น จำนวน 255 คน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบตารางของ Krejcie and Morgan (Krejcie and Morgan. 1970, p. 607 – 610 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเทียบตารางของ Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 42 – 50) โดยผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีประชากร 994 คน เทียบตารางได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 274 คน

2. การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีใช้การเลือกแบบเจาะจง (purposive Sampling) และการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นชั้น โดยมีขั้นตอนของการสุ่มดังนี้

ชั้นที่ 1 แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพของประชากร คือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำนวน 994 คน ประกอบด้วย (1) กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 65 คน เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน 52 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียนและผู้รักษาราชการแทน 13 คน (2) กลุ่มครูประจำชั้น จำนวน 929 คน

ชั้นที่ 2 จากกลุ่มตัวอย่างในชั้นที่ 1 ผู้วิจัยเลือกโรงเรียนทุกโรงเรียน เป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) เลือกแบบเจาะจงผู้บริหารทุกโรงเรียน คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้รักษาราชการแทนทุกคน ได้กลุ่มตัวอย่างรวมเป็นจำนวน 65 คน

ชั้นที่ 3 ดังนั้นจะเหลือครูประจำชั้นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอีก 255 คน โดยโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งมี 3 โรงเรียน ผู้วิจัยใช้การสุ่มครูประจำชั้นแบบง่าย โดยใช้วิธีการจับฉลากแบบใส่คืน โรงเรียนละ 2 คน ได้ครูประจำชั้นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 6 คน

ส่วนโรงเรียนขนาดกลาง ซึ่งมีอยู่ 61 โรงเรียน ผู้วิจัยใช้การสุ่มครูประจำชั้น โดยใช้วิธีการจับฉลากแบบใส่คืน โรงเรียนละ 4 คน ได้ครูประจำชั้นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 244 คน

ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งมีอยู่ 1 โรงเรียน ผู้วิจัยใช้การสุ่มครูประจำชั้น โดยใช้วิธีการจับฉลากแบบใส่คืน โรงเรียนละ 5 คน ได้ครูประจำชั้นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 5 คน

ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 65 คน และครูประจำชั้น จำนวน 255 คน ดังรายละเอียดที่แสดงใน ตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูประจำชั้น	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาดเล็ก	1. บ้านแป้นสามัคคีราษฎร์บำรุง	1	1	14	2
	2. บ้านใหม่พัฒนา	1	1	8	2
	3. บ้านหนองตงนิมิตวิทยา	1	1	11	2
ขนาดกลาง	4. บ้านพานสหราษฎร์บำรุง	1	1	16	4
	5. โคกเลาะวิทยาจารย์	1	1	15	4
	6. ศรีบุญเรืองวิทยาจารย์	1	1	15	4
	7. บ้านโคกกองสหมิตรวิทยาจารย์	1	1	16	4
	8. หุ่นพิทยาคาร	1	1	13	4
	9. บ้านหนองหอย	1	1	20	4
	10. ศิริราษฎร์วิทยาจารย์	1	1	18	4
	11. บ้านดงมะไฟสามัคคีราษฎร์อุทิศ	1	1	14	4
	12. บ้านหนองไผ่	1	1	12	4
	13. ชุมชนโนนหอมไผ่ล้อม	1	1	14	4
	14. บ้านหนองนาเลิศ	1	1	13	4

ตาราง 2 (ต่อ)

ขนาด โรงเรียน	โรงเรียน	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูประจำชั้น	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาด กลาง	15. บ้านม่วงลายราษฎร์ผดุงศิลป์	1	1	13	4
	16. บ้านดอนแคนนครุราษฎร์ผดุงวิทย์	1	1	13	4
	17. บ้านนาคำวิทยาคาร	1	1	14	4
	18. บ้านหนองลาด(ราษฎร์อุทิศ วิทยาคม)	1	1	14	4
	19. บ้านลาดกระเซอ(ครุราษฎร์ชูวิทย์)	1	1	18	4
	20. บ้านพนาว์ราษฎร์บำรุง	1	1	11	4
	21. บ้านบอนสหราษฎร์บำรุง	1	1	16	4
	22. บ้านท่าวัดครุราษฎร์บำรุงวิทย์	1	1	13	4
	23. บ้านหนองศาลาราษฎร์บำรุง	1	1	12	4
	24. บ้านอีกุด	1	1	16	4
	25. นาเพียงสว่างวิทยานุกูล	1	1	22	4
	26. บ้านม่วงวิทยา	1	1	12	4
	27. หนองบัวสร้างวิทยาคาร	1	1	12	4
	28. บ้านจันทร์เพ็ญ	1	1	13	4
	29. บ้านโคกกลาง	1	1	14	4
	30. บ้านนาอ่างม่วงคำ	1	1	17	4
	31. บ้านนาตาลคำซา	1	1	15	4
	32. บ้านดงหลวง	1	1	13	4
	33. บ้านห้วยหีบวิทยาธาร	1	1	14	4

ตาราง 2 (ต่อ)

ขนาด โรงเรียน	โรงเรียน	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูประจำชั้น	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาด กลาง	34. บ้านม่วงไข่ประชาราษฎร์ สงเคราะห์	1	1	11	4
	35. บ้านแมตนาทม	1	1	17	4
	36. บ้านไร่นาดี	1	1	13	4
	37. บ้านห้วยยาง	1	1	15	4
	38. บ้านเหล่าโพนค้อเหล่าราษฎร์ วิทยา	1	1	13	4
	39. บ้านโนนกง	1	1	14	4
	40. บ้านเชียงสี้อราษฎร์อำนวย	1	1	14	4
	41. นาแก้วพิทยาคม	1	1	14	4
	42. บ้านกลางนาเดื่อ	1	1	12	4
	43. บ้านหนองกระบอราษฎร์อุทิศ วิทยา	1	1	14	4
	44. หนองฝือเทพนิมิต	1	1	13	4
	45. บ้านนาตงสหราษฎร์อุทิศ	1	1	14	4
	46. บ้านป่าผาง	1	1	14	4
	47. บ้านหนองมะเกลือ	1	1	13	4
	48. ทาศาลราษฎร์วิทยา	1	1	13	4
	49. บ้านโพนวัฒนาวิทยา	1	1	16	4
	50. บ้านนาจาน	1	1	13	4

ตาราง 2 (ต่อ)

ขนาด โรงเรียน	โรงเรียน	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูประจำชั้น	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาด กลาง	51. บ้านกกปลาชิวนาโต	1	1	12	4
	52. อนุบาลภูพาน	1	1	15	4
	53. ชุมชนบ้านสร้างคอก	1	1	16	4
	54. บ้านยางโพนเจริญราษฎร์ ไพบุลย์	1	1	14	4
	55. บ้านดอนราษฎร์ดำรงวิทย์	1	1	11	4
	56. บ้านสองสิมประชาสรร	1	1	13	4
	57. บ้านหลุบเลา	1	1	15	4
	58. บ้านกุดแฮดวัฒนราษฎร์ผดุง	1	1	14	4
	59. บ้านบัวคุรุราษฎร์สามัคคี	1	1	15	4
	60. ชุมชนบ้านกุดไผ่	1	1	16	4
	61. บ้านหนองสะโนราษฎร์ รังสฤษฏ์	1	1	14	4
	62. บ้านกลางผดุงราษฎร์วิทยา	1	1	14	4
	63. บ้านค้อใหญ่	1	1	15	4
	64. บ้านหนองคาตารกานนท์ วิทยา	1	1	13	4
ขนาด ใหญ่ 5	65. บ้านโพนแพงเจียรนนท์อุทิศ	1	1	28	5
รวม		65	65	929	255

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check List) มีรายละเอียดดังนี้

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง
 - 1.1 ผู้บริหารโรงเรียน
 - 1.2 ครูประจำชั้น
2. ขนาดโรงเรียน
 - 2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก
 - 2.2 โรงเรียนขนาดกลาง
 - 2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่
3. ประสบการณ์
 - 3.1 น้อยกว่า 10 ปี
 - 3.2 10 – 20 ปี
 - 3.3 มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อนักเรียน

สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของ เรนซีสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method) มีความหมายและค่าน้ำหนัก ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับมาก ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับปานกลาง ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับน้อย ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัย ได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 4.1 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 4.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามด้วยตนเองโดยอาศัยข้อมูลจากการศึกษาตามข้อ 1 ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมขอบข่ายการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน แล้วกำหนดคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของเรนซีสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method)

4.3 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยาลัยเพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของการวิจัย

4.4 ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยาลัย

4.5 นำร่างแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องทั้งความเที่ยงตรงด้านโครงสร้าง (Construct Validity) และด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ด้านการใช้ภาษา (Wording) และด้านอื่น ๆ ของข้อคำถามแต่ละข้อที่เห็นสมควรให้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความ สมบูรณ์

4.5.1 เกณฑ์กำหนดคุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้

4.5.1.1 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป

4.5.1.2 กำหนดผู้เชี่ยวชาญเป็น 3 กลุ่ม คือ

1) อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาเอกทางการศึกษา และมีประสบการณ์สอนระดับบัณฑิตศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

2) ศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 และดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน

3) ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 วิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการ พิเศษ และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางการบริหารการศึกษา จำนวน 1 คน

4) ครูประจำชั้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โดยมีประสบการณ์ ด้านการดูแลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 1 คน

4.5.2 ผู้เชี่ยวชาญที่คัดเลือกตามเกณฑ์ ประกอบด้วย

4.5.2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4.5.2.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ อาจารย์ประจำ
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4.5.2.3 ดร.บรรพต แสนสุวรรณ คีษานิเทศน์ชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

4.5.2.4 ดร.ภาณุพงษ์ คำภูษา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านดงหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

4.5.2.5 ดร.รัชฎาพร ออยภูธร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียน
อนุบาลเต่างอย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

4.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try – out) กับ
ผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ชุด

4.7 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ไปคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
โดยการหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total
Correlation) ตามวิธีการของเพียร์สัน โดยตัดข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา
(α – Coefficient) ต่ำกว่า 0.23 ออกไป นำคำถามที่ใช้ได้ มาหาความเชื่อมั่น (Reliability)
ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's
 α – Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 117)

4.8 นำร่างแบบสอบถามที่ได้เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
อีกครั้ง

4.9 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมดังนี้

5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอยังโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

6. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

6.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ ในการตอบแบบสอบถาม แล้วคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์

6.2 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกเอาไว้ไปตรวจคะแนนเป็นรายชื่อตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 121)

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.3 นำคะแนนที่ได้จากข้อ 6.2 ไปวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้
โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ทั้งนี้ได้วิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย

7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิเคราะห์ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้วิเคราะห์ข้อมูล
ตามลำดับขั้นตอนโดยใช้ค่าสถิติดังนี้

7.1 สถิติพื้นฐาน

7.1.1 ร้อยละ (Percentage)

7.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

7.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

7.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

7.2.1 การตรวจสอบความตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยใช้
การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อรายการกับประเด็นหลักของเนื้อหา (IOC)

7.2.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน
(Pearson)

7.2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์
แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient)

7.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

7.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

7.3.2 สมมติฐานข้อ 2 ใช้การทดสอบเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์
ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการ
ทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffé - Method) วิเคราะห์ความแตกต่างเป็น

รายชื่อตามความเหมาะสม

7.3.3 สมมติฐานข้อ 3 ใช้การวิเคราะห์ค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (Modified Priority Needs Index; PNI_{modified})

ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลหาแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามลำดับความต้องการจำเป็น ทั้ง 5 ด้าน มาสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน แล้วสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) เพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ มีขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ศึกษาต้นคว้าจากเอกสาร และตำราที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการสร้างแบบสัมภาษณ์
- 1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง
- 1.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของแบบสัมภาษณ์และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข
- 1.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการไปสัมภาษณ์ด้วยตนเองและจดบันทึกการให้สัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญ

2. ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

- 2.1 เกณฑ์กำหนดคุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญในการหาแนวทางพัฒนา ดังนี้
 - 2.1.1 กำหนดผู้เชี่ยวชาญเป็น 4 กลุ่ม คือ

2.1.1.1 อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สำเร็จการศึกษา
ระดับปริญญาเอกทางการศึกษา และมีประสบการณ์สอนระดับบัณฑิตศึกษาไม่ต่ำกว่า
10 ปี จำนวน 2 คน

2.1.1.2 คีษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 และดำรงตำแหน่งคีษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
จำนวน 1 คน

2.1.1.3 ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 วิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญ
การพิเศษ และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางการบริหารการศึกษา จำนวน 4 คน

2.1.1.4 ครูประจำชั้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 1 วิทยฐานะ ครูชำนาญ
การพิเศษ โดยมีประสบการณ์ด้านการดูแลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 3 คน

2.2 ผู้เชี่ยวชาญที่คัดเลือกตามเกณฑ์ ประกอบด้วย

2.2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.2.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ อาจารย์ประจำหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.2.3 ดร.วรลักษณ์ อาจวิชัย คีษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.2.4 ดร.ภาณุพงษ์ คำภษา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านดงหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.2.5 นายศุภชัย ยศตะโคตร ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านกลางนาเดื่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.2.6 นายทองอยู่ เพ็ชรกายลุน ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านหุบเลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.2.7 นายสิริวิชญ์ เขียวดี ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษโรงเรียน
นาเพียงสว่างวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.2.8 นายพลภัทร มหาวงษ์ ครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนบ้านดงหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.2.9 นางสาวนิศากร สุวรรณเจริญ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียน

บ้านหนองลาด(ราษฎร์อุทิศวิทยาคม) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.2.10 นายสุทธิศักดิ์ มุสน้อยสุ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้าน

ม่วงลายราษฎร์ผดุงศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อความที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการพรรณนาวิเคราะห์ แล้วสรุปเป็นรายชื่อเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาแบบ t – test (Independent Sample t – test)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาแบบ F – test (One – Way ANOVA)
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
$PNI_{modified}$	แทน	ค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น
I	แทน	สภาพที่พึงประสงค์
D	แทน	สภาพปัจจุบัน
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยการหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น อยู่ในระดับมาก” โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation S.D.)

2. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน” ในส่วนของการเปรียบเทียบโดยใช้สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น ใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติที (t-test) ชนิด Independent Samples t-test และในส่วนของการเปรียบเทียบโดยใช้ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe – Method) หรือ LSD (LSD Method) วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

3. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 แต่ละด้านตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น มีลำดับที่แตกต่างกัน” โดยสถิติที่ใช้ในการคำนวณระดับความต้องการจำเป็นใช้วิธี Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) ซึ่งใช้สูตรดังนี้ $PNI_{modified} = (I-D)/D$

ตอนที่ 3 แนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร
โรงเรียนและครูประจำชั้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 65 โรงเรียน ซึ่งมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่
เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 65 คน และครูประจำชั้น จำนวน 255 คน ดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการดำรง
ตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพการดำรงตำแหน่ง		
1. ผู้บริหารโรงเรียน	65	20.31
2. ครูประจำชั้น	255	79.69
รวม	320	100.00
ขนาดโรงเรียน		
1. โรงเรียนขนาดเล็ก	3	4.61
2. โรงเรียนขนาดกลาง	61	93.86
3. โรงเรียนขนาดใหญ่	1	1.53
รวม	65	100.00
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
1. น้อยกว่า 10 ปี	128	40
2. ระหว่าง 10 – 20 ปี	133	41.56
3. มากกว่า 20 ขึ้นไป	59	17.44
รวม	320	100.00

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 320 คน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งพบว่า เป็นครูประจำชั้น จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 79.69 และเป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 20.31

เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 305 คน คิดเป็นร้อยละ 95.31 รองลงมาอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.81 และน้อยที่สุดอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.88

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 10 – 20 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 41.56 รองลงมา คือ น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 18.44

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น อยู่ในระดับมาก” โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายตามที่กำหนดไว้ ดังนี้

1. ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น ดังตาราง 4

ตาราง 4 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
โรงเรียนและครูประจำชั้น

การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย
1. การรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล	4.47	.43	มาก	4.69	.38	มากที่สุด
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.38	.50	มาก	4.67	.40	มากที่สุด
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนา นักเรียน	4.34	.53	มาก	4.68	.41	มากที่สุด
4. ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหา	4.44	.63	มาก	4.70	.40	มากที่สุด
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.43	.44	มาก	4.62	.54	มากที่สุด
รวม	4.41	.44	มาก	4.67	.38	มากที่สุด

จากตาราง 4 พบว่า สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 5 ลำดับ ดังนี้ ด้านการรู้จักนักเรียน
เป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.47$) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.44$) ด้านการส่งต่อ
นักเรียน ($\bar{X} = 4.43$) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.38$) ในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้าย
คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.34$)

สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร
เขต 1 โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ใน
ระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 5 ลำดับ ดังนี้ ด้านการป้องกันและ
แก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.70$) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.69$) ด้านการส่งเสริม

พัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.68$) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.67$) ในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ ด้านการส่งต่อนักเรียน ($\bar{X} = 4.62$)

2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น วิทยาด้าน ดังตาราง 5 – 9

ตาราง 5 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
1. โรงเรียนมีแผนและปฏิทินปฏิบัติงานการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อเตรียมความพร้อม	4.61	.51	มาก	4.72	.47	มากที่สุด
2. ครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียนได้ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.64	.51	มาก	4.75	.46	มากที่สุด
3. ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และด้านอื่น ๆ ที่พบเพิ่มเติม	4.45	.62	มากที่สุด	4.65	.55	มากที่สุด

ตาราง 5 (ต่อ)

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย
4. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมการ ให้ข้อมูลในการดำเนินงาน ตามแผนปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการ การรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล	4.44	.62	มาก	4.67	.50	มากที่สุด
5. บุคลากรในโรงเรียนให้ ความร่วมมือปฏิบัติตาม แผนงานเกี่ยวกับการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล	4.54	.60	มากที่สุด	4.73	.48	มากที่สุด
6. ผู้บริหารโรงเรียนได้ ประเมินคุณภาพภายในการ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคลอย่าง น้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.47	.63	มาก	4.68	.49	มากที่สุด
7. ครูประจำชั้นได้สรุปผลและ รายงานผลเกี่ยวกับการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคลต่อ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	4.52	.59	มากที่สุด	4.73	.49	มากที่สุด
8. ครูประจำชั้นและผู้บริหาร โรงเรียน ได้นำปัญหาอุปสรรค การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมา ปรับปรุงแก้ไข	4.53	.57	มากที่สุด	4.73	.47	มากที่สุด

ตาราง 5 (ต่อ)

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
9. การส่งเสริม สนับสนุน และให้ความสำคัญในการดำเนินงาน จัดทำข้อมูลของนักเรียน	4.53	.60	มากที่สุด	4.74	.45	มากที่สุด
10. ความสะดวกในการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูประจำชั้น	4.20	.65	มาก	4.54	.65	มากที่สุด
รวม	4.47	.43	มาก	4.69	.38	มากที่สุด

จากตาราง 5 พบว่า สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียนได้ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับดังนี้ โรงเรียนมีแผนและปฏิทินปฏิบัติงานการเก็บข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อเตรียมความพร้อม ($\bar{X} = 4.61$) บุคลากรในโรงเรียนให้ความร่วมมือปฏิบัติตามแผนงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.54$) และครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียน ได้นำปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาปรับปรุงแก้ไข ($\bar{X} = 4.53$) ในส่วนข้อที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ ความสะดวกในการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูประจำชั้น ($\bar{X} = 4.20$)

สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3

ลำดับ ดังนี้ ครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียนได้ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.75$) การส่งเสริม สนับสนุนและให้ความสำคัญในการดำเนินงาน จัดทำข้อมูลของนักเรียน ($\bar{X} = 4.74$) ส่วนข้อ บุคลากรในโรงเรียนให้ความร่วมมือปฏิบัติตามแผนงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล กับครูประจำชั้น ได้สรุปผลและรายงานผลเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลต่อผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง อย่างน้อยปีละ 1 ครั้งและครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียน ได้นำปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาปรับปรุงแก้ไขมีค่าเท่ากัน ($\bar{X} = 4.73$) ในส่วนข้อที่อยู่อันดับสุดท้าย คือ ความสะดวกในการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูประจำชั้น ($\bar{X} = 4.54$)

ตาราง 6 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น ด้านการคัดกรองนักเรียน

ด้านการคัดกรองนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
1. โรงเรียนได้แต่งตั้ง คณะกรรมการดำเนินงานด้านการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา	4.56	.60	มากที่สุด	4.73	.45	มากที่สุด
2. ครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียน มีการประชุมวางแผนการคัดกรองนักเรียน	4.57	.59	มากที่สุด	4.76	.43	มากที่สุด

ตาราง 6 (ต่อ)

ด้านการคัดกรองนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย
3. ครูประจำชั้นนำข้อมูล พื้นฐานนักเรียนรายบุคคลมา วิเคราะห์เพื่อคัดกรอง นักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มพิเศษหรือปกติ และ กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา	4.45	.62	มาก	4.70	.47	มากที่สุด
4. โรงเรียนจัดทำสารสนเทศ เกณฑ์การคัดกรองนักเรียน ออกเป็นกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา	4.35	.72	มาก	4.67	.52	มากที่สุด
5. โรงเรียนได้ออกแบบ เครื่องมือคัดกรองนักเรียน ออกเป็นกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา	4.30	.68	มาก	4.60	.52	มากที่สุด
6. คณะกรรมการดำเนินงาน และผู้บริหารโรงเรียน ได้ สร้างความเข้าใจกับครูและ บุคลากรในโรงเรียนเกี่ยวกับ การคัดกรองนักเรียน	4.38	.63	มาก	4.70	.46	มากที่สุด
7. ครูประจำชั้นได้ติดตามผล และประเมินผลนักเรียนกลุ่ม พิเศษหรือปกติ และกลุ่ม เสี่ยงหรือมีปัญหาอย่าง ใกล้ชิด	4.33	.63	มาก	4.67	.47	มากที่สุด

ตาราง 6 (ต่อ)

ด้านการคัดกรองนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย
8. ครูประจำชั้นนำผล ประเมินนักเรียนกลุ่มพิเศษ หรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือ มีปัญหาปัญหารายงานให้ ผู้บริหารโรงเรียนทราบอย่าง น้อยภาคเรียน ละ 1 ครั้ง	4.23	.71	มาก	4.63	.52	มากที่สุด
9. ครูประจำชั้นได้นำผลการ ประเมินการคัดกรอง นักเรียนมาปรับปรุงเพื่อ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.37	.66	มาก	4.68	.51	มากที่สุด
10. ความถูกต้องของผลการ วิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียน ในการแบ่งกลุ่มนักเรียน	4.31	.67	มาก	4.63	.51	มากที่สุด
รวม	4.38	.50	มาก	4.67	.40	มากที่สุด

จากตาราง 6 พบว่า สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3
ลำดับ ดังนี้ ครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียน มีการประชุมวางแผนการคัดกรองนักเรียน
($\bar{X} = 4.57$) โรงเรียนได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการคัดกรองนักเรียนออกเป็น
กลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา ($\bar{X} = 4.56$) และครูประจำชั้นนำข้อมูล
พื้นฐานนักเรียนรายบุคคลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มพิเศษ
หรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา ($\bar{X} = 4.45$) ในส่วนข้อที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ ครู
ประจำชั้นนำผลประเมินนักเรียนกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา

รายงานให้ผู้บริหารโรงเรียนทราบอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ($\bar{X} = 4.23$)

สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียน มีการประชุมวางแผนการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.76$) โรงเรียนได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา ($\bar{X} = 4.73$) และครูประจำชั้นนำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนรายบุคคลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา กับคณะกรรมการดำเนินงานและผู้บริหารโรงเรียน ได้สร้างความเข้าใจกับครูและบุคลากรในโรงเรียนเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.70$) มีค่าเฉลี่ยเท่ากันและจัดอยู่ในลำดับเดียวกัน ในส่วนข้อที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ โรงเรียนได้ออกแบบเครื่องมือคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา ($\bar{X} = 4.60$)

ตาราง 7 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน

ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
1. โรงเรียนได้จัดทำปฏิทินแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนานักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นประจำทุกปี	4.37	.70	มาก	4.68	.50	มากที่สุด

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย
2. โรงเรียนได้จัดประชุมหรือวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.42	.62	มาก	4.72	.48	มากที่สุด
3. ครูประจำชั้นได้จัดกิจกรรมโฮมรูมเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.38	.73	มาก	4.69	.50	มากที่สุด
4. ฝ่ายวิชาการรวมด้วยครูประจำชั้นได้จัดกิจกรรมชุมนุมเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นไปตามความสมัครใจและความถนัดของนักเรียน	4.44	.70	มาก	4.73	.46	มากที่สุด
5. โรงเรียนได้จัดกิจกรรมเขาค่ายวิชาการเพื่อส่งเสริมและพัฒนา	4.34	.73	มาก	4.69	.50	มากที่สุด
6. ความสอดคล้องในการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนตามต้องการของนักเรียน	4.26	.75	มาก	4.65	.54	มากที่สุด
7. ครูประจำชั้นและบุคลากรในโรงเรียนได้ปฏิบัติตามแผนปฏิทินงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่วางไว้ ตามขั้นตอน	4.30	.69	มาก	4.65	.51	มากที่สุด

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย
8. มีความร่วมมือกันระหว่างครู ประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้องใน การพัฒนานักเรียนที่อยู่ในกลุ่ม เสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา	4.28	.70	มาก	4.67	.51	มากที่สุด
9. โรงเรียนมีกระบวนการการให้ คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนที่ อยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา	4.31	.70	มาก	4.69	.49	มากที่สุด
10. ครูประจำชั้นได้สรุปผลและ ประเมินผลกิจกรรมส่งเสริมและ พัฒนานักเรียนให้เป็นปัจจุบัน	4.34	.66	มาก	4.68	.50	มากที่สุด
รวม	4.34	.53	มาก	4.68	.41	มากที่สุด

จากตาราง 7 พบว่า สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3
ลำดับ ดังนี้ ฝ่ายวิชาการร่วมด้วยครูประจำชั้นได้จัดกิจกรรมชุมนุมเพื่อส่งเสริมและพัฒนา
นักเรียนเป็นไปตามความสมัครใจและความถนัดของนักเรียน ($\bar{X} = 4.44$) โรงเรียนได้จัด
ประชุมหรือวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมและ พัฒนานักเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่าง
น้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ($\bar{X} = 4.42$) และครูประจำชั้นได้จัดกิจกรรมโฮมรูมเพื่อส่งเสริม
และพัฒนานักเรียน ในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.38$) ตามลำดับ ในส่วนข้อที่อยู่
อันดับสุดท้ายคือ ความสอดคล้องในการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนากับความต้องการ
ของนักเรียน ($\bar{X} = 4.26$)

สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ฝ่ายวิชาการร่วมด้วยครูประจำชั้นได้จัดกิจกรรมชุมนุมเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นไปตามความสมัครใจและความถนัดของนักเรียน ($\bar{X} = 4.73$) โรงเรียนได้จัดประชุมหรือวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมและ พัฒนานักเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ($\bar{X} = 4.72$) ครูประจำชั้นได้จัดกิจกรรมโฮมรูมเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ กับโรงเรียนมีกระบวนการการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา และ โรงเรียนได้จัดกิจกรรมเข้าค่ายวิชาการเพื่อส่งเสริมและพัฒนา มีค่าเท่ากับ ($\bar{X} = 4.69$) ในส่วนข้อที่อยู่อันดับสุดท้ายมีค่าเท่ากับ 2 ข้อ คือ ความสอดคล้องในการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนากับความ ต้องการของนักเรียน และครูประจำชั้นและบุคลากรในโรงเรียนได้ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่วางไว้ ตามขั้นตอน ($\bar{X} = 4.65$)

ตาราง 8 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา

ด้านการป้องกันและแก้ไข้ ปัญหา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย
1. โรงเรียนมีการวางแผน เพื่อป้องกันและแก้ไข้ปัญหา นักเรียนตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	4.36	.69	มาก	4.66	.50	มากที่สุด

ตาราง 8 (ต่อ)

ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย
2. โรงเรียนแต่งตั้ง คณะกรรมการประกันคุณภาพ ภายในดูแลเรื่อง การป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียน	4.34	.69	มาก	4.66	.52	มากที่สุด
3. ครูประจำชั้นดูแลเอาใจใส่ นักเรียนโดยออกเยี่ยมบ้าน เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหา นักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ	4.50	.64	มาก	4.76	.45	มากที่สุด
4. ครูประจำชั้นประเมินผลและ แจ้งให้ผู้ปกครองทราบเพื่อให้มี ส่วนร่วมในการป้องกันและ แก้ไขปัญหา	4.46	.66	มาก	4.71	.46	มากที่สุด
5. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรม ป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา	4.42	.64	มาก	4.71	.47	มากที่สุด
6. ครูประจำชั้นเปิดโอกาสให้ นักเรียนได้ปรึกษาปัญหา เบื้องต้นอย่างจริงจัง เพื่อใช้เป็น ข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและ แก้ไขปัญหานักเรียน	4.54	.55	มากที่สุด	4.78	.41	มากที่สุด
7. ครูที่ปรึกษาได้แผนการ ปฏิบัติงานในการป้องกันและ แก้ไขปัญหานักเรียนมา ปรับปรุงเพื่อให้ทันกับ สถานการณ์ปัจจุบัน	4.44	.72	มาก	4.70	.52	มากที่สุด

ตาราง 8 (ต่อ)

ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย
8. ครูประจำชั้นและ ผู้บริหารโรงเรียน ตรวจสอบและติดตามผล การจัดกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนในกลุ่มเสี่ยงหรือมี ปัญหาเพื่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียน	4.49	.66	มาก	4.71	.48	
9. โรงเรียนมีกระบวนการ ในการเฝ้าระวังและป้องกัน ไม่ให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลายเป็นกลุ่มที่มีปัญหา	4.46	.68	มาก	4.75	.45	มากที่สุด
10. โรงเรียนมีการบันทึก ผลการช่วยเหลือ การ แก้ไขปัญหา และมีการ ติดตามผลนักเรียน	4.42	.70	มาก	4.66	.51	มากที่สุด
รวม	4.44	.53	มาก	4.70	.40	มากที่สุด

จากตาราง 8 พบว่า สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3
ลำดับ ดังนี้ ครูประจำชั้นเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรึกษาปัญหาเบื้องต้นอย่างจริงจัง เพื่อใช้
เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\bar{X} = 4.54$) ครูประจำชั้นดูแลเอาใจ
ใส่นักเรียนโดยออกเยี่ยมบ้านเพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ
($\bar{X} = 4.50$) และครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียนตรวจสอบและติดตามผลการจัด

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\bar{X} = 4.49$) ในส่วนข้อที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในดูแลเรื่อง การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\bar{X} = 4.34$)

สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูประจำชั้นเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรึกษาปัญหาเบื้องต้นอย่างจริงจัง เพื่อใช้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\bar{X} = 4.78$) ครูประจำชั้นดูแลเอาใจใส่นักเรียนโดยออกเยี่ยมบ้านเพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ ($\bar{X} = 4.766$) และโรงเรียนมีกระบวนการในการเฝ้าระวังและป้องกันไม่ให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลายเป็นกลุ่มที่มีปัญหา ($\bar{X} = 4.75$) ในส่วนข้อที่อยู่อันดับสุดท้าย มีค่าเท่ากับ อยู่ 3 ข้อ คือ โรงเรียนมีการวางแผนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กับโรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในดูแลเรื่อง การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และโรงเรียนมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ การแก้ไข ปัญหา และมีการติดตามผลนักเรียน ($\bar{X} = 4.66$)

ตาราง 9 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น ด้านการส่งต่อนักเรียน

ด้านการส่งต่อนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
1. โรงเรียนมีการวางแผนการส่งต่อนักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.37	.81	มาก	4.70	.53	มากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

ด้านการส่งต่อนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย
2. โรงเรียนและคณะครู ร่วมกันวิเคราะห์และ พิจารณาข้อมูลนักเรียนที่มี ปัญหาเพื่อการส่งต่อ ภายในและภายนอก	4.38	.69	มาก	4.65	.53	มากที่สุด
3. โรงเรียนมีการจัดระบบ ข้อมูลที่มีความชัดเจนเพื่อ ส่งต่อนักเรียนตามระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง ภายใน และภายนอก	4.40	.70	มาก	4.67	.54	มากที่สุด
4. โรงเรียนมีการส่งต่อ นักเรียนที่มีปัญหาให้ ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและ ภายนอกโรงเรียนเพื่อการ ช่วยเหลือนักเรียน	4.31	.83	มาก	4.64	.54	มากที่สุด
5. โรงเรียนมีการทำความเข้าใจ และชี้แจงนักเรียนถึง ความจำเป็นที่ต้องส่งต่อ	4.42	.81	มาก	4.69	.50	มากที่สุด
6. ครูประจำชั้นได้รวบรวม ข้อมูลและจัดทำรายงาน ผลการส่งต่อในกรณี นักเรียนที่มีปัญหา อย่างต่อเนื่อง	4.43	.76	มาก	4.68	.51	มากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

ด้านการส่งต่อนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
7. ครูประจำชั้นประสานงานกับผู้ปกครองอย่างเร่งด่วนเมื่อมีการส่งต่อนักเรียน	4.47	.78	มาก	4.69	.52	มากที่สุด
8. ครูใช้แบบบันทึก และสรุปผลที่เกิดการเปลี่ยนแปลงกับนักเรียนที่มีการส่งต่อ อย่างสม่ำเสมอทุกครั้ง	4.48	.69	มาก	4.65	.53	มากที่สุด
9. มีการประสานงานระหว่างครูประจำชั้นกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหา	4.56	.59	มากที่สุด	4.66	.51	มากที่สุด
10. โรงเรียนมีการติดตามผลและรายงานผลการดำเนินงานส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนสม่ำเสมอทุกครั้ง	4.48	.69	มาก	4.63	.58	มากที่สุด
รวม	4.43	.69	มาก	4.62	.54	มากที่สุด

จากตาราง 9 พบว่า สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการส่งต่อนักเรียนโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ มีการประสานงานระหว่างครูประจำชั้นกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ในการแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.56$) ครูใช้แบบบันทึก และสรุปผลที่เกิดการเปลี่ยนแปลงกับนักเรียนที่มีการส่งต่อ อย่างสม่ำเสมอทุกครั้ง ($\bar{X} = 4.48$) กับโรงเรียนมีการติดตามผลและรายงาน ผลการดำเนินงานส่งต่อนักเรียนทั้ง ภายในและภายนอกโรงเรียนสม่ำเสมอทุกครั้ง ($\bar{X} = 4.48$) มีค่าเฉลี่ยเท่ากันและอยู่ในลำดับเดียวกัน ในส่วนข้อที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.31$)

สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการส่งต่อนักเรียนโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ โรงเรียนมีการวางแผนการส่งต่อนักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.70$) กับโรงเรียนมีการทำความเข้าใจ และชี้แจงนักเรียนถึงความจำเป็นที่ต้องส่งต่อ ($\bar{X} = 4.69$) ครูประจำชั้นประสานงานกับผู้ปกครองอย่างเร่งด่วนเมื่อมีการส่งต่อนักเรียน ($\bar{X} = 4.69$) มีค่าเฉลี่ยเท่ากันและอยู่ในลำดับเดียวกัน ในส่วนข้อที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการติดตามผลและรายงาน ผลการดำเนินงานส่งต่อนักเรียนทั้ง ภายในและภายนอกโรงเรียน สม่ำเสมอ ทุกครั้ง ($\bar{X} = 4.63$)

2. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน” ในส่วนของการเปรียบเทียบ โดยใช้สถานภาพการดำรงตำแหน่ง คือผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น ใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติที (t - test) ชนิด Independent Samples และในส่วนของการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน โดยใช้ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F - test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe - Method) หรือ LSD วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

2.1 ผลการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ดังตาราง 10 - 11

ตาราง 10 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	สภาพปัจจุบัน				t	Sig.
	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูประจำชั้น			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.43	.45	4.48	.43	-.79	.42
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.30	.53	4.40	.49	-1.44	.14
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.33	.55	4.34	.52	-.23	.81
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.51	.53	4.42	.53	1.14	.25
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.44	.62	4.42	.63	.12	.90
รวม	4.40	.45	4.41	.44	-.22	.81

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	สภาพที่พึงประสงค์				t	Sig.
	ผู้บริหาร โรงเรียน		ครูประจำชั้น			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.71	.40	4.69	.37	.43	.66
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.69	.38	4.67	.41	.37	.70
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.70	.37	4.68	.43	.42	.67
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.75	.34	4.69	.42	1.22	.22
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.63	.59	4.62	.53	.14	.88
รวม	4.70	.34	4.67	.38	.53	.59

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามขนาดโรงเรียน ดังตาราง 12 - 13

ตาราง 12 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามขนาดโรงเรียน

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	.10	2	.05	.26	.77
	ภายในกลุ่ม	61.17	317	.19		
	รวม	61.27	319			
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.06	2	.03	.11	.89
	ภายในกลุ่ม	81.55	317	.26		
	รวม	81.61	319			
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.96	2	.48	1.70	.18
	ภายในกลุ่ม	89.63	317	.28		
	รวม	90.59	319			
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	.99	2	.50	1.74	.18
	ภายในกลุ่ม	90.45	317	.28		
	รวม	91.44	319			
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.71	2	.36	.90	.41
	ภายในกลุ่ม	126.85	317	.40		
	รวม	127.57	319			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.41	2	.21	1.03	.36
	ภายในกลุ่ม	63.51	317	.20		
	รวม	63.93	319			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามขนาดโรงเรียน

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	.33	2	.16	1.14	.32
	ภายในกลุ่ม	45.90	317	.14		
	รวม	46.23	319			
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.28	2	.14	.84	.43
	ภายในกลุ่ม	52.90	317	.17		
	รวม	53.19	319			
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.21	2	.10	.60	.55
	ภายในกลุ่ม	55.80	317	.18		
	รวม	56.01	319			
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	.23	2	.12	.70	.50
	ภายในกลุ่ม	52.92	317	.17		
	รวม	53.16	319			
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.23	2	.11	.37	.69
	ภายในกลุ่ม	95.74	317	.30		
	รวม	95.97	319			

ตาราง 13 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.23	2	.12	.80	.45
	ภายในกลุ่ม	45.91	317	.14		
	รวม	46.14	319			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูประจำชั้น จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
ดังตาราง 14 – 15

ตาราง 14 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	.05	2	.03	.14	.87
	ภายในกลุ่ม	61.21	317	.19		
	รวม	61.27	319			
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.28	2	.14	.54	.58
	ภายในกลุ่ม	81.34	317	.26		
	รวม	81.61	319			
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.11	2	.05	.19	.82
	ภายในกลุ่ม	90.48	317	.28		
	รวม	90.59	319			
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	.26	2	.13	.45	.64
	ภายในกลุ่ม	91.19	317	.29		
	รวม	91.44	319			
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.47	2	.24	.59	.55
	ภายในกลุ่ม	127.09	317	.40		
	รวม	127.57	319			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.17	2	.08	.41	.66
	ภายในกลุ่ม	63.76	317	.20		
	รวม	63.93	319			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	.18	2	.09	.64	.53
	ภายในกลุ่ม	46.05	317	.14		
	รวม	46.23	319			
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.11	2	.06	.34	.71
	ภายในกลุ่ม	53.07	317	.17		
	รวม	53.19	319			
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.26	2	.13	.73	.48
	ภายในกลุ่ม	55.75	317	.18		
	รวม	56.01	319			
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	.30	2	.15	.90	.41
	ภายในกลุ่ม	52.85	317	.17		
	รวม	53.16	319			
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.13	2	.07	.22	.80
	ภายในกลุ่ม	95.84	317	.30		
	รวม	95.97	319			

ตาราง 15 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.15	2	.08	.53	.59
	ภายในกลุ่ม	45.99	317	.14		
	รวม	46.14	319			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 การหาค่าความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{modified}) ในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	I	D	ค่า PNI _{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล	4.69	4.47	0.04	4
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.67	4.38	0.06	2
3. ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน	4.68	4.34	0.07	1
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.70	4.44	0.05	3
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.62	4.43	0.04	4

จากตาราง 16 พบว่า การหาค่าความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{modified}) ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน (PNI_{modified} = 0.07) ด้านการคัดกรองนักเรียน (PNI_{modified} = 0.06) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (PNI_{modified} = 0.05) ส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายมีอยู่สองด้าน คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน (PNI_{modified} = 0.04) และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (PNI_{modified} = 0.04)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ในด้านที่ต้องนำไปหาแนวทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยนำด้านที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาตามลำดับทุกด้าน จัดทำแบบสัมภาษณ์ เพื่อไปหาแนวทางในการพัฒนาโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน ให้ข้อเสนอแนะ เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ดังประเด็นสัมภาษณ์สรุปรวมเป็นรายชื่อ ดังนี้

3.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามที่ว่า “ ท่านมีแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างไร ” ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“...สถานศึกษาควรให้มีการตั้งคณะกรรมการทำงานเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจากกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเยี่ยมบ้านนักเรียน การประชุมผู้ปกครอง การประชุมครูประจำวิชาและประจำชั้น เพื่อรวบรวมข้อมูลนักเรียนในทุก ๆ ด้าน ...”

(ภาณุพงษ์ คำภูษา, สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูต้องทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน ด้านความสามารถด้านผลการเรียน ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ด้านความประพฤติ โดยการสังเกต สัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน ระเบียบวาระแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก รวมทั้งควรมีความเข้าใจและรู้จักนักเรียนให้มากขึ้น...”

(พลภัทร มหาวงษ์, สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูประจำชั้นและครูผู้สอนทำความเข้าใจนักเรียนเป็นรายบุคคล สังเกตพฤติกรรมนักเรียนอย่างต่อเนื่อง มีการประชุมพูดคุยเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละวิชา ครูประจำชั้นดำเนินการการเยี่ยมบ้านนักเรียนพูดคุยกับผู้ปกครองถึงพฤติกรรมของนักเรียน...”

(วรลักษณ์ อาจวิชัย , สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูประจำชั้นดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยการนำข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน 5 ด้านได้แก่ ความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านยาเสพติดและด้านความปลอดภัย มาเก็บรวบรวมแล้ววิเคราะห์ออกมาถึงตัวนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำไปสู่กระบวนการคัดกรอง...”

(ศุภชัย ยศตะโคตร, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2566)

“...สถานศึกษาควรแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดทำแนวทางในการรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านความสามารถ, ด้านสุขภาพ, ด้านครอบครัว, ด้านสารเสพติด และด้านความปลอดภัย โดยประสานข้อมูลจากครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ผู้ปกครองของนักเรียน และชุมชน...”

(สิริวิษณุ เขียวดี, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูควรมีแบบบันทึกการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แบบเยี่ยมบ้านนักเรียนโดยการคัดกรองตามความเป็นจริง ควรแยกเด็กไม่ปกติ ออกจากเด็กปกติ และมีการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสติปัญญาผู้เรียน ควรมีแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้...”

(สุทธิศักดิ์ มุสน้อยสุ, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2566)

“...โรงเรียนควรมีนโยบายการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนในทุกภาคเรียน เพื่อดูแลสุขภาพแวดล้อมในครอบครัวและรอบ ๆ บ้าน สอบถามข้อมูลจากผู้ปกครองให้รู้จักนักเรียนมากยิ่งขึ้น...”

(นิศากร สุวรรณเจริญ, สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูประจำชั้นควรสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในโรงเรียน มีการเยี่ยมบ้านพูดคุยกับผู้ปกครอง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมตอนอยู่ที่โรงเรียนและอยู่ที่บ้าน แจ้งผู้ปกครองทราบในกรณีที่มีปัญหา ควรดำเนินงานให้ครบทุกคนเพื่อคัดแยกนักเรียนออกจากกัน...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2566)

“...จัดอบรมสัมมนาให้ครูได้ทราบขั้นตอน แนวทางในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล วิธีการปฏิบัติให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน มีการส่งต่อข้อมูลให้กับครูประจำชั้นถัดไปเพื่อการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง...”

(ธวัชชัย ไพใหญ่, สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2566)

“...สถานศึกษาควรมีการวางแผนงานในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน ด้านความสามารถ ด้านผลการเรียน ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ด้านความประพฤติ โดยการใช้การสังเกต สัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน มีจัดการประชุมผู้ปกครอง สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน วิธีการวัดประเมินผล ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนและมีขั้นตอนการรายงานและประเมินผล...”

(ทองอยู่ เพ็ชรกายลุน, สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2566)

ตาราง 17 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ข้อเสนอแนะแนวทาง ในการพัฒนา	ผู้เชี่ยวชาญ	ระดับ นโยบาย	ระดับ ปฏิบัติ	เวลา ลักษณะ	ภาษา ผู้พบ	คำ ศัพท์	ที่อยู่ ระบบ	ลิ นีย์	พ ง	นิต ย	สุ ณ	รวม	ร้อยละ
1. โรงเรียนควรวางแผนการดำเนินงานเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดทำแนวทางในการรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนในด้านต่าง ๆ มีการสังเกต สัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน จัดการประชุมผู้ปกครอง โดยประสานข้อมูลจากครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ผู้ปกครองของนักเรียน และชุมชน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	8	80	
2. ครูประจำชั้นดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยการนำข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน 5 ด้าน ได้แก่ ความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านยาเสพติดและด้านความปลอดภัย มาเก็บรวบรวมแล้ววิเคราะห์ออกมาถึงตัวนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำไปสู่กระบวนการคัดกรอง	-	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	7	70	

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะแนวทาง ในการพัฒนา	ผู้เชี่ยวชาญ											รวม	เฉลี่ย
	ระดับ นโยบาย	ระดับ ปฏิบัติ	ระดับ ปฏิบัติการ	ระดับ ปฏิบัติการ	ระดับ ปฏิบัติการ	ระดับ ปฏิบัติการ	ระดับ ปฏิบัติการ	ระดับ ปฏิบัติการ	ระดับ ปฏิบัติการ	ระดับ ปฏิบัติการ	ระดับ ปฏิบัติการ		
3. ครูควรมีแบบบันทึกการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แบบเยี่ยมบ้านนักเรียนโดยการคัดกรองตามความเป็นจริง ควรแยกเด็กไม่ปกติ ออกจากเด็กปกติ และมีการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	✓	✓	7	70
4. จัดอบรมสัมมนาให้ครูได้ทราบขั้นตอน แนวทางในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล วิธีการปฏิบัติให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน มีการส่งต่อข้อมูลให้กับครูประจำชั้นถัดไปเพื่อการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	-	✓	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	3	30

จากตาราง 17 สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 10 คน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) ดังนี้

1. โรงเรียนควรวางแผนการดำเนินงานเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดทำแนวทางในการรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนในด้านต่าง ๆ มีการสังเกต สัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน จัดการประชุมผู้ปกครอง โดยประสานข้อมูลจากครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ผู้ปกครองของนักเรียน และชุมชน
2. ครูประจำชั้นดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยการนำข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน 5 ด้านได้แก่ ความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านยาเสพติดและด้านความปลอดภัย มาเก็บรวบรวมแล้ววิเคราะห์ออกมาถึงตัวนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำไปสู่กระบวนการคัดกรอง
3. ครูประจำชั้นควรมีแบบบันทึกการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แบบเยี่ยมบ้านนักเรียนโดยการคัดกรองตามความเป็นจริง ควรแยกเด็กไม่ปกติ ออกจากเด็กปกติ และมีการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน

3.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามที่ว่า “ ท่านมีแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการคัดกรองนักเรียน อย่างไร ” ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“...สถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำเอกสารสารสนเทศ ผลการจำแนกคัดกรองนักเรียนระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษา ตามแนวทาง/เกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้มีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ...”

(ภาณุพงษ์ คำภูษา, สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูที่ปรึกษาจะต้องดำเนินการเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน ด้วยการนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนหรือข้อมูลที่มาจากการเยี่ยมบ้านนักเรียนมาจัดเป็น 3 กลุ่มได้แก่ 1) กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วอยู่ในเกณฑ์ปกติ 2) กลุ่มเสี่ยง คือนักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วอยู่ในเกณฑ์เสี่ยง 3) กลุ่มมีปัญหา คือนักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วอยู่ในเกณฑ์มีปัญหาต้องช่วยเหลือและแก้ไข...”

(พลภัทร มหาวงษ์, สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ผู้บริหาร ครูและบุคลากร ประชุมวางแผนและกำหนดเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียนร่วมกัน เพื่อนำเกณฑ์ที่ได้ไปใช้สำหรับคัดแยกนักเรียน ออกเป็นกลุ่มและทำการแก้ไขปัญหาดตรงกับคุณลักษณะของนักเรียนแต่ละกลุ่ม...”

(วรลักษณ์ อัจฉิษฐ์ , สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2566)

“...โรงเรียนควรกำหนดเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียน ต้องพัฒนาให้มีมาตรฐาน และในการสรุปผลการจำแนกนักเรียนควรพิจารณาจากข้อมูลหลาย ๆ ด้านโดย อาศัยความถ่วงถ่วง รวมทั้งใช้หลักเกณฑ์การคัดกรองที่ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน มีการประสานงานกับผู้ปกครองให้มีส่วนร่วมในการพิจารณาคัดกรองที่ดีที่สุด...”

(ศุภชัย ยศตะโคตร, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2566)

“...สถานศึกษามีการวางแผนงานคัดกรองนักเรียนที่ชัดเจน เพื่อจัดแบ่งกลุ่มเป็น กลุ่มปกติกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา มีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน มีการจัดทำ ระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนในด้านต่าง ๆ มีระบบการคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน โดยใช้แบบประเมิน (SDQ) ในการคัดกรอง และมีการรายงานประเมินผลด้านการคัดกรองนักเรียนเพื่อนำไปสู่การช่วยเหลือที่ถูกต้องและเหมาะสม...”

(สิริวิษณุ เขียววดี, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูประจำชั้นควรมีการคัดกรองนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา โดยมีแบบสอบถามแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก SDQ เป็นรายบุคคลตามกลุ่มที่คัดกรอง แล้วนำแบบประเมินนักเรียนแต่ละคนมาวิเคราะห์ ทำการคัดกรอง สถานศึกษาพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อหาวิธีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างถูกต้อง เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน...”

(สุทธิศักดิ์ มุลน้อยสุ, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2566)

“...โรงเรียนควรใช้เกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียนที่เป็นรูปแบบที่เข้าใจง่าย ตรงกับสภาพความเป็นจริง ทั้งนี้อาจเนื่องจาก การคัดกรองนักเรียน จำเป็นต้องมีการดำเนินงานที่เป็นระบบ เป็นขั้นตอน สามารถตรวจสอบได้...”

(นิศากร สุวรรณเจริญ, สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูประจำชั้นคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล ตามความสามารถความถนัดความสนใจเพื่อส่งเสริมในด้านนั้น ๆ และพัฒนาในส่วนน้อยของนักเรียน โดยผ่านการคัดกรองเป็นระยะ ๆ และมีการติดตามประเมินผล...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2566)

“...จัดอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียนให้ครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ความรู้ และมีทักษะในการปฏิบัติงาน และควรจัดการศึกษาดูงานโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศในด้านการคัดกรองนักเรียน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน...”

(ธวัชชัย ไพใหญ่, สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูต้องใช้หลักเกณฑ์ที่เข้าใจตรงกันในการคัดกรองนักเรียน โดยการใช้ข้อมูลด้านสุขภาพร่างกายของนักเรียน ข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียน ข้อมูลด้านผลการเรียนของนักเรียน ข้อมูลด้านครอบครัวของนักเรียน ข้อมูลด้านความสามารถพิเศษของนักเรียน ข้อมูลค่าใช้จ่ายมาโรงเรียนของนักเรียน และใช้ข้อมูลด้านอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียนเพื่อจัดแบ่งเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา...”

(ทองอยู่ เพ็ชรภายลุน, สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2566)

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะแนวทาง ในการพัฒนา	ผู้เชี่ยวชาญ											รวม	เฉลี่ย
	ระดับ ไป	ใหม่ ไป	จบ ไป	จบ ไป	จบ ไป	จบ ไป	จบ ไป	จบ ไป	จบ ไป	จบ ไป	จบ ไป		
3. โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำเอกสารสารสนเทศ ผลการจำแนกคัดกรองนักเรียนระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษา ตามแนวทาง/เกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้มีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	8	80
4. จัดอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียนให้ครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ความรู้ และมีทักษะในการปฏิบัติงาน และควรจัดการศึกษาดูงานโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศในด้านการคัดกรองนักเรียน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน	-	✓	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓	3	30

จากตาราง 18 สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการคัดกรองนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 10 คน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) ดังนี้

1. โรงเรียนควรกำหนดเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียน เป็นรูปแบบที่เข้าใจง่าย ตรงกับสภาพความเป็นจริงนำมาพัฒนาให้มีมาตรฐาน และในการสรุปผลการจำแนกนักเรียนควรพิจารณาจากข้อมูลหลาย ๆ ด้าน
2. ครูประจำชั้นควรมีการคัดกรองนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา โดยมีแบบประเมินบ้านแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก SDQ เป็นรายบุคคลตามกลุ่มที่คัดกรอง แล้วนำแบบประเมินนักเรียนแต่ละคนมาวิเคราะห์ทำการคัดกรอง
3. โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำเอกสารสารสนเทศ ผลการจำแนกคัดกรองนักเรียนระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษา ตามแนวทาง/เกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้มีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

3.3 ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามที่ว่า “ ท่านมีแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน อย่างไร ” ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“...สถานศึกษาควรจัดประชุมผู้ปกครอง เพื่อทำความเข้าใจและหาข้อตกลงร่วมกัน เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาทักษะชีวิต โดยการจัดกิจกรรมชมรม/ชุมนุม ให้นักเรียนเลือกตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคนและมีการจัดอบรมด้านคุณธรรมจริยธรรมเทอมละ 1 ครั้งเพื่อส่งเสริมและป้องกันปัญหาให้กับนักเรียนพร้อมจัดทำแบบประเมินหลังจัดกิจกรรมเสร็จทุกครั้ง เพื่อดูความสนใจของนักเรียน...”

(ภาณุพงษ์ คำภูษา, สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนา
นักเรียน กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา โดยการจัดกิจกรรมโฮมรูม และการจัด
กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง...”

(พลภัทร มหาวงษ์, สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2566)

“...พัฒนาส่งเสริมตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละบุคคล โดย
ผู้บริหารและครูร่วมประชุมวางแผนทั้งระบบ ซึ่งการจะพัฒนาส่งเสริมนักเรียนอย่างไรนั้น
ผู้เกี่ยวข้องต้องทำการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อคัดกรองและแยกกลุ่มนักเรียนแล้ว
ดำเนินการจัดคุณครูที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาในแต่ละเรื่อง โดยผู้บริหารให้การ
สนับสนุน...”

(วรลักษณ์ อาจวิชัย , สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2566)

“...โรงเรียนควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองและชุมชนของนักเรียน
เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้านต่าง ๆ มากขึ้น ร่วมวางแผน ร่วมกิจกรรม
ร่วมระดมทรัพยากร และร่วมประเมิน มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของโรงเรียนให้
ผู้ปกครองนักเรียนทราบอย่างต่อเนื่องและจัดกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน
ในโอกาสต่าง ๆ ตามความเหมาะสม...”

(ศุภชัย ยศตะโคตร, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2566)

“...โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการส่งเสริมนักเรียนในทุกด้าน
ตรงตามความต้องการและความสามารถของนักเรียนรวมถึงการจัดกิจกรรมโฮมรูมใน
การให้ความรู้และความเข้าใจที่ตรงกันของครูที่ปรึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องจาก การจัดกิจกรรม
ส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้ต้องเป็นไปตามความต้องการของนักเรียน...”

(สิริวิชญ์ เขียวดี, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2566)

“...สถานศึกษาควรให้ความสำคัญในการประชุมผู้ปกครอง
ชั้นเรียนซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำ ให้ผู้ปกครองนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน และเพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ผู้ปกครองเข้าร่วมตาม
ความเหมาะสม...”

(สุทธิดักดี มุลน้อยสุ, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2566)

“...สถานศึกษาควรมีการวางแผนงานที่ดีมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิต เช่น กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมประชุมผู้ปกครอง มีกระบวนการ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน ให้ความร่วมมือกันระหว่างครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาและมีการรายงานและประเมินผลด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน...”

(นิตากร สุวรรณเจริญ, สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2566)

“...โรงเรียนพิจารณาองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนานักเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความชอบของนักเรียน ส่งเสริมการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพตามความต้องการของครอบครัว โดยการประสานกันของครูประจำชั้น ผู้ปกครองและชุมชน...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2566)

“...กระตุ้นให้ครูจัดกิจกรรมที่หลากหลายในการพัฒนาส่งเสริมนักเรียนทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาส่งเสริมนักเรียนเพื่อปรับปรุงและแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น...”

(ธวัชชัย ไพไหล, สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูต้องจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองนักเรียน จัดกิจกรรมโฮมรูมเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีความสามารถได้รับการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ครูควรยอมรับในความรู้ความสามารถของนักเรียนเพื่อสร้างความภาคภูมิใจของนักเรียน...”

(ทองอยู่ เพ็ชรกายสุน, สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2566)

ตาราง 19 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน

ข้อเสนอแนะแนวทาง ในการพัฒนา	ผู้เชี่ยวชาญ											รวม	
	ระดับ นโยบาย	เชิง ปฏิบัติ	ครู ผู้สอน	ศิษย์ ผู้เรียน	ระดับ ชั้นเรียน	ระบบ ที่เรียน	สื่อ การเรียน	ผู้ บริหาร	ผู้ ปกครอง	ผู้ เกี่ยวข้อง	ผู้ ประเมิน		
1. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการส่งเสริมนักเรียนในทุกด้าน ตรงตามความต้องการและความสามารถของนักเรียนโดยอิง จากบริบทของโรงเรียน ชุมชน ผู้บริหารควรให้การสนับสนุน	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	7	70
2. ครูประจำชั้นได้ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา โดยการจัด กิจกรรมโฮมรูม และการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้น เรียนอย่างต่อเนื่องและรายงานผลการดำเนินงานในการจัด กิจกรรมทุกครั้ง	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90

ตาราง 19 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ ข้อเสนอแนะแนวทาง ในการพัฒนา	ระดับ นโยบาย	เชิง ปฏิบัติ	ข้อ สังเกต	การ ประเมิน	ระดับ การ ปฏิบัติ	การ ประเมิน	ระดับ การ ปฏิบัติ	การ ประเมิน	ระดับ การ ปฏิบัติ	การ ประเมิน	ระดับ การ ปฏิบัติ	คะแนน	รวม
3. โรงเรียนควรมีการวางแผนงานที่ดี มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิตประสานความร่วมมือกันระหว่างครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักเรียน	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	8	80	
4. โรงเรียนพิจารณาองค์ประกอบในด้านต่างๆเพื่อพัฒนานักเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความชอบของนักเรียน ส่งเสริมการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพตามความต้องการของครอบครัว โดยการประสานกันของครูประจำชั้น ผู้ปกครองและชุมชน	✓	-	✓	-	✓	-	✓	-	✓	✓	6	60	

จากตาราง 19 สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 10 คน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) ดังนี้

1. โรงเรียนควรมีการวางแผนงานที่ดี มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิตประสานความร่วมมือกันระหว่างครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักเรียน

2. ครูประจำชั้นได้ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา โดยการจัดกิจกรรมโฮมรูม และการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องและรายงานผลการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง

3. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการส่งเสริมนักเรียนในทุกด้าน ตรงตามความต้องการและความสามารถของนักเรียนโดยอิงจากบริบทของโรงเรียน ชุมชน ผู้บริหารควรให้การสนับสนุน

4. โรงเรียนพิจารณาดองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนานักเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความชอบของนักเรียน ส่งเสริมการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพตามความต้องการของครอบครัว โดยการประสานกันของครูประจำชั้น ผู้ปกครองและชุมชน

3.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามที่ว่า “ ท่านมีแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา อย่างไร ” ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“...สถานศึกษาควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนและครู เพราะการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนนั้นจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง สถานศึกษาจึงควรจัดกิจกรรมที่ทำให้ทุกฝ่ายได้มาพบปะปรึกษาหารือ หาแนวทางป้องกันและแก้ปัญหาร่วมกัน...”

(ภาณุพงษ์ คำภูษา, สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2566)

“...โรงเรียนควรจัดให้มีการให้คำปรึกษาและแนะนำเบื้องต้นแก่นักเรียน และมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาและติดตามผลนักเรียน ไม่ควรจับผิดนักเรียนและควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ในเบื้องต้น จะทำให้ครูประจำชั้นและทางโรงเรียนทราบข้อมูลที่แท้จริง...”

(พลภัทร มหาวงษ์, สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2566)

“...โรงเรียนควรจัดกลุ่มนักเรียนตามพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหรือสาเหตุของปัญหา เพื่อจัดให้คำปรึกษาช่วยเหลือหรือจัดกิจกรรมอบรมช่วยให้เกิดทักษะในการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีการติดตามความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง...”

(วรลักษณ์ อัจฉิษฐ์ , สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2566)

“...สถานศึกษาควรให้ความสำคัญในการจัดทำแผนงานโครงการที่ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับสภาพปัญหาของกลุ่มเป้าหมาย และมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน และควรชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน มีการรายงานและประเมินผลให้กับครูประจำชั้นหรือผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม...”

(ศุภชัย ยศตะโคตร, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2566)

“...โรงเรียนควรมีกิจกรรมเพื่อป้องกันเด็กนักเรียนปกติไม่ให้อยู่ในกลุ่มเสี่ยง โดยการดูแลอย่างใกล้ชิดให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการจัดกิจกรรมเพื่อนเตือนเพื่อน กิจกรรมสอนซ่อมเสริม กิจกรรมรักกีฬาทางไกลอบายมุข มีการช่วยเหลือนักเรียนโดยการสังเกตพฤติกรรมให้แน่ชัดแล้วจึงให้ครูที่ปรึกษาและเพื่อนสนิทเป็นกำลังสำคัญในการแก้ไขปัญหา...”

(สิริวิชญ์ เขียวดี, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูควรเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหาของนักเรียนและใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม ครูต้องร่วมมือกันระหว่างครูกับผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียน โดยไม่เป็นการซ้ำเติม หรือการพูดให้นักเรียนรู้สึกเสียใจ และครูต้องให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนด้วยความเต็มใจกับนักเรียน...”

(สุทธิศักดิ์ มุลน้อยสุข, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูประจำชั้นควรให้คำแนะนำปรึกษาอย่างเป็นระบบ ระเบียบและควรเอาใจใส่นักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกันเพื่อให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัย และมีการจัดกิจกรรมกลุ่ม โดยมีการแบ่งเด็ก เก่ง กลาง อ่อน เพื่อให้นักเรียนเรียนเก่งช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนไม่เก่ง โดยจัดกิจกรรมซ่อมเสริม พร้อมวัดผลระดับสติปัญญา เพื่อทราบความสามารถของนักเรียนในแต่ละด้านและนำผลมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน...”

(นิศากร สุวรรณเจริญ, สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2566)

“...โรงเรียนมีการวิเคราะห์ร่วมกัน ผู้บริหาร PLC กับคณะครู ผู้ปกครองและชุมชนเพื่อหาแนวทางในการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกๆ ด้าน เพราะการป้องกันดีกว่าการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในภายหลัง...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2566)

“...จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไข ปัญหาของนักเรียน ให้บุคลากรได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเพื่อหาแนวทางในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไข...”

(ธวัชชัย ไพไหล, สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2566)

“...โรงเรียนควรจัดหาแนวทางพัฒนาวิธีการและความร่วมมือของทุกฝ่าย ทั้งภายในและภายนอกเพื่อป้องกันปัญหาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของนักเรียน ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในทุกด้าน มีการจัดกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและเพิ่มการสื่อสารกับผู้ปกครองมากกว่าเดิมเพื่อหาวิธีช่วยเหลือนักเรียน...”

(ทองอยู่ เพียรภายลุน, สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2566)

ตาราง 20 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ข้อเสนอแนะแนวทาง ในการพัฒนา	ผู้เชี่ยวชาญ	ระดับนโยบาย กลยุทธ์	เชิงปฏิบัติการ กลยุทธ์	๒๐ ครูสภ.สภ.สภ.	สภ.สภ. สภ.สภ.สภ.	ระดับชั้น สภ.สภ.สภ.	สภ.สภ.สภ. สภ.สภ.	สภ.สภ. สภ.สภ.	สภ.สภ. สภ.สภ.	สภ.สภ. สภ.สภ.	สภ.สภ. สภ.สภ.	สภ.สภ. สภ.สภ.	สภ.สภ. สภ.สภ.
1. โรงเรียนควรจัดหาแนวทางพัฒนาวิธีการและความร่วมมือ ของทุกฝ่าย ทั้งภายในและภายนอกเพื่อป้องกันปัญหาและ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของนักเรียน ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนใน ทุกด้าน	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	7	70
2. ครูประจำชั้นควรให้คำแนะนำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน และมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาและติดตามผล นักเรียน และควรเอาใจใส่นักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัย	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8	90
3. ครูควรเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหาของนักเรียนและใช้ เหตุผลในการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม ครูต้องร่วมมือกัน ระหว่างครูกับผู้ปกครองในการแก้ปัญหานักเรียน	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓	2	60

ตาราง 20 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ ข้อเสนอแนะแนวทาง ในการพัฒนา	ไชยะภา	มาตร	ชวชัย	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ
	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ	ไพฑูริ
4. โรงเรียนควรมีกิจกรรมเพื่อป้องกันเด็กนักเรียน ปกติไม่ใหตกอยู่ในกลุ่มเสี่ยง โดยการดูแลอย่าง ใกล้ชิดให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการช่วยเหลือ นักเรียนโดยการสังเกตพฤติกรรมให้แน่ชัดแล้วจึงให้ ครูที่ปรึกษาและเพื่อนสนิทเป็นกำลังสำคัญในการ แก้ไขปัญหา	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	7	70
5. จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียน ให้บุคลากรได้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเพื่อหาแนวทางในการ ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ประสานกันของครูประจำชั้น ผู้ปกครองและชุมชน	-	✓	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	2	20

จากตาราง 20 สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 10 คน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) ดังนี้

1. โรงเรียนควรจัดหาแนวทางพัฒนาวิธีการและความร่วมมือของทุกฝ่าย ทั้งภายในและภายนอกเพื่อป้องกันปัญหาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของนักเรียน ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในทุกด้าน
2. ครูประจำชั้นควรให้คำแนะนำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน และมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาและติดตามผลนักเรียน และควรเอาใจใส่นักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกันเพื่อให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัย
3. โรงเรียนควรมีกิจกรรมเพื่อป้องกันเด็กนักเรียนปกติไม่ให้อยู่ในกลุ่มเสี่ยง โดยการดูแลอย่างใกล้ชิดให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการช่วยเหลือนักเรียนโดยการสังเกตพฤติกรรมให้แน่ชัดแล้วจึงให้ครูที่ปรึกษาและเพื่อนสนิทเป็นกำลังสำคัญในการแก้ไขปัญหา

3.5 ด้านการส่งต่อ

ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามที่ว่า “ ท่านมีแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาด้านการส่งต่อ อย่างไร ” ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“...สถานศึกษาควรประสานงานกับหน่วยงานด้านสาธารณสุขและเครือข่ายอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาส่งเสริมให้มีเครือข่ายการส่งต่อนักเรียน พร้อมข้อมูลผลการช่วยเหลือเบื้องต้น ให้มีการติดตามประเมินผล สรุปและรายงานผลการส่งต่อนักเรียน เพราะบางครั้งปัญหาของนักเรียนรุนแรงยากต่อการแก้ไขหรือการดำเนินการแก้ไขต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ สถานศึกษาจึงควรมีแนวทางการดำเนินงานส่งต่อนักเรียนร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงให้มีเจ้าหน้าที่ติดตามผลการดำเนินการด้วย...”

(ภาณุพงษ์ คำภูษา, สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูประจำชั้นควรมีการประสานงานในการส่งต่อนักเรียนให้ตรงกับปัญหา ครูควรส่งเอกสารข้อมูลเด็กให้ครูประจำชั้นท่านต่อไป โรงเรียนควรมีการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญโดยตรง เพื่อแก้ไขปัญหาเด็กอย่างตรงวัตถุประสงค์...”

(พลภัทร มหาวงษ์, สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูประจำชั้นสังเกตพฤติกรรม ดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามแผนหรือรูปแบบที่กำหนดของโรงเรียนแล้วไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ อาจส่งต่อการดูแลช่วยเหลือไปยังครูที่มีความสามารถในเรื่องนั้น ๆ หรือส่งต่อไปยังบุคคลที่นักเรียนไว้วางใจ หรือส่งต่อไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้...”

(วรลักษณ์ อาจารย์ชัย , สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2566)

“...สถานศึกษาควรสร้างระบบ ขั้นตอน ในการส่งต่อทั้งการช่วยเหลือภายในและการช่วยเหลือจากภายนอกโดยเฉพาะกรณีที่ต้องส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปรับการรักษา สถานศึกษาควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหารุนแรง และควรมีการรายงานและประเมินผลการดำเนินงานการส่งต่อนักเรียนถึงปัญหา อุปสรรค ประเด็นความสำเร็จ รวมทั้งแนวทางการช่วยเหลือกลุ่มเสี่ยงที่มีลักษณะคล้ายหรือมีปัญหาใกล้เคียงกันได้อย่างเหมาะสมและทันเหตุการณ์...”

(ศุภชัย ยศตะโคตร, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2566)

“...สถานศึกษามีการประสานงานกับหน่วยงานทางด้านสาธารณสุข เพื่อให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านการส่งเสริมสุขภาพ มีการประชุมชี้แจงถึงปัญหาของนักเรียนและจัดทำข้อมูลพื้นฐาน เพื่อจัดทำประวัตินักเรียนแต่ละคนอย่างเป็นระบบ ลงในระบบคอมพิวเตอร์เพื่อง่ายต่อการส่งต่อนักเรียน...”

(สิริวิษณุ เขียวดี, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูประจำชั้นควรมีการส่งต่อภายนอกไปยังผู้เชี่ยวชาญโดยตรง ครูประจำชั้นมีการส่งต่อภายในไปยังครูแนะแนว ครูประจำชั้นมีการส่งต่อภายในไปยังครูฝ่ายปกครอง เมื่อครูพิจารณาปัญหาที่เห็นว่ายากต่อการช่วยเหลือและทำการส่งต่อ...”

(สุทธิศักดิ์ มุสน้อยสุ, สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูที่ปรึกษาควรมีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ต้องพยายามแก้ไขปัญหาก่อนที่จะส่งต่อ และจะต้องจูงใจให้นักเรียนยินดีต่อการส่งต่อ ไม่ว่าจะส่งต่อภายในหรือภายนอก ควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลการส่งต่อกับครูที่ปรึกษา...”

(นิศากร สุวรรณเจริญ, สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2566)

“...โรงเรียนควรมีการส่งต่อไม่ว่าจะที่โรงพยาบาล หรือหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อฟื้นฟู อาจส่งต่อที่วัดเพื่อบำบัดทางด้านจิตใจ แต่ต้องคำนึงถึงสภาพร่างกาย จิตใจ รวมทั้งความปลอดภัยของผู้ที่ถูกส่งต่อด้วย...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2566)

“...อบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูได้มีความรู้และทักษะในการส่งต่อ นักเรียน มีการสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งต่อนักเรียนของหน่วยงานต่าง ๆ กรณีที่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้...”

(ธวัชชัย ไพไหล, สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2566)

“...ครูควรตระหนักในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างจริงจัง ซึ่งก่อนการส่งต่อนักเรียน ครูที่ปรึกษาพยายามในการแก้ปัญหาก่อนการส่งต่อ เมื่อมีการส่งต่อ ครูที่ปรึกษาจะต้องมีการกำกับ ติดตามส่งต่อนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ควรมีการทำงานอย่างเป็นระบบมีการวิเคราะห์และพิจารณาข้อมูลอย่างชัดเจนมีวิธีการช่วยเหลือก่อนการส่งต่อ ควรมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อติดตามและประเมินผลถ้าไม่สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ ควรส่งต่อให้หน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องโดยเร็วที่สุด...”

(ทองอยู่ เพ็ชรภายลุน, สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2566)

ตาราง 21 การสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการส่งต่อ

ข้อเสนอแนะแนวทาง ในการพัฒนา	ผู้เชี่ยวชาญ											รวม	จุด เฉลี่ย
	ไชย ภานุ บุตร	ไพโร ภวัช ชัย	วราภ ณัฐ กิจ	ภานุ พงษ์ คำ ภญา	ศุภ ชัย ศุภ เดช	ภ ณ ญ ณ ณ	สิริ วิ มล ณี	พ ณ ณ ณ ณ	น ิ ศ า ภ ณ ณ	สุ ท ธิ ศ ัก ดี	ม ุ ล ณ ณ ย		
1. โรงเรียนควรสร้างระบบ ขั้นตอน ในการส่งต่อทั้งการช่วยเหลือภายในและการช่วยเหลือจากภายนอก มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหารุนแรง และควรมีการรายงานและประเมินผลการดำเนินงานการส่งต่อนักเรียน	✓	-	-	✓	✓	-	✓	✓	-	-	5	50	
2. ครูประจำชั้นสังเกตพฤติกรรม ดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามแผนหรือรูปแบบที่กำหนดของโรงเรียน อาจส่งต่อการดูแลช่วยเหลือไปยังครูที่มีความสามารถในเรื่องนั้น ๆ หรือส่งต่อไปยังบุคคลที่นักเรียนไว้วางใจ หรือส่งต่อไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	-	-	✓	-	✓	✓	-	✓	✓	✓	6	60	

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะแนวทาง ในการพัฒนา	ผู้เชี่ยวชาญ											รวม	เฉลี่ย
	ระดับ ปริญญาโท	ปริญญา โท	ปริญญา ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา ตรี		
3. ครูประจำชั้นควรมีการติดตามผลการช่วยเหลือ นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ต้องพยายามแก้ไขปัญหา ก่อนที่จะส่งต่อ และจะต้องตั้งใจให้นักเรียนยินดีต่อ การส่งต่อ ควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลการส่งต่อกับ ผู้ปกครองเพื่อความเข้าใจ	-	-	✓	-	-	✓	-	✓	✓	✓	5	50	
4. อบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูได้มีความรู้และทักษะใน การส่งต่อนักเรียน มีการสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งต่อนักเรียนของ หน่วยงานต่าง ๆ กรณีที่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	1	10	

จากตาราง 21 สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการส่งต่อ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 10 คน โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) ดังนี้

1. โรงเรียนควรสร้างระบบ ขั้นตอน ในการส่งต่อทั้งการช่วยเหลือภายในและการช่วยเหลือจากภายนอก มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหารุนแรง และควรมีการรายงานและประเมินผลการดำเนินงานการส่งต่อนักเรียน

2. ครูประจำชั้นสังเกตพฤติกรรม ดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามแผนหรือรูปแบบที่กำหนดของโรงเรียน อาจส่งต่อการดูแลช่วยเหลือไปยังครูที่มีความสามารถในเรื่องนั้น ๆ หรือส่งต่อไปยังบุคคลที่นักเรียนไว้วางใจ หรือส่งต่อไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. ครูประจำชั้นควรมีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ต้องพยายามแก้ไขปัญหาก่อนที่จะส่งต่อ และจะต้องตั้งใจให้นักเรียนยินดีต่อการส่งต่อ ควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลการส่งต่อกับผู้ปกครองเพื่อความเข้าใจ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน

3. เพื่อศึกษาระดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู

4. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 1

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น อยู่ในระดับมาก และมากที่สุดตามลำดับ

2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ ต่างกันมีความแตกต่างกัน

3. ความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น ที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีลำดับแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้นของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งสิ้น 994 คน จำแนกเป็น

ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 65 คน และครูประจำชั้นจำนวน 929 คน จากทั้งหมด 65 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้นของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2565 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเคร์จซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607–610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 274 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 330 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 65 คน และครูประจำชั้น จำนวน 255 คน จากโรงเรียน 65 โรงเรียน วิธีสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นจากการศึกษาหลักการ กรอบแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนา 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) ด้านการส่งต่อ ซึ่งแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญในอุดมศึกษา จำนวน 2 คน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน และครูประจำชั้น จำนวน 1 คน ตรวจสอบความถูกต้องทั้งความเที่ยงตรง ด้านโครงสร้าง (Construct Validity) และด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ด้านการใช้ภาษา (Wording) และด้านอื่น ๆ ของข้อคำถามแต่ละข้อ ที่เห็นสมควรให้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้นของโรงเรียนขยาย

โอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 จาก 10 โรงเรียน จำนวน 50 ฉบับ แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและรายด้าน (Item Total Correlation) ตามวิธีการของเพียร์สัน โดยเลือกข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.23 ขึ้นไปนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ซึ่งการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยสภาพปัจจุบันของแบบสอบถาม มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .626 – .898 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .988 แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .438 – .957 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .949

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้นของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง ทางไปรษณีย์ และแบบออนไลน์

6. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

6.1.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ ในการตอบแบบสอบถาม แล้วคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์

6.1.2 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกเอาไว้ไปตรวจคะแนนเป็นรายข้อ และรายด้านตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 121)

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส

ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
ของการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
ของการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับ
ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
ของการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
ของการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับ
น้อยที่สุด

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้
โปรแกรมสำเร็จรูป ตามสมมติฐานการวิจัย

7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิเคราะห์ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้วิเคราะห์
ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนโดยใช้ค่าสถิติดังนี้

7.1 สถิติพื้นฐาน

7.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

7.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

7.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

7.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

7.2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation)

ของเพียร์สัน (Pearson)

7.2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach' s Alpha coefficient)

7.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

7.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

7.3.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติที (t - test) ชนิด Independent Samples ในส่วนของการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และในส่วนของเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยใช้ขนาด โรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe - Method) หรือ LSD วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

7.4 สมมติฐานข้อที่ 3 สถิติที่ใช้ในการคำนวณระดับความต้องการจำเป็นใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) โดยใช้สูตรดังนี้

$$PNI_{\text{modified}} = (I-D)/D$$

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น

1.1 สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น

รายบุคคล ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้าย คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน

1.2 สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ ด้านการส่งต่อนักเรียน

2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน พบว่า

2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

2.1.1 สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.1.2 สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามขนาดโรงเรียน

2.2.1 สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2.2 สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน

2.3.1 สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

2.3.2 สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

3. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น โดยเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.07$) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.06$) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($PNI_{\text{modified}} = 0.05$) ส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายมีอยู่สองด้าน คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.04$) และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($PNI_{\text{modified}} = 0.04$)

4. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น โดยพิจารณาเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายมีอยู่สองด้าน คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้นำผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นดังกล่าว ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน สรุปจากคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

4.1 ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน

4.1.1 โรงเรียนควรมีการวางแผนงานที่ดี มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิตประสานความร่วมมือกันระหว่างครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักเรียน

4.1.2 ครูประจำชั้นได้ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา โดยการจัดกิจกรรมโฮมรูม และการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องและรายงานผลการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง

4.1.3 โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการส่งเสริมนักเรียนในทุกด้าน ตรงตามความต้องการและความสามารถของนักเรียนโดยอิงจากบริบทของโรงเรียน ชุมชน ผู้บริหารควรให้การสนับสนุน

4.1.4 โรงเรียนพิจารณาองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนานักเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความชอบของนักเรียน ส่งเสริมการศึกษาต่อการประกอบอาชีพตามความต้องการของครอบครัว โดยการประสานกันของครูประจำชั้น ผู้ปกครองและชุมชน

4.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน

4.2.1 โรงเรียนควรกำหนดเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียน เป็นรูปแบบที่เข้าใจง่าย ตรงกับสภาพความเป็นจริงนำมาพัฒนาให้มีมาตรฐาน และในการสรุปผลการจำแนกนักเรียนควรพิจารณาจากข้อมูลหลาย ๆ ด้าน

4.2.2 ครูประจำชั้นควรมีการคัดกรองนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา โดยมีแบบประเมินแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก SDQ

เป็นรายบุคคลตามกลุ่มที่คัดกรอง แล้วนำแบบประเมินนักเรียนแต่ละคนมาวิเคราะห์ ทำการคัดกรอง

4.2.3 โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำ เอกสารสารสนเทศ ผลการจำแนกคัดกรองนักเรียนระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษา ตามแนวทาง/เกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้มีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน อยู่เสมอ

4.3 ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา

4.3.1 โรงเรียนควรจัดทำแนวทางพัฒนาวิธีการและความร่วมมือของ ทุกฝ่าย ทั้งภายในและภายนอกเพื่อป้องกันปัญหาและแก้ไข้ปัญหาที่เกิดขึ้นของนักเรียน ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในทุกด้าน

4.3.2 ครูประจำชั้นควรให้คำแนะนำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน และ มีการบันทึกผลการช่วยเหลือ แก้ไข้ปัญหาและติดตามผลนักเรียน และควรเอาใจใส่ นักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกันเพื่อให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัย

4.3.3 โรงเรียนควรมีกิจกรรมเพื่อป้องกันเด็กนักเรียนปกติไม่ให้เกิด อยู่ในกลุ่มเสี่ยง โดยการดูแลอย่างใกล้ชิดให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการช่วยเหลือ นักเรียนโดยการสังเกตพฤติกรรมให้แน่ชัดแล้วจึงให้ครูที่ปรึกษาและเพื่อนสนิทเป็นกำลัง สำคัญในการแก้ไข้ปัญหา

4.4 ด้านการส่งต่อนักเรียน

4.4.1 โรงเรียนควรสร้างระบบ ขั้นตอน ในการส่งต่อทั้งการช่วยเหลือ ภายในและการช่วยเหลือจากภายนอก มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหารุนแรง และควรมีการรายงานและประเมินผลการดำเนินงาน การส่งต่อนักเรียน

4.4.2 ครูประจำชั้นสังเกตพฤติกรรม ดำเนินการแก้ไข้ปัญหาที่เกิดขึ้น กับผู้เรียนตามแผนหรือรูปแบบที่กำหนดของโรงเรียน อาจส่งต่อการดูแลช่วยเหลือไปยัง ครูที่มีความสามารถในเรื่องนั้น ๆ หรือส่งต่อไปยังบุคคลที่นักเรียนไว้วางใจ หรือส่งต่อไปยัง หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.4.3 ครูประจำชั้นควรมีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน อย่างสม่ำเสมอ ต้องพยายามแก้ไข้ปัญหาก่อนที่จะส่งต่อ และจะต้องจูงใจให้นักเรียนยินดี ต่อการส่งต่อ ควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลการส่งต่อกับผู้ปกครองเพื่อความเข้าใจ

4.5 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

4.5.1 โรงเรียนควรวางแผนการดำเนินงานเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดทำแนวทางในการรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนในด้านต่าง ๆ มีการสังเกต สัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน จัดการประชุมผู้ปกครอง โดยประสานข้อมูลจากครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ผู้ปกครองของนักเรียน และชุมชน

4.5.2 ครูประจำชั้นดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยการนำข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน 5 ด้านได้แก่ ความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านยาเสพติดและด้านความปลอดภัย มาเก็บรวบรวมแล้ววิเคราะห์ออกมาถึงตัวนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำไปสู่กระบวนการคัดกรอง

4.5.3 ครูประจำชั้นควรมีแบบบันทึกการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลแบบเยี่ยมบ้านนักเรียนโดยการคัดกรองตามความเป็นจริง ควรแยกเด็กไม่ปกติ ออกจากเด็กปกติ และมีการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยอภิปรายผล ตามผลการวิจัย ดังนี้

1. การเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น

1.1 สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้าย คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดนโยบายเพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และกำหนดมาตรการสนับสนุน

ส่งเสริมศักยภาพนักเรียน เน้นกิจกรรม ส่งเสริมพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาและ การคุ้มครองสิทธิเด็ก โดยมีส่วนร่วมของบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งอยู่ใน นโยบายเร่งด่วนของสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่กำหนดให้ โรงเรียนมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อป้องกันเด็กนักเรียนออกกลางคันตามนโยบาย ตามน้องกลับมาเรียน จึงส่งผลให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริ โชคสกุล (2559, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งควรปรับปรุงให้ดีขึ้นตามลำดับคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันปัญหานักเรียน ด้านการส่งเสริม นักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ผลการวิจัยของ สุจิตา พงษ์สวัสดิ์ (2561, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรีโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก เรียงลำดับค่ามัธยเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ได้แก่การรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งต่อ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการส่งเสริมและ พัฒนานักเรียน ผลการวิจัยของ ภูษณิศรา ม่วงเกษม (2562, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษา เรื่อง สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าสภาพ ที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากและ ระดับมากที่สุดตามลำดับ

1.2 สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการป้องกันและ แก้ไขปัญหา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนด้านการ

คัดกรองนักเรียน ในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ ด้านการส่งต่อนักเรียน เป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต้องมีการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ตั้งแต่ผู้บริหารโรงเรียน ครูประจำชั้น บุคลากร ภายในโรงเรียน ผู้ปกครองรวมถึงชุมชน ทำให้ศักยภาพที่ยากให้เกิดตามความคิดเห็น ของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้นอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภูษณิศรา ม่วงเกษม (2562, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ พึ่งประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึ่งประสงค์ของ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 1 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและระดับมากที่สุดตามลำดับ ผลการวิจัยของ แคนไพโร สีมาคาม (2564, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง กลยุทธ์ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีรายละเอียดดังนี้

2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและ ครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตาม

สถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทุก ๆ ด้าน ส่งผลให้ครูประจำชั้นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถพล สุนทรพงศ์ (2564, หน้า 177) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.1.2 สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษา สกลนคร เขต 1 เป็นผู้บริหารรุ่นใหม่ได้รับการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอทั้งก่อนเข้าสู่ตำแหน่ง และระหว่างดำรงตำแหน่ง ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเต็มความสามารถ ส่งผลให้ครูประจำชั้นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไทยรัฐ วงษ์ทอง (2563, หน้า 68) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า ผู้บริหารและครูประจำชั้น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามขนาดโรงเรียน มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดกลาง ครูประจำชั้นและบุคลากรที่ทำหน้าที่ ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีจำนวนเพียงพอ จึงทำให้ผู้บริหาร โรงเรียนดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเต็มความสามารถ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ รุ่งนภา สุขสำแดง (2563, หน้า 83) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

2.2.2 สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามขนาด ของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้รับงบประมาณในการบริหารจัดการการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ใกล้เคียง ทำให้การบริหารงานเกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ ตรงกับนโยบายและ จุดเน้น รวมทั้งกลยุทธ์ เป้าหมายและความต้องการของกระทรวงศึกษาธิการ สอดคล้อง กับงานวิจัยของ สุภัสสร สุริยะ (2562, หน้า 68) ได้ทำวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของ โรงเรียนพบว่า ผู้บริหารและครูประจำชั้น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถพล สุนทรพงศ์ (2564, หน้า 178) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามขนาด ของโรงเรียน พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและ

ครูประจำชั้น จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

2.3.1 สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านไม่ว่าจะเป็นด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนมีการพัฒนาตนเองเป็นประจำและต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รวมทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้นมีเป้าหมายเดียวกัน ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิษฐา กลิ่นเอี่ยม (2561, หน้า 86) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนวัดป่าจิว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญเนตร มุลทองจาด (2564, หน้า 60) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน

2.3.2 สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านไม่ว่าจะเป็นด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นโยบายเร่งด่วนจากเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามโครงการตามน้องกลับมาเรียน ซึ่งผลจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายดังกล่าว จึงทำให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้นไม่ว่าจะปฏิบัติงานมากน้อยต่างกันอย่างไรจะต้องปรับตัวเพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการสำเร็จลุล่วงไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรธนา โฉมฉิน (2562, หน้า 103) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ประสบการณ์ทำงานที่ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น พบว่า โดยพิจารณาเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัทสร สุริยะ (2562, หน้า 6) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะ ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่เป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง กลายเป็นนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาที่มีการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติได้ และมีการพัฒนาพฤติกรรมให้ดีขึ้นกว่าเดิม และมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐธัญญ์ รุ่งกลิ่นขจรกุล (2559, หน้า 18) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะของการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน หมายถึง ครูผู้สอนมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลให้มีคุณภาพมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มพิเศษ ได้เรียนรู้และพัฒนาให้มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน เช่น กิจกรรมโฮมรูม ประชุมผู้ปกครอง กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โครงการต่าง ๆ ที่จะช่วยป้องกันมิให้ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติ กลายเป็นนักเรียนในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา

ในส่วนด้านการคัดกรองนักเรียน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาอยู่ในอันดับที่สอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิษฐา กลิ่นเอี่ยม (2561, หน้า 6) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะ การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การวางแผนระหว่างครูกับผู้ปกครอง ในการคัดกรองนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มปกติ 2) กลุ่มเสี่ยง 3) กลุ่มมีปัญหา เพื่อนำผลการประเมินการคัดกรองนักเรียนมาปรับปรุง เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริ โชคสกุล (2559, หน้า 5) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะ ด้านการคัดกรองนักเรียน หมายถึง การดำเนินงานการใช้ข้อมูลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลในด้านความสามารถ ด้านผลการเรียน ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ด้านความประพฤติ มาจัดออกเป็นกลุ่ม 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ

กลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหาโดยที่มีการประชุมกันในโรงเรียนเพื่อหาหลักเกณฑ์และมาตรฐาน เป็นไปในแนวทางเดียวกันเป็นที่ยอมรับของครูที่ปรึกษา หรือครูประจำชั้นในโรงเรียน

ในด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนา อยู่ในอันดับที่สาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูษณิศรา ม่วงเกษม (2562, หน้า 7) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะ ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา หมายถึง การที่ครูประจำชั้นให้ ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ไม่ปล่อยปละละเลยผู้เรียนกลายเป็นปัญหาของสังคม ครูควรให้ความเอาใจใส่ดูแล และให้ความช่วยเหลือให้นักเรียนให้เท่าเทียมกันทุกคน และมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนด้านทักษะความสามารถตามที่ผู้เรียนถนัด ในการป้องกัน ช่วยเหลือนักเรียนเฉพาะหน้า และกิจกรรมการป้องกันระยะยาว

ในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ ด้านการส่งต่อนักเรียนและด้านการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไทยรัฐ วรชทอง (2563, หน้า 9) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะด้านการส่งต่อนักเรียน หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่ม มีปัญหา เพื่อส่งต่อไปรับความช่วยเหลือ ประสานความร่วมมือภายใน กับครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชาฝ่ายปกครอง กับหน่วยงานหรือบุคคลภายนอก อธิบายเหตุผลที่ ต้องส่งนักเรียนกลุ่มมีปัญหาไปรับการช่วยเหลือแก้ไข้ปัญหา ติดตามผลการช่วยเหลือ นักเรียนกลุ่มมีปัญหา ปรับปรุงและพัฒนางานระบบการส่งต่อนักเรียน การส่งต่อนักเรียน จำแนกออกเป็น 2 แบบ คือ การส่งต่อภายใน คือ การดำเนินงานของครูที่ปรึกษาในการ ส่งต่อนักเรียน ไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชาหรือฝ่ายปกครอง และการส่งต่อภายนอก คือการดำเนินงานของครูแนะแนว หรือฝ่ายปกครองในการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก ส่วนด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัทสร สุริยะ (2562, หน้า 6) ได้อธิบายถึง คุณลักษณะด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การได้รู้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนที่ทำให้เข้าใจตัวนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อการคัดกรองนักเรียนให้เป็นประโยชน์ในการส่งเสริม การป้องกันและแก้ไข้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้

4. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศกนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น โดยพิจารณา เรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนา

ส่งเสริมนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ส่วนด้านที่อยู่
อันดับสุดท้ายมีอยู่สองด้าน คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็น
รายบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้นำผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นดังกล่าว ไปสัมภาษณ์
ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน สรุปจากคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

4.1 ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน

4.1.1 โรงเรียนควรมีการวางแผนงานที่ดี มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ
ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นและเสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิตประสาน
ความร่วมมือกันระหว่างครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักเรียน

4.1.2 ครูประจำชั้นได้ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนา
นักเรียน กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา โดยการจัดกิจกรรมโฮมรูม และการจัด
กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องและรายงานผลการดำเนินงานในการจัด
กิจกรรมทุกครั้ง

4.1.3 โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการส่งเสริมนักเรียนในทุกด้าน
ตรงตามความต้องการและความสามารถของนักเรียนโดยอิงจากบริบทของโรงเรียน ชุมชน
ผู้บริหารควรให้การสนับสนุน

4.1.4 โรงเรียนพิจารณาองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนา
นักเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความชอบของนักเรียน ส่งเสริมการศึกษาต่อ
การประกอบอาชีพตามความต้องการของครอบครัว โดยการประสานกันของครูประจำชั้น
ผู้ปกครองและชุมชน

4.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน

4.2.1 โรงเรียนควรกำหนดเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียน เป็นรูปแบบ
ที่เข้าใจง่าย ตรงกับสภาพความเป็นจริงนำมาพัฒนาให้มีมาตรฐาน และในการสรุปผลการ
จำแนกนักเรียนควรพิจารณาจากข้อมูลหลาย ๆ ด้าน

4.2.2 ครูประจำชั้นควรมีการคัดกรองนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่ม
ปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา โดยมีแบบประเมินแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก SDQ
เป็นรายบุคคลตามกลุ่มที่คัดกรอง แล้วนำแบบประเมินนักเรียนแต่ละคนมาวิเคราะห์ทำ
การคัดกรอง

4.2.3 โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำ
เอกสารสารสนเทศ ผลการจำแนกคัดกรองนักเรียนระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษา

ตามแนวทาง/เกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้มีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน อยู่เสมอ

4.3 ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา

4.3.1 โรงเรียนควรจัดหาแนวทางพัฒนาวิธีการและความร่วมมือของทุกฝ่าย ทั้งภายในและภายนอกเพื่อป้องกันปัญหาและแก้ไข้ปัญหาที่เกิดขึ้นของนักเรียน ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในทุกด้าน

4.3.2 ครูประจำชั้นควรให้คำแนะนำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน และมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ แก้ไข้ปัญหาและติดตามผลนักเรียน และควรเอาใจใส่นักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกันเพื่อให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัย

4.3.3 โรงเรียนควรมีกิจกรรมเพื่อป้องกันเด็กนักเรียนปกติไม่ให้เกิดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง โดยการดูแลอย่างใกล้ชิดให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการช่วยเหลือนักเรียนโดยการสังเกตพฤติกรรมให้แน่ชัดแล้วจึงให้ครูที่ปรึกษาและเพื่อนสนิทเป็นกำลังสำคัญในการแก้ไข้ปัญหา

4.4 ด้านการส่งต่อนักเรียน

4.4.1 โรงเรียนควรสร้างระบบ ขั้นตอน ในการส่งต่อทั้งการช่วยเหลือภายในและการช่วยเหลือจากภายนอก มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหารุนแรง และควรมีการรายงานและประเมินผลการดำเนินงานการส่งต่อนักเรียน

4.4.2 ครูประจำชั้นสังเกตพฤติกรรม ดำเนินการแก้ไข้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามแผนหรือรูปแบบที่กำหนดของโรงเรียน อาจส่งต่อการดูแลช่วยเหลือไปยังครูที่มีความสามารถในเรื่องนั้น ๆ หรือส่งต่อไปยังบุคคลที่นักเรียนไว้วางใจ หรือส่งต่อไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.4.3 ครูประจำชั้นควรมีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ต้องพยายามแก้ไข้ปัญหาก่อนที่จะส่งต่อ และจะต้องตั้งใจให้นักเรียนยินดีต่อการส่งต่อ ควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลการส่งต่อกับผู้ปกครองเพื่อความเข้าใจ

4.5 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

4.5.1 โรงเรียนควรวางแผนการดำเนินงานเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดทำแนวทางในการรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนในด้านต่าง ๆ มีการสังเกต สัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน จัดการประชุมผู้ปกครอง โดยประสานข้อมูล

จากครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ผู้ปกครองของนักเรียน และชุมชน

4.5.2 ครูประจำชั้นดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยการนำข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน 5 ด้านได้แก่ ความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านยาเสพติดและด้านความปลอดภัย มาเก็บรวบรวมแล้ววิเคราะห์ออกมาถึงตัวนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำไปสู่กระบวนการคัดกรอง

4.5.3 ครูประจำชั้นควรมีแบบบันทึกการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลแบบเยี่ยมบ้านนักเรียนโดยการคัดกรองตามความเป็นจริง ควรแยกเด็กไม่ปกติ ออกจากเด็กปกติ และมีการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลจากการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายมีอยู่สองด้าน คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในแต่ละด้านอย่างชัดเจน และสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการพัฒนาส่งเสริมพัฒนา นักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้าย คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแต่ละด้านอย่างชัดเจน มีการสนับสนุน ประสานงานกับครูประจำชั้น บุคลากรประจำโรงเรียน ผู้ปกครองตลอดจนชุมชนอย่างต่อเนื่อง

1.2 ผลจากการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้นมองเห็นสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนอย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พิจารณาว่า ควรพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปในทิศทางใด และนำมาใช้ในการพัฒนาการบริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาได้อย่างไร

1.2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้านซึ่งประกอบด้วย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกัน หน่วยงานงานที่รับผิดชอบในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ต้องมีมาตรการเพื่อรักษามาตรฐานในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อาจจะเป็นการจัดอบรมสัมมนาเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หรือสนับสนุนงบประมาณผ่านโครงการต่าง ๆ ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เห็นว่ามีความเหมาะสม

1.2.3 ผลจากการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

โรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน โดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน ถือว่าเป็นสิ่งที่ดี

1.3 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น โดยเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้ายมีอยู่สองด้าน คือ ด้านการส่งต่อนักเรียนและด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ดังนั้น ควรส่งเสริมผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น มีการบริหารจัดการการดำเนินงานที่ดี อย่างเป็นระบบแบบแผน รวมทั้งความสามารถในการประสานผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการบริหารจัดการการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านที่มีระดับความต้องการจำเป็นมาก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาได้ตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง

2.2 ควรศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ในส่วนการวิจัยคุณภาพ ควรใช้เครื่องมือที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในการพัฒนาคุณภาพโรงเรียน

2.3 ควรมีการวิจัยติดตามผลการนำ สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อย่างต่อเนื่อง เพื่อติดตามผลการนำเอาความรู้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปใช้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2553*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). *แนวทางการดำเนินงานโครงการส่งเสริมโอกาส ความเสมอ
ภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา พาน้องกลับมาเรียน*. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ขวัญเนตร มุลทองจาด. (2564). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
วัดอุดมรังสี*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เฉลิมพงษ์ สุขสมพนารักษ์. (2561). *การพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน
บ้านช่างหม้อ อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน*. แม่ฮ่องสอน:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ชไมพร จันทร์ลี. (2560). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของครูในศูนย์ภัทรบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาตราด (PROBLEMS AND GUIDED DEVELOPMENT FOR SCHOOL
ADMINISTRATOR'S JOB PERFORMANCE ON STUDENT ASSISTANT SYSTEM
IN PATTHARABURAPHA CLUSTER UNDER TRAT PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE)*. ตราด: โรงพิมพ์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
บูรพา.
- ณัฐธิดา รุ่งกลิ่นขจรกุล. (2559). *แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3*. สุพรรณบุรี: โรงพิมพ์บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ไทยรัฐ วงษ์ทอง. (2563). *การศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 32*. บุรีรัมย์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ธัญชนก ศิริโสภิตกุล. (2558). *การประเมินความต้องการจำเป็นด้านจริยธรรมในการใช้
เฟซบุ๊กของวัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหา
บัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

- นิษฐา กลิ่นเอี่ยม. (2561). *สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน วัดป่าจิว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พรศักดิ์ ผกากรอง. (2562). *การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัด สุราษฎร์ธานี*. สุราษฎร์ธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี.
- ภูษณิศ ม่วงเกษม. (2562). *สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 1*. ปทุมธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- รุ่งนภา สุขลำแดง. (2563). *การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1*. อยุธยา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา.
- วรรณ โฉมฉิน. (2562). *การประเมินความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ปทุมธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- ศิริ โชคสกุล. (2559). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ (THE STUDENTS CARE SYSTEM OF RATTANAKOSIN 9 SCHOOL SAMUT PRAKARN PROVINCE)*. สมุทรปราการ: โรงพิมพ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริพร อัจปักษา. (2558). *การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาตนเองของครู สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. (2565). *สารสนเทศทางการศึกษา ปีการศึกษา 2565*. สกลนคร: กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศ.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). *คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี 2563*. ม.ป.ท.
- _____. (2563). (ร่าง) *คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ฉบับพัฒนา พ.ศ. 2563)*. ม.ป.ท.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- _____. (2562). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2547). *แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2552). *ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลักการ แนวคิด และทิศทางการดำเนินงาน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. ม.ป.ท.
- สุธิดา พงษ์สวัสดิ์. (2561). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชะอำ คุณหญิงเนื่องบุรี*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภัสสร สุริยะ. (2562). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อดิศร แย่งคุณชาวี. (2559). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อรรถพล สุนทรพงศ์. (2564). ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. สกลนคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- เอกพจน์ สิงห์คำ. (2562). ความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- Biddle, V.S. (2009). *Student Assistance Program Outcomes of Students at Risk for Suicide*. Dissertation Abstracts International, 69(8), 118.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing (5th ed.)*. New York: Harper CollinePuldishers.
- Childs, S. R. (2013). *Impact of The Student Support Service/Trio Programming on Persistence and Academic Achievement*. (Ph.D. Thesis). The Graduate College of Bowling Green State University, Ohio, U.S.
- Cronbach, Lee J. *Essentials of Psychological Tests. 3rd ed.* New York: Harper & Row publisher, 1974.
- Hardwicke, S. B. (2006). *An Analysis of Student Assistance Program Outcome*. (Ph.D.Thesis), Virginia Polytechnic Institute and State University, Virginia, U.S.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activities*. *Educational and Psychological Measure rement*, 30(3),607 – 610
- Kosse, (2007). S. *Integrity of SAT Interventions: Relationship of Components to Student +-Outcomes*. Dissertation Abstracts International, 67(7), 131.
- Pearson, T. (1951). *The social system*. London: Roul'ledc.

- Reinke, W. M. (2006). *The Classroom Check check – up: A Brief intervention to Reduce Current And Future student Problem Behaviors Through Classroom Teaching Practices*. Dissertation Abstracts Internation, 66(7X), 3935 – B.
- Sorochan, R. V. (2011). *Factor Influencing Overall Success of Student at Risk*. (Master's Thesis). Royal Road University, Victoria, Canada.
- Walton, C. (2007). *The Effectiveness of using a Student Monitoring System to Improve a School District's State Test Scores*. Dissertation Abstracts International, 67(12), 412.
- Williams, F.M. (2008). *Student Assistance Programs (SAP): An Organizational and Theoretical Perspective on Building Bridges for Healthy Youth*. Dissertation Abstracts International, 68(8), 254.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ ในการหาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.โซียา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ดร.บรรพต แสนสุวรรณ คีษานีเทคนิคชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
4. ดร.ภาณุพงษ์ คำภูษา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดงหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
5. ดร.รัชฎาพร งามยงบุตร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลเต่างอย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 10 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ดร.วราลักษณ์ อัจฉริย์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
4. ดร.ภาณุพงษ์ คำภูษา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดงหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต1
5. นายศุภชัย ยศตะโคตร ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านกลางนาเดื่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
6. นายทองอยู่ เพ็ชรภายลุน ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหลุบเลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
7. นายสิริวิชญ์ เขียวดี ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาเพียงสว่างวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
8. นายพลภัทร มหาวงษ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดงหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
9. นางสาวนิศากร สุวรรณเจริญ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองลาด (ราษฎร์อุทิศวิทยาคม) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
10. นายสุทธิศักดิ์ มุลงน้อยสุ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านม่วงลายราษฎร์ผดุงศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

ที่ ยว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๔ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.โซชา ภาวะบุตร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายเขาวลิต ยิ้มแฉ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๕๒๑๒๒๕๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา ทิมบุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร หึงสวัสดิ์ดี)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเขาวลิต ยิ้มแฉ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๘๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๔ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอดำเนินการขอเป็นผู้ใช้ชื่อยาจุดตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.รวิชัย โพไพไล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายเชาวลิต อิ่มแยม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เฟิงสวัสดิ์)
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๕๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเชาวลิต อิ่มแยม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ตำบลเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๔ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.บรรพต แสนสุวรรณ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายเขาวลิต ยิ้มยิ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๙๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเขาวลิต ยิ้มยิ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ที่ ยว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ภาณุพงษ์ คำภูษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายเชาวลิต ยิ้มแย้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๙๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์)
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเชาวลิต ยิ้มแย้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ที่ ยว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๔ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.รัชฎาพร งอยภูธร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายเชาวลิต ยิ้มแย้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๔๒๑๒๒๕๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา ทิมพบุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์)
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๑๒

ผู้ประสานงาน นายเชาวลิต ยิ้มแย้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๗๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๕๐ ถ.นิตโย ต.ราษีไศล
อ.เมือง จ.สกลนคร ๕๗๐๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายขวลิต ยิ้มแย้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๔๒๑๒๒๕๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอตกลงใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายขวลิต ยิ้มแย้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ที่ ยว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๖ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายเขวลิต ยิ้มแย้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๙๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเขวลิต ยิ้มแย้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายเชาวลิต แยมยัม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๙๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเชาวลิต แยมยัม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย โพธิ์ใส

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายเชาวลิต แยมย์รัมย์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๙๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเชาวลิต แยมย์รัมย์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๒๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ดร.ภาณุพงษ์ คำภูษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายเขาวลิต แยมยืม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๔๙๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร คุรุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๐๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเขาวลิต แยมยืม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน ดร.วราลักษณ์ อัจฉริย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายเขวลิต แยมี่ยม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๔๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินตา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๖

ผู้ประสานงาน นายเขวลิต แยมี่ยม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ค.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นายทองอยู่ เพียรภายหลัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายเชาวลิต แยมย์ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินตา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเชาวลิต แยมย์ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นายศุภชัย ยศตะโคตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายเขาวลิต แยมยิม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๙๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาริทยญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินตา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๐๙๗ ๐๐๓๖

ผู้ประสานงาน นายเขาวลิต แยมยิม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายพลภัทร มหาวงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายเชาวลิต แยมยี่ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินตา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเชาวลิต แยมยี่ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นายสิริวิทย์ เขียวดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายเขาลิต แยมี่ยม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเขาลิต แยมี่ยม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นางสาวนิศากร สุวรรณเจริญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายเขาวลิต แยมยัม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๙๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๙ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๙ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเขาวลิต แยมยัม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นายสุทธิศักดิ์ มุสน้อยสุ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายเชาวลิต แยมยี่ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๒๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร คุรุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๑๗ ๐๒๒๑

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเชาวลิต แยมยี่ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๖๖๘ ๘๔๔๘

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับผู้บริหารโรงเรียนโรงเรียนและครูประจำชั้นในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
 2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
 3. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
- จึงขอความกรุณาจากท่านได้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ผู้วิจัยจะเก็บรักษาคำตอบของท่านไว้เป็นความลับ โดยจะนำมาวิเคราะห์ในภาพรวม ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อท่านใด ๆ ทั้งสิ้น และขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบคำถามครั้งนี้

นายเชาวลิต ยิ้มแย้ม

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง
 - ผู้บริหารโรงเรียน
 - ครูประจำชั้น
2. ขนาดโรงเรียน
 - โรงเรียนขนาดเล็ก
 - โรงเรียนขนาดกลาง
 - โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ
3. ประสบการณ์ในการทำงาน
 - น้อยกว่า 10 ปี
 - 10 – 20 ปี
 - มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามสภาพความเป็นจริงที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยแบบสอบถามแบ่งเป็นสภาพปัจจุบันและ

สภาพที่พึงประสงค์ จึงขอให้ท่านทำเครื่องหมายทั้งสองประเด็น ตามระดับดังนี้

- 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในประเด็นนั้นอยู่ในระดับ **มากที่สุด**
- 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในประเด็นนั้นอยู่ในระดับ **มาก**
- 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในประเด็นนั้นอยู่ในระดับ **ปานกลาง**
- 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในประเด็นนั้นอยู่ในระดับ **น้อย**
- 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในประเด็นนั้นอยู่ในระดับ **น้อยที่สุด**

ข้อ	รายการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	1. ด้านการมีวิสัยทัศน์										
0.	ผู้อำนวยการโรงเรียนมีกระบวนการตัดสินใจ ในเชิงบวก	✓					✓				

จากตัวอย่างแสดงว่า ท่านมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของถูกต้องตามขั้นตอน **สภาพปัจจุบัน** อยู่ในระดับมากที่สุด และ **สภาพพึงประสงค์**ของท่าน อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	รายการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล											
1.	โรงเรียนมีแผนและปฏิทินปฏิบัติงานการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อเตรียมความพร้อม										
2.	ครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียนได้ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล										
3.	ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และด้านอื่น ๆ ที่พบเพิ่มเติม										
4.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมการให้ข้อมูลในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล										
5.	บุคลากรในโรงเรียนให้ความร่วมมือปฏิบัติ ตามแผนงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล										
6.	ผู้บริหารโรงเรียนได้ประเมินคุณภาพภายใน การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง										
7.	ครูประจำชั้นได้สรุปผลและรายงานผล เกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลต่อผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง										
8.	ครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียน ได้นำปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาปรับปรุงแก้ไข										

ข้อ	รายการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. การคัดกรองนักเรียน(ต่อ)											
18.	ครูประจำชั้นนำผลประเมินนักเรียนกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาปัญหา รายงานให้ผู้บริหารโรงเรียนทราบอย่างน้อยภาคเรียน ละ 1 ครั้ง										
19.	ครูประจำชั้นได้นำผลการประเมินการคัดกรองนักเรียนมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง										
20.	ความถูกต้องของผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนในการแบ่งกลุ่มนักเรียน										
3. การส่งเสริมพัฒนานักเรียน		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
21.	โรงเรียนได้จัดทำปฏิทินแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนานักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นประจำ ทุกปี										
22.	โรงเรียนได้จัดประชุมหรือวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมและ พัฒนานักเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง										
23.	ครูประจำชั้นได้จัดกิจกรรมโฮมรูมเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ										
24.	ฝ่ายวิชาการร่วมด้วยครูประจำชั้นได้จัดกิจกรรมชุมนุมเพื่อส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนเป็นไปตามความสมัครใจและความถนัดของนักเรียน										
25.	โรงเรียนได้จัดกิจกรรมเขาค่ายวิชาการเพื่อส่งเสริมและพัฒนา										
26.	ความสอดคล้องในการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา กับความต้องการของนักเรียน										

ข้อ	รายการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพพึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. การส่งต่อ (ต่อ)											
45.	โรงเรียนมีการทำความเข้าใจ และชี้แจงนักเรียนถึงความจำเป็นที่ต้องส่งต่อ										
46.	ครูประจำชั้นได้รวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานผลการส่งต่อ ในกรณีนักเรียนที่มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง										
47.	ครูประจำชั้นประสานงานกับผู้ปกครองอย่างเร่งด่วนเมื่อมีการส่งต่อนักเรียน										
48.	ครูใช้แบบบันทึก และสรุปผลที่เกิดการเปลี่ยนแปลงกับนักเรียนที่มีการส่งต่อ อย่างสม่ำเสมอทุกครั้ง										
49.	มีการประสานงานระหว่างครูประจำชั้นกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหานักเรียน										
50.	โรงเรียนมีการติดตามผลและรายงาน ผลการดำเนินงานส่งต่อนักเรียนทั้ง ภายในและภายนอกโรงเรียนสม่ำเสมอทุกครั้ง										

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1”

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถาม และนิยามศัพท์เฉพาะ
2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านดังนี้
 - +1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ
 - 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ
 - 1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นวัดไม่ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ข้อ	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น	ระดับความคิดเห็น			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
1	โรงเรียนมีแผนและปฏิทินปฏิบัติงานการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อเตรียมความพร้อม				
2	ครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียนได้ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล				
3	ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และด้านอื่น ๆ ที่พบเพิ่มเติม				
4	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมการให้ข้อมูลในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล				
5	บุคลากรในโรงเรียนให้ความร่วมมือปฏิบัติตามแผนงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล				
6	ผู้บริหารโรงเรียนได้ประเมินคุณภาพภายในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง				
7	ครูประจำชั้นได้สรุปผลและรายงานผลเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลต่อผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง				
8	ครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียน ได้นำปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาปรับปรุงแก้ไข				

ขอ	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น	ระดับความคิดเห็น			
9	การส่งเสริม สนับสนุนและให้ความสำคัญในการ ดำเนินงาน จัดทำข้อมูลของนักเรียน				
10	ความสะดวกในการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนของครู ประจำชั้น				
2. การคัดกรองนักเรียน		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
11	โรงเรียนได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้าน การคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มพิเศษหรือปกติ และ กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา				
12	ครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียน มีการประชุม วางแผนการคัดกรองนักเรียน				
13	ครูประจำชั้นนำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนรายบุคคลมา วิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา				
14	โรงเรียนจัดทำสารสนเทศ เกณฑ์การคัดกรองนักเรียน ออกเป็นกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา				
15	โรงเรียนได้ออกแบบเครื่องมือคัดกรองนักเรียนออกเป็น กลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา				
16	คณะกรรมการดำเนินงานและผู้บริหารโรงเรียน ได้สร้าง ความเข้าใจกับครูและบุคลากรในโรงเรียนเกี่ยวกับ การคัดกรองนักเรียน				
17	ครูประจำชั้นได้ติดตามผลและประเมินผลนักเรียนกลุ่ม พิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือปัญหาอย่างใกล้ชิด				
18	ครูประจำชั้นนำผลประเมินนักเรียนกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือปัญหาปัญหารายงานให้ผู้บริหาร โรงเรียนทราบอย่างน้อยภาคเรียน ละ 1 ครั้ง				
19	ครูประจำชั้นได้นำผลการประเมินการคัดกรองนักเรียน มาปรับปรุงเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง				

ข้อ	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น	ระดับความคิดเห็น			
20	ความถูกต้องของผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนใน การแบ่งกลุ่มนักเรียน				
3. การส่งเสริมและพัฒนา		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
21	โรงเรียนได้จัดทำปฏิทินแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรม ส่งเสริม และพัฒนานักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเป็นประจำทุกปี				
22	โรงเรียนได้จัดประชุมหรือวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริม และ พัฒนานักเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง				
23	ครูประจำชั้นได้จัดกิจกรรมโฮมรูมเพื่อส่งเสริมและ พัฒนานักเรียน ในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ				
24	ฝ่ายวิชาการร่วมด้วยครูประจำชั้นได้จัดกิจกรรมชุมนุม เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นไปตามความสมัคร ใจและความถนัดของนักเรียน				
25	โรงเรียนได้จัดกิจกรรมเข้าค่ายวิชาการเพื่อส่งเสริม และพัฒนา				
26	ความสอดคล้องในการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา กับความต้องการของนักเรียน				
27	ครูประจำชั้นและบุคลากรในโรงเรียนได้ปฏิบัติตามแผน ปฏิทินงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนที่วางไว้ ตามขั้นตอน				
28	มีความร่วมมือกันระหว่างครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนานักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา				
29	โรงเรียนมีกระบวนการการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่ นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา				
30	ครูประจำชั้นได้สรุปผลและประเมินผลกิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้เป็นปัจจุบัน				

ข้อ	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น	ระดับความคิดเห็น			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
4.การป้องกันและแก้ไขปัญหา					
31	โรงเรียนมีการวางแผนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน				
32	โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน ดูแลเรื่อง การป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน				
33	ครูประจำชั้นดูแลเอาใจใส่นักเรียนโดยออกเยี่ยมบ้าน เพื่อป้องกัน และแก้ปัญหานักเรียนตามระบบดูแล ช่วยเหลือ				
34	ครูประจำชั้นประเมินผลและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา				
35	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา				
36	ครูประจำชั้นเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรึกษาปัญหา เบื้องต้นอย่างจริงจัง เพื่อใช้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการ ป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน				
37	ครูที่ปรึกษาได้แผนการปฏิบัติงานในการป้องกันและ แก้ปัญหานักเรียนมาปรับปรุงเพื่อให้ทันกับ สถานการณ์ปัจจุบัน				
38	ครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียนตรวจสอบและ ติดตามผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่มเสี่ยง หรือมีปัญหาเพื่อการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน				
39	โรงเรียนมีกระบวนการในการเฝ้าระวังและป้องกันไม่ให้ นักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลายเป็นกลุ่มที่มีปัญหา				
40	โรงเรียนมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหา และมีการติดตามผลนักเรียน				

ข้อ	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น	ระดับความคิดเห็น			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
5. การส่งต่อ					
41	โรงเรียนมีการวางแผนการส่งต่อนักเรียนตามระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน				
42	โรงเรียนและคณะครูร่วมกันวิเคราะห์และพิจารณาข้อมูล นักเรียนที่มีปัญหาเพื่อการส่งต่อภายในและภายนอก				
43	โรงเรียนมีการจัดระบบข้อมูลที่มีความชัดเจนเพื่อส่งต่อ นักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งภายใน และภายนอก				
44	โรงเรียนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ ผู้เกี่ยวข้องทั้ง ภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อช่วยเหลือนักเรียน				
45	โรงเรียนมีการทำความเข้าใจ และชี้แจงนักเรียนถึง ความจำเป็นที่ต้องส่งต่อ				
46	ครูประจำชั้นได้รวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานผล การส่งต่อในกรณีนักเรียนที่มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง				
47	ครูประจำชั้นประสานงานกับผู้ปกครองอย่างเร่งด่วน เมื่อมีการส่งต่อนักเรียน				
48	ครูใช้แบบบันทึก และสรุปผลที่เกิดการเปลี่ยนแปลงกับ นักเรียนที่มีการส่งต่อ อย่างสม่ำเสมอทุกครั้ง				
49	มีการประสานงานระหว่างครูประจำชั้นกับครูที่ ช่วยเหลือนักเรียน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการแก้ไข ปัญหานักเรียน				
50	โรงเรียนมีการติดตามผลและรายงาน ผลการ ดำเนินงานส่งต่อนักเรียนทั้ง ภายในและภายนอก โรงเรียนสม่ำเสมอทุกครั้ง				

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)
...../...../.....

ภาคผนวก ง

ค่าคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 22 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ ประเมินแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล									
1	โรงเรียนมีแผนและปฏิทินปฏิบัติงานการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อเตรียมความพร้อม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	ครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียนได้ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และด้านอื่น ๆ ที่พบเพิ่มเติม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมการให้ข้อมูลในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	บุคลากรในโรงเรียนให้ความร่วมมือปฏิบัติตามแผนงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (ต่อ)									
6.	ผู้บริหารโรงเรียนได้ประเมินคุณภาพ ภายในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	ครูประจำชั้นได้สรุปผลและรายงาน ผลเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคลต่อผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	ครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียน ได้นำปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคลมาปรับปรุงแก้ไข	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	การส่งเสริม สนับสนุนและให้ ความสำคัญในการดำเนินงาน จัดทำข้อมูลของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	ความสะดวกในการออกเยี่ยมบ้าน นักเรียนของครูประจำชั้น	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2. การคัดกรองนักเรียน									
11.	โรงเรียนได้แต่งตั้งคณะกรรมการ ดำเนินงานด้านการคัดกรอง นักเรียนออกเป็นกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12.	ครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียนมีการ ประชุมวางแผนการคัดกรองนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	สรุปผล
2. การคัดกรองนักเรียน (ต่อ)									
13.	ครูประจำชั้นนำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนรายบุคคลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14.	โรงเรียนจัดทำสารสนเทศ เกณฑ์การคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15.	โรงเรียนได้ออกแบบเครื่องมือคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16.	คณะกรรมการดำเนินงานและผู้บริหารโรงเรียน ได้สร้างความเข้าใจกับครูและบุคลากรในโรงเรียนเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17.	ครูประจำชั้นได้ติดตามผลและประเมินผลนักเรียนกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาอย่างใกล้ชิด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18.	ครูประจำชั้นนำผลประเมินนักเรียนกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาปัญหารายงานให้ผู้บริหารโรงเรียนทราบอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19.	ครูประจำชั้นได้นำผลการประเมินการคัดกรองนักเรียนมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
2. การคัดกรองนักเรียน(ต่อ)									
20.	ความถูกต้องของผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนในการแบ่งกลุ่มนักเรียน	+1	+1	0	+1	+1	5	0.80	ใช้ได้
3. การส่งเสริมและพัฒนา									
21.	โรงเรียนได้จัดทำปฏิทินแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นประจำ ทุกปี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22.	โรงเรียนได้จัดประชุมหรือวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23.	ครูประจำชั้นได้จัดกิจกรรมโฮมรูมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24.	ฝ่ายวิชาการร่วมด้วยครูประจำชั้นได้จัดกิจกรรมชุมนุมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนเป็นไปตามความสนใจและความถนัดของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25.	โรงเรียนได้จัดกิจกรรมเข้าค่ายวิชาการเพื่อส่งเสริมและพัฒนา	+1	+1	0	+1	+1	5	0.80	ใช้ได้
26.	ความสอดคล้องในการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนากับความต้องการของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
3. การส่งเสริมและพัฒนา(ต่อ)									
27.	ครูประจำชั้นและบุคลากรในโรงเรียนได้ปฏิบัติตามแผนปฏิทินงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนที่วางไว้ ตามขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28.	มีความร่วมมือกันระหว่างครูประจำชั้นและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนา นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29.	โรงเรียนมีกระบวนการการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30.	ครูประจำชั้นได้สรุปผลและประเมินผลกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้เป็นปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา									
31.	โรงเรียนมีการวางแผนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32.	โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในดูแลเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา (ต่อ)									
33.	ครูประจำชั้นดูแลเอาใจใส่นักเรียน โดยออกเยี่ยมบ้านเพื่อป้องกัน และ แก้ไขปัญหานักเรียนตามระบบดูแล ช่วยเหลือ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34.	ครูประจำชั้นประเมินผลและแจ้งให้ ผู้ปกครองทราบเพื่อให้มีส่วนร่วม ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35.	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมป้องกัน และแก้ไขปัญหาให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง หรือมีปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36.	ครูประจำชั้นเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ปรึกษาปัญหาเบื้องต้นอย่าง จริงใจ เพื่อใช้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37.	ครูที่ปรึกษาได้แผนการปฏิบัติงานใน การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน มาปรับปรุงเพื่อให้ทันกับ สถานการณ์ปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38.	ครูประจำชั้นและผู้บริหารโรงเรียน ตรวจสอบและติดตามผลการจัด กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่มเสี่ยง หรือมีปัญหาเพื่อการป้องกันและ แก้ไขปัญหานักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา (ต่อ)									
39.	โรงเรียนมีกระบวนการในการเฝ้าระวังและป้องกันไม่ให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลายเป็นกลุ่มที่มีปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40.	โรงเรียนมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาและมีการติดตามผลนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. การส่งต่อ									
41.	โรงเรียนมีการวางแผนการส่งต่อนักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
42.	โรงเรียนและคณะกรรมการร่วมกันวิเคราะห์และพิจารณาข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาเพื่อการส่งต่อภายในและภายนอก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
43.	โรงเรียนมีการจัดระบบข้อมูลที่มีความชัดเจนเพื่อส่งต่อนักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งภายใน และภายนอก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
44.	โรงเรียนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
45.	โรงเรียนมีการทำความเข้าใจ และชี้แจงนักเรียนถึงความจำเป็นที่ต้องส่งต่อ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
5. การส่งต่อ (ต่อ)									
46.	ครูประจำชั้นได้รวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานผลการส่งต่อในกรณีนักเรียนที่มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
47.	ครูประจำชั้นประสานงานกับผู้ปกครองอย่างเร่งด่วนเมื่อมีการส่งต่อนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
48.	ครูใช้แบบบันทึก และสรุปผลที่เกิดการเปลี่ยนแปลงกับนักเรียนที่มีการส่งต่อ อย่างสม่ำเสมอทุกครั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
49.	มีการประสานงานระหว่างครูประจำชั้นกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
50.	โรงเรียนมีการติดตามผลและรายงานผลการดำเนินงานส่งต่อนักเรียนทั้ง ภายในและภายนอกโรงเรียนสม่ำเสมอทุกครั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

จากตาราง 22 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารที่คัดสรร มีความสอดคล้องทั้ง 5 ข้อ และมีค่า IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00

ภาคผนวก จ

ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 23 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต1

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r) สภาพปัจจุบัน	ค่าอำนาจจำแนก (r) สภาพที่พึงประสงค์
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สภาพปัจจุบัน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .630 - .898 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .944 สภาพที่พึงประสงค์ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .607 - .807 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .912	1	.651	.633
	2	.898	.676
	3	.843	.679
	4	.863	.750
	5	.746	.650
	6	.799	.807
	7	.842	.607
	8	.691	.730
	9	.716	.627
	10	.630	.718
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน สภาพปัจจุบัน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .626 - .816 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .941 สภาพที่พึงประสงค์ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .507 - .957 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .964	11	.740	.894
	12	.816	.930
	13	.721	.957
	14	.733	.922
	15	.794	.816
	16	.626	.696
	17	.798	.903
	18	.796	.507
	19	.770	.874
	20	.811	.922

ตาราง 23 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r) สภาพปัจจุบัน	ค่าอำนาจจำแนก (r) สภาพที่พึงประสงค์
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน สภาพปัจจุบัน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .662 - .804 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .941 สภาพที่พึงประสงค์ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .614 - .885 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .952	21	.709	.777
	22	.801	.766
	23	.662	.770
	24	.728	.821
	25	.804	.802
	26	.784	.831
	27	.783	.851
	28	.774	.865
	29	.778	.885
	30	.761	.614
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา สภาพปัจจุบัน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .691 - .895 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .961 สภาพที่พึงประสงค์ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .837 - .980 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .986	31	.882	.933
	32	.691	.837
	33	.820	.884
	34	.844	.955
	35	.869	.980
	36	.874	.960
	37	.826	.933
	38	.895	.973
	39	.788	.951
	40	.776	.895

ตาราง 23 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r) สภาพปัจจุบัน	ค่าอำนาจจำแนก (r) สภาพที่พึงประสงค์
5. ด้านการส่งต่อนักเรียนสภาพปัจจุบัน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .641 - .839 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ.944 สภาพที่พึงประสงค์ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .702 - .974 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ.978	41	.773	.868
	42	.641	.853
	43	.687	.764
	44	.809	.702
	45	.765	.922
	46	.824	.966
	47	.814	.974
	48	.738	.974
	49	.784	.935
	50	.839	.966

จากตาราง พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สภาพปัจจุบัน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .630 - .898 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .944 สภาพที่พึงประสงค์ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .607 - .807 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .912

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน สภาพปัจจุบัน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .626 - .816 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .941 สภาพที่พึงประสงค์ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .507 - .957 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .964

3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน สภาพปัจจุบัน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .662 - .804 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .941 สภาพที่พึงประสงค์ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .614 - .885 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ.952

4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา สภาพปัจจุบัน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .691 - .895 ความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .961 สภาพที่พึงประสงค์ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .837 - .980 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ.986

5. ด้านการส่งต่อนักเรียน สภาพปัจจุบัน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง
.641 - .839 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ.944 สภาพที่พึงประสงค์ ค่าอำนาจจำแนก
อยู่ระหว่าง .702 - .974 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ.978

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล

ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล

Reliability Statistics

Cronbach's	
Alpha	N of Items
.912	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล ข้อ 1	43.66	7.821	.633	.907
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล ข้อ 2	43.68	7.651	.676	.904
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล ข้อ 3	43.64	7.868	.679	.906
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล ข้อ 4	43.70	7.194	.750	.899
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล ข้อ 5	43.76	7.207	.650	.906
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล ข้อ 6	43.78	6.624	.807	.895
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล ข้อ 7	43.70	7.480	.607	.908
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล ข้อ 8	43.70	7.031	.730	.900
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล ข้อ 9	43.70	7.439	.627	.906
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล ข้อ 10	43.72	7.185	.718	.901

Group Statistics

	สถานภาพ	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
X1	ผู้บริหารโรงเรียน	65	4.7138	.40692	.05047
	ครูประจำชั้น	255	4.6910	.37442	.02345
X2	ผู้บริหารโรงเรียน	65	4.6938	.38238	.04743
	ครูประจำชั้น	255	4.6725	.41530	.02601
X3	ผู้บริหารโรงเรียน	65	4.7046	.37183	.04612
	ครูประจำชั้น	255	4.6800	.43075	.02697
X4	ผู้บริหารโรงเรียน	65	4.7585	.34995	.04341
	ครูประจำชั้น	255	4.6961	.42145	.02639
X5	ผู้บริหารโรงเรียน	65	4.6354	.59330	.07359
	ครูประจำชั้น	255	4.6247	.53769	.03367
Xt	ผู้บริหารโรงเรียน	65	4.7012	.34405	.04267
	ครูประจำชั้น	255	4.6729	.38945	.02439

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
X1	Between Groups	.099	2	.050	.257	.774
	Within Groups	61.171	317	.193		
	Total	61.270	319			
X2	Between Groups	.059	2	.029	.114	.892
	Within Groups	81.555	317	.257		
	Total	81.614	319			
X3	Between Groups	.960	2	.480	1.698	.185
	Within Groups	89.631	317	.283		
	Total	90.591	319			
X4	Between Groups	.993	2	.497	1.740	.177
	Within Groups	90.450	317	.285		
	Total	91.443	319			
X5	Between Groups	.712	2	.356	.890	.412
	Within Groups	126.855	317	.400		
	Total	127.568	319			
Xt	Between Groups	.414	2	.207	1.032	.357
	Within Groups	63.515	317	.200		
	Total	63.928	319			

ภาคผนวก ช

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนา

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ชื่อผู้วิจัย นายเชาวลิต ยิ้มแย้ม นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร รศ.ดร.สายันต์ บุญใบ
 ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ดร.ชรินทร์ดา พิมพ์บุตร

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

ตำแหน่ง

สถานที่ทำงาน

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์

เริ่มต้นสัมภาษณ์เวลา.....สิ้นสุดการสัมภาษณ์เวลา.....

ผลการวิจัยจะพบว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบ
 ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียน
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน
3. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา
4. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน

5. ท่านมีแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ด้านการส่งต่อนักเรียน อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเป็นอย่างสูงยิ่งที่ท่านได้สละเวลาให้ ความอนุเคราะห์เสนอแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

นายเชาวลิต ยิ้มแย้ม

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ช

ภาพประกอบการวิจัย

ภาพประกอบการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการ
ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

สกลนคร เขต 1

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในการศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อหาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จะนำองค์ประกอบในทุกด้านนั้นมาสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาแนวทางพัฒนาภายใต้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน ดังภาพ

ภาพประกอบ 3 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตร
ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร

ภาพประกอบ 4 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล
 อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตร
 ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ 5 สัมภาษณ์ ดร.วิวัฒน์ อาริชัย ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต1

ภาพประกอบ 6 สัมภาษณ์ ดร.ภาณุพงษ์ คำภูษา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านดงหลวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1

ภาพประกอบ 7 สัมภาษณ์ นายศุภชัย ยศตะโคตร ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านกลางนาเดื่อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ภาพประกอบ 8 สัมภาษณ์ นายทองอยู่ เพียรกายลุน ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านหุบเลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1

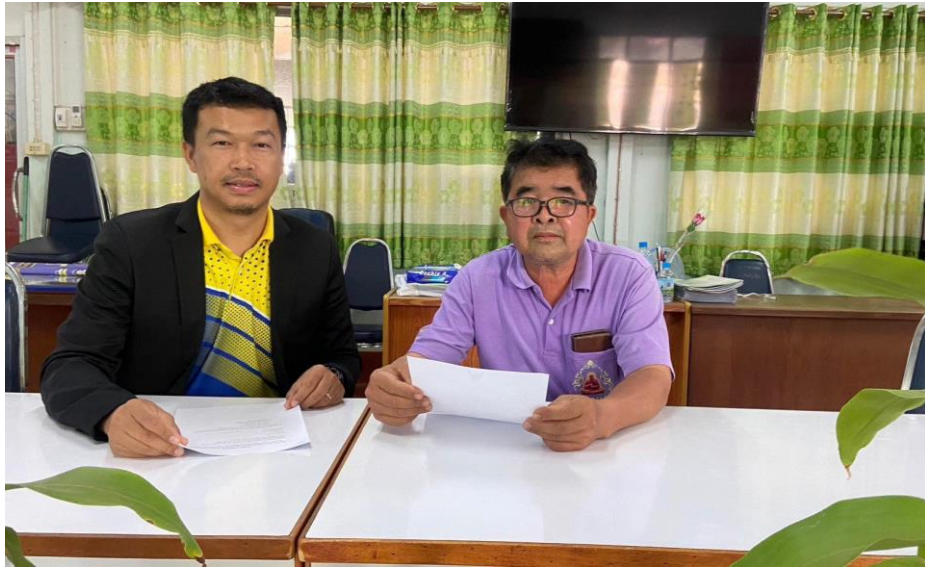
ภาพประกอบ 9 สัมภาษณ์ นายสิริวิชญ์ เขียวดี ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านนาเพียงสว่างวิทยานุกูล
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ภาพประกอบ 10 สัมภาษณ์ นายพลภัทร มหาวงษ์ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านดงหลวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1

ภาพประกอบ 11 สัมภาษณ์ นางสาวนิศากร สุวรรณเจริญ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านหนองลาด (ราษฎร์อุทิศวิทยาคม)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ภาพประกอบ 12 สัมภาษณ์ นายสุทธิศักดิ์ มุลน้อยสุ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านม่วงลายราชกุมารผดุงศิลป์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นายเชาวลิต ยิ้มแย้ม
วัน เดือน ปีเกิด	26 มกราคม 2525
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	561/16 ถนนรัฐบำรุง ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร 47000
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู คศ.1 โรงเรียนบ้านโคกกลาง
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านโคกกลาง หมู่ 6 ตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร 47260
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. 2545	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี
พ.ศ. 2547	ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้าอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
พ.ศ. 2566	ปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2558	ครูผู้ช่วย โรงเรียนคำเตยอุบลรัตน์ ตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
พ.ศ. 2560	ครู คศ.1 โรงเรียนคำเตยอุบลรัตน์ ตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
พ.ศ. 2563	ครู คศ.1 โรงเรียนบ้านโคกกลาง ตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1